

๒๕๕๙

๒๕๕๙

๒๕

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย โดยการใช้และไม่ใช้บทเสริมทักษะ
ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม

ปริญญานิพนธ์

ของ

สนธิ ตั้งทวี

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตลุมพית 23 พระโขนง กรุงเทพมหานคร 11 โทร. 3921 575, 391 5058

28 ส.ย. 2526

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2526

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

151742

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

ดร. ศิวะ ธีรวิทย์

ประธาน

ดร. ศิวะ ธีรวิทย์

ประธาน

ทอวรงค์ ทวีรัตน์

กรรมการ

ทอวรงค์ ทวีรัตน์

กรรมการ

พรชัย งาม

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิยม เริ่งจันทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และ คร.ปรีชา ชรรมา ทั้งสามท่านนี้ได้ให้ข้อคิดเห็น แนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนสำเร็จ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณแก่คณาจารย์ของอาจารย์ ปรีชา จันทร์โรจน์ เป็นอย่างยิ่ง ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านได้ฝากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ให้ศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวาง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงศ์ อาจารย์ จิตต์ วัฒนวงศ์ อาจารย์ อรุณศรี กุมุท และคณาจารย์แห่งสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ให้ความสะดวกในการยืมแบบทดสอบ ตลอดจนให้คำปรึกษาในสถานที่ต่าง ๆ

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคธนบุรี ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหาสารคาม และคณาจารย์ ตลอดจนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้างของทั้งสองสถาบันที่ได้อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ นวณิตย์ มงตระกูล อาจารย์ คมพร ถึงฝั่ง และ อาจารย์ สมทรง คีรีรัมย์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกทุกระยะตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิด และอยู่เบื้องหลังการศึกษาของผู้วิจัย หากผลงานวิจัยครั้งนี้พอจะเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาย่างไร ก็ขอให้ประโยชน์อันพึงมีนี้ได้เป็นปัจจัยอำนวยการผลลบล้นกาลให้คณาจารย์อันบริสุทธิ์ของบิดาของผู้วิจัยที่ล่วงลับไปแล้ว จงประสบสุขตามสมควรแก่สุคติวิสัยในสัมปรายภพทุกประการ

สนธิ กังทวิ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษา	4
	ความสำคัญของการศึกษา	4
	ขอบเขตของการศึกษา	5
	ข้อตกลงเบื้องต้น	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง	8
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
	สมมุติฐานของการวิจัย	19
3	วิธีดำเนินการวิจัย	20
	รูปแบบการวิจัย	20
	ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	21
	ลักษณะเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ	21
	วิธีดำเนินการศึกษา	29
	การจักระห์กับข้อมูลและสถิติที่ใช้	30

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
เปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง	34
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของทั้ง 2 กลุ่ม	35
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง	36
ประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการได้รับการทดลองสอนเทียบกับเกณฑ์ปกติของนักเรียนสายสามัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	37
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	39
บทย่อ	39
ความมุ่งหมายของการศึกษา	39
วิธีดำเนินการวิจัย	39
วิธีดำเนินการศึกษา	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
สรุปผลการวิจัย	41
อภิปรายผล	41
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	50

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนข้อคำถาม องค์ประกอบของพฤติกรรมที่วัดของบทเสริมทักษะ จำแนกตามรายชุด	26
2	แสดงค่าเฉลี่ยของความสนใจในการอ่านของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ โดยการจัดอันดับความสนใจจากมากไปหาน้อย	27
3	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถพื้นฐานระหว่างนักเรียน กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	35
4	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถพื้นฐาน กับคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	36
5	แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านระหว่าง กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม	37
6	แสดงผลการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่างก่อนการได้รับการทดลองสอน	38
7	แสดงการจัดอันดับความสนใจและค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของเรื่องแต่ละประเภท	52
8	แสดงการหาค่า $\sum X_1$, $\sum X$ และ $\sum X^2$ ของแบบสำรวจ	54
9	แสดงการหาค่า $\sum X_1^2$ ของแบบสำรวจ	57
10	แสดงการคัดเลือกเรื่องแต่ละประเภท	64
11	แสดงค่า p, q และ pq เป็นรายข้อ	69
12	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Variance) ของบทเสริมทักษะ	71
13	แสดงการคำนวณการหาค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถพื้นฐานของกลุ่มทดลอง	74
14	แสดงการคำนวณการหาค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถพื้นฐานของกลุ่มควบคุม	75

15	แสดงข้อมูลสำหรับการคำนวณเปรียบเทียบคะแนนความรู้พื้นฐานกับคะแนน ความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลอง	77
16	แสดงข้อมูลสำหรับการคำนวณเปรียบเทียบคะแนนความรู้พื้นฐานกับคะแนน ความสามารถในการอ่านของกลุ่มควบคุม	79
17	แสดงการคำนวณการหาค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถในการอ่าน ของกลุ่มทดลอง	81
18	แสดงการคำนวณการหาค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถในการอ่าน ของกลุ่มควบคุม	82
19	แสดงรายคะแนน T ประกติและค่าเฉลี่ย T ประกติของนักเรียนทั้งหมด	84

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ ปัจจุบันนี้ ความเจริญก้าวหน้าทางการพิมพ์และเทคโนโลยีอื่น ๆ ทำให้วิทยาการต่าง ๆ เผยแพร่ออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์เป็นส่วนมาก การอ่านจึงเป็นเครื่องมือของนักเรียน นักศึกษา สำหรับเรียนรู้วิชาการต่าง ๆ ดังที่ อุบล เรียงสุวรรณ (อุบล เรียงสุวรรณ 2509 : 31) ได้ให้ความเห็นว่า "การอ่านมีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียน ไม่ว่าจะเรียนวิชาใด ๆ ต้องอาศัยทักษะการอ่าน หากมีทักษะในการอ่านอย่างดีแล้ว การเรียนวิชาอื่น ๆ ก็จะบังเกิดผลอย่างรวดเร็ว" ซึ่งตรงกับความเห็นของ สมิธ (Smith. 1959 : 297) ที่กล่าวว่า "เด็กที่เรียนอ่านไม่คล่อง จะเรียนวิชา ภูมิศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือวิชาอื่น ๆ ทุกวิชาที่ต้องอาศัยการอ่านไม่ได้ดี"

การอ่านไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะเพียงในระดับชั้นประถมศึกษาเท่านั้น ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ครูก็ไม่ควรละเลยต่อการฝึกฝนการอ่านให้แก่เด็กนักเรียน และควรส่งเสริมการอ่านของนักเรียนเหล่านั้นให้มากขึ้น ครูจะต้องถือเป็นหน้าที่ในการที่จะหาทางส่งเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านให้เกิดแก่ผู้เรียนให้ได้ อย่างเช่น / ระบุปะนี ย นาคทรพ (ระบุปะนี ย นาคทรพ 2514 : 4-38) ได้กล่าวไว้อย่างน่าฟังว่า

"นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบัน ยังมีจำนวนมากที่อ่านหนังสือไม่เป็น คือ อ่านแล้วไม่สามารถจับใจความเรื่องที่อ่าน ไม่เข้าใจเนื้อเรื่องและวิจารณ์ไม่เป็น ความจริงแล้ว นักอ่านที่ดี ควรเป็นนักวิจารณ์และเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน เหตุการณ์บ้านเมืองผันแปรไปอย่างรวดเร็ว การศึกษาความคิดหลาย ๆ ด้านก่อนการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมาก ในด้านครูผู้สอน โดยทั่วไปเฉลี่ยแล้วนับได้ว่า เป็นผู้ที่มีวุฒิสูงขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก แต่ก็ยังพบว่า

การสอนอ่านยังสอนแบบเก่ากันอยู่ นั่นคือ ให้อ่านหนังสือแบบเรียนซึ่งเป็นแบบเรียน
 วิชาการชนิดนั้นเอง แล้วถามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือมีบางครั้งครูหาเรื่องที่ครูเป็นฝ่าย
 พอใจมาให้นักเรียนอ่าน จากนั้นครูก็ตั้งคำถามในเรื่องนั้น ๆ ถ้าใครจำเรื่องได้ก็ ก็
 สามารถเรียนอ่านได้ก็ คือจำเรื่องได้โดยตลอด"

จากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนอ่านในโรงเรียน และวิทยาลัยอาชีว
 ศึกษาที่ผ่านมา พบว่า การสอนอ่านยังเป็นปัญหาสำคัญของครู และนักเรียน กล่าวคือ ใน
 ด้านครูผู้สอน ส่วนมากจะสอนเพียงให้อ่านได้เท่านั้น ไม่ได้เน้นการฝึกทักษะ หรือฝึกฝนการ
 อ่านให้นักเรียนรู้จักอ่านเป็น ครูไม่ได้คำนึงถึงทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หรืออ่านอย่าง
 มีความคิดสร้างสรรค์ ครูส่วนมากจะให้นักเรียนอ่านออกเสียงเป็นทำนอง เสนาะจากหนังสือวรรณ
 คติ หรือมุ่งให้จดจำเนื้อเรื่องจากวรรณคดีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เพื่อเพียงนำมาตอบคำถาม
 ของครูก็พอแล้ว ที่เกิดขึ้นมาบ้างแต่ไม่ค่อยถูกต้องนักก็คือ บางครั้งครูจะหาเรื่องที่ครูเองเป็นผู้ชอบ
 หรือสนใจมาให้นักเรียนอ่าน และไม่ได้ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านไว้เป็นที่แน่ชัด ลักษณะการสอน
 อ่านเช่นนี้ ครูในโรงเรียน และวิทยาลัยอาชีวศึกษายังยึดถือเป็นแบบอย่างของการสอนอ่านภาษา
 ไทยสืบทอดกันมาจนทุกวันนี้

การเรียนการสอนอ่านตามที่กล่าวมาข้างต้น เป็นวิธีการของครูทั่ว ๆ ไปที่ได้พบในโรง
 เรียน และวิทยาลัยอาชีวศึกษา การเรียนการสอนตามวิธีนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะต้องมีการปรับ
 ปรงแก้ไข การเรียนอ่านของนักเรียนอาชีวศึกษานั้น พบว่าที่เป็นปัญหาคือ นักเรียนนอกจาก
 จะไม่มีความสนใจในการอ่านแล้ว ยังมองไม่เห็นคุณค่าของการอ่านอีกด้วย ทั้งนี้เพราะนักเรียน
 ที่เรียนอยู่ในสายอาชีพมักจะมีทัศนคติตรงกันอยู่ว่า ความรู้ที่สำคัญที่พวกเขาต้องการคือ ความ
 เชี่ยวชาญในวิชาชีพที่กำลังเรียนอยู่เท่านั้น แท้จริงแล้ว การอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษาวិชา
 ชีพอย่างมาก การอ่านมีความสำคัญมิใช่น้อยในการที่จะนำเอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน หรือการ
 ดำรงตนในสังคมเฉพาะอย่างยิ่งคือ ในด้านการประกอบอาชีพตามที่ได้เรียนรู้อย่างดี และถ้ามีโอกาส
 ได้เรียนในชั้นสูงต่อไปก็จำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการแสวงหาความรู้
 คั่งที่ สเตรง (Strang. 1940 : 11) พบว่า กิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียน ประมาณ
 ร้อยละ 80-90 จะต้องอาศัยการอ่านทั้งสิ้น การอ่านช่วยให้เกิดความคิดที่ดีแม้จะแสดงออกทาง
 การเขียนก็จะทำได้ดี สเตรง (Strang. 1967 : 130) แสดงความเห็นไว้อีกว่า

ความสามารถในการอ่านของนักเรียน จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพในการเขียน การพูด ในเวลาต่อมา ดังนั้น การสอนในโรงเรียน และวิทยาลัยอาชีวศึกษาคงกล่าว จึงควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ ถือว่าที่ จะปล่อยให้ เป็นไปตามบุญตามกรรมอย่างที่ เคยพบมาแล้ว สิ่งที่น่าตระหนักอีกอย่างหนึ่งก็คือ การที่ครูไม่รู้จักใช้วิธีสอนที่ถูกต้อง และยังไม่ยอมให้นักเรียนขาดนิสัยรักการอ่าน หรือขาดทักษะในการอ่านที่คั้นั้น จะเป็นผลทำให้เกิดปัญหาค้นอื่น ๆ ตามมาอีกหลายเรื่อง เช่น ขาดความเป็นระเบียบวินัย การมีความรู้ อยู่ในวงจำกัดในสาขาวิชาชีพของตน ขาดความคิดที่จะค้นคว้าปรับปรุงเพื่อความก้าวหน้าในทางวิชาการใหม่ ๆ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความเจริญรุ่งเรืองของการประกอบอาชีพในเมื่อได้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ผลกระทบดังกล่าวไม่ได้หยุดแค่เพียงนี้เท่านั้นยังจะสะท้อนไปสู่สังคมส่วนใหญ่ว่างไกลออกไป และหมายรวมถึงความมั่นคงของประเทศชาติอีกด้วย

เมื่อปลายปี พ.ศ. 2518 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา ได้สำรวจปัญหาการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ได้สรุปผลเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

ปัญหาอันดับ 1 กำหนดเนื้อหา มากเกินไป

ปัญหาอันดับ 2 ขาดแบบฝึกและหนังสืออ่านประกอบ

ปัญหาอันดับ 3 ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ไม่ดี

ปัญหาเหล่านี้ควรจะหาทางแก้ไขให้หมดไป ปัญหาอันดับ 1 นั้น การแก้ไขนั้นควรเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร หรือกรรมการผู้พิจารณาให้ใช้หลักสูตร ปัญหาอันดับ 2 ครูสามารถสร้างบทเสริมทักษะขึ้นใช้ประกอบการสอน เพื่อฝึกทักษะในคำอ่าน การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนได้ เฉพาะอย่างยิ่งแล้ว ในคำอ่านการอ่านนั้น บทเสริมทักษะจะช่วยให้ นักเรียนประเภทนี้มีความสนใจ และมีนิสัยรักการอ่านเพิ่มขึ้น ส่วนปัญหาอันดับ 3 นั้นก็ควรจะเป็นหน้าที่ของครูในการที่จะหาทางแก้ไขได้ด้วยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้กับการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งต้องพิจารณาถึงความยากง่ายของเนื้อหาวิชาภาษาไทย การรู้จักใช้หนังสืออ่านประกอบตามความสนใจ และรู้จักใช้บทเสริมทักษะอยู่เสมอวิธีดังกล่าวนี้ จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษา เฉพาะอย่างยิ่งก็คือ ความ

สามารถในด้านกรอ่านจะดียิ่งขึ้นกว่าเดิม

โรงเรียนอาชีวศึกษา หรือวิทยาลัยอาชีวศึกษาในปัจจุบัน เป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญยิ่งจนเป็นที่รู้จักของบุคคลโดยทั่วไป ทั้งนี้เพราะเป็นสถาบันที่ผลิตกำลังคนประเภทช่างฝีมือระดับต่าง ๆ เพื่อสนองแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมทุกระยะตลอดมา และเป็นสถาบันที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความสามารถในการแขนงวิชาชีพ ทำให้ได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพเพื่อสนองความต้องการของสังคมได้เป็นอย่างดี ยิ่งในยุคที่พลเมืองเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นทุกวันนี้ ความรู้ทางก้านอาชีพก็จะมีคามสำคัญยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ความรู้ความสามารถของนักเรียนสายอาชีพจะออกมาเพิ่มพูนขึ้นจนเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นอุปกรณ์สำคัญในการ ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจึงจะเป็นผลทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพดีเลิศทางก้านวิชาการได้ตรงตามจุดประสงค์

จากคามสำคัญของการอ่านที่มีบทบาทต่อการเรียน และเกี่ยวข้องกับวิชาทั่ว ๆ ไปของนักเรียนอาชีวศึกษาคงได้กล่าวมาข้างต้น รวมทั้งปัญหาการสอนอ่านของครู และปัญหาการเรียนอ่านของนักเรียนอาชีวศึกษาที่ยกมาให้เห็นทั้งหมดนี้ เป็นสิ่งที่ท้าทายต่อความรับผิดชอบในความเป็นครูอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้นจึงเกิดมีพลังใจขึ้นมาอย่างหนึ่ง คือ การคิดอย่างมั่นใจว่า ถ้าได้มีการสร้างบทเสริมทักษะขึ้นใช้ประกอบการสอนอ่านภาษาไทย จะเป็นการช่วยลปัญหาต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้วให้น้อยลง อีกทั้งจะได้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนในการที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียนในสายอาชีวศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อศึกษาว่า นักเรียนแผนกช่างก่อสร้างที่เรียนโดยใช้บทเสริมทักษะกับไม้ใช้ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยค่างกันหรือไม่ อย่างไร

ความสำคัญของการศึกษา

1. ทำให้ทราบความแตกต่างของความสามารถในการอ่านของนักเรียนแผนกช่างก่อสร้างที่เรียนโดยใช้บทเสริมทักษะ กับที่เรียนโดยไม้ใช้บทเสริมทักษะ

2. ทำให้ได้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจได้แน่นอนยิ่งขึ้นว่า ควรจะได้มีการส่งเสริม

การสร้างบทเสริมทักษะเพื่อนำไปใช้ประกอบการสอนอ่านแก่นักเรียนอาชีวศึกษาหรือไม่

3. ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้มีการสร้างบทเสริมทักษะไว้ใช้ในการสอนอ่าน ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ได้แนวทางในการสร้างบทเสริมทักษะแก่นักเรียนอาชีวศึกษาในแผนกต่าง ๆ

ขอบเขตของการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคหาสารคาม ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 60 คน

2. เนื้อหาของบทเสริมทักษะ ได้มาจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร และหนังสือต่าง ๆ ที่มีเรื่องตรงกับความสนใจของนักเรียน

3. เวลาที่ใช้ในการทดลอง ใช้เวลาทำการสอน 15 ครั้ง โดยสอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละประมาณ 10 นาที ภายในชั่วโมงสอนตามปกติ

4. ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่วิธีสอนอ่านซึ่งแบ่งเป็น 2 แบบ แบบที่ 1 ได้แก่วิธีสอนอ่านด้วยการใช้บทเสริมทักษะ แบบที่ 2 ได้แก่วิธีสอนอ่านที่ไม่ใช้บทเสริมทักษะ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ความสามารถในการอ่าน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ดังนั้นจึงถือว่ามีความถูกต้องที่จะนำมาใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

2. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่คำนึงถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ฐานะทางสังคม และเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของบิดามารดา หรือองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น เพศ อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ ถิ่นกำเนิด เป็นต้น

3. การวัดความสามารถพื้นฐานการอ่านของนักเรียนแผนกช่างก่อสร้างนี้ คำนวณที่

วัดได้เทียบมาจากเกณฑ์ปรกิติที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สายสามัญได้ทำไว้จากแบบทดสอบ
มาตรฐานของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ปี พ.ศ. 2523

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบสำรวจความสนใจ หมายถึงแบบสำรวจที่ใช้สำรวจความสนใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาแนวทางเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนจากปริญญานิพนธ์เรื่อง การศึกษาความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียนอายุ 13-18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ ของ เอกรินทร์ สุนทรพงศ์ ในการศึกษานั้น ผู้วิจัยจะเลือกเฉพาะเรื่องที่เด็กอายุ 16 ปีสนใจอ่านมาทั้งหมดรวม 32 เรื่อง เรื่องเหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำมาใช้สำรวจใหม่แล้วจึงจัดลำดับความสนใจ จากมากไปหาน้อยเพื่อประโยชน์ในการเลือกประเภทของเรื่องที่จะนำมาสร้างเป็นบท เสริมทักษะต่อไป

2. บทเสริมทักษะ หมายถึงบทฝึกเสริมความสามารถในการอ่าน โดยเน้นการเพิ่มทักษะในการอ่าน 4 ด้าน คือ ความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์ ลักษณะของบทเสริมทักษะจะประกอบด้วยบทเสริมย่อย 15 ชุดซึ่งแต่ละชุดประกอบด้วยข้อความให้อ่านซึ่งเป็นเรื่องที่ได้จากการสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียน และมีคำถามให้ตอบ

3. ทักษะการอ่าน หมายถึงความสามารถในการอ่าน โดยมีทักษะในด้านการเข้าใจศัพท์ เข้าใจเนื้อเรื่อง รู้จักใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์

4. ความเข้าใจศัพท์ หมายถึงความเข้าใจความหมายของคำทั้งที่ปรากฏอยู่ตามลำพัง และที่ปรากฏอยู่ในข้อความ

5. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง หมายถึงความสามารถในการแปลความ ที่ความ และขยายความจากข้อความหรือเรื่องราวที่อ่าน

6. ความคิดเชิงวิจารณ์ หมายถึงความสามารถในการพิจารณาเหตุผลจากข้อความที่อ่าน เข้าใจความคิด หรือความมุ่งหมายของผู้เขียน และสามารถที่จะอภิปรายได้

7. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ หมายถึงความสามารถที่จะรวบรวมความคิดจากการอ่าน

โยงเข้ากับประสบการณ์เดิมให้เป็นความคิดใหม่ที่เป็นของตนเองโดยเฉพาะ

8. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน หมายถึงแบบทดสอบมาตรฐานความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

9. ความสามารถในการอ่าน หมายถึงความสามารถในการเข้าใจความหมายของข้อความ หรือเรื่องที่อ่าน ในที่นี้วัดได้จากคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการตอบแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

10. กลุ่มทดลอง หมายถึงกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้บทเสริมทักษะประกอบการเรียนการสอน ในเวลาเรียนตามตารางสอน เป็นจำนวน 15 ครั้ง ครั้งละประมาณ 10 นาที

11. กลุ่มควบคุม หมายถึงกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการเรียนการสอน ในเวลาเรียนตามตารางสอน เป็นจำนวน 15 ครั้ง

12. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึงนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

13. วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม หมายถึงวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าความรู้ในปัจจุบันต้องอาศัยการอ่านเป็นส่วนใหญ่ การฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง นักการศึกษาจำนวนมากได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนอ่าน และการฝึกทักษะการอ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าได้อย่างเต็มที่ การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยก็มีจุดมุ่งหมายในลักษณะเดียวกัน โดยมุ่งที่จะศึกษาว่า นักเรียนในแผนกช่างก่อสร้างวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคามที่เรียนอ่านวิชาภาษาไทยโดยการใช่และไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการเรียนการสอนจะมีความสามารถในการอ่านต่างกันหรือไม่อย่างไร และโดยที่ได้มีผู้เขียนเอกสารและค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการอ่านไว้มาก ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมไว้เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่วิจัยโดยได้นำเสนอไว้เป็นหมวดหมู่ดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

1.1 ความเข้าใจในการอ่าน

1.1.1 ความเข้าใจศัพท์

1.1.2 ความเข้าใจเนื้อเรื่อง

1.2 ความสามารถในการอ่าน

1.2.1 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.2.2 ความสามารถในการอ่านอย่างใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์

2. การฝึกฝนช่วยในการอ่าน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไป
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านของนักเรียนประเภทอาชีวศึกษา

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่าน และได้เขียนเป็นทฤษฎีไว้ดังนี้

คอว์สัน (Dawson. 1959 : 7) กล่าวว่า การสอนอ่านควรมุ่งหมายทั้งนี้

- 1) เร้าใจให้นักเรียนสนใจทั้งเพื่อความเพลิดเพลิน และเพื่อเสริมสร้าง

สติปัญญา

- 2) เพื่อสร้างความพร้อมในการอ่านในแต่ละระดับชั้น

- 3) เพื่อให้มีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น

- 4) เพื่อให้มีทัศนคติทั้งทางการอ่านและการฟัง

- 5) ให้สามารถเลือกหนังสือ และอุปกรณ์การเรียนที่เหมาะสมตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอนได้

ทูซ (Tooze. 1957 : 245) มีความเห็นว่า วิธีที่จะส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่านนั้น ควรจะเน้นให้นักเรียนเริ่มต้นอ่านหนังสือที่ตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 487) มีความเห็นสอดคล้องกับทูซว่า วิธีที่จะส่งเสริมรักการอ่าน ควรจะชักจูงและแนะนำให้อ่านด้วยวิธีการที่เหมาะสม คือ ชั้นแรกควรให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ง่าย สั้น และตรงกับความสนใจ เมื่อนักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่านแล้ว นักเรียนจะหาหนังสือชนิดต่าง ๆ มาอ่านเอง

การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องถึงทักษะหลาย ๆ ด้านรวมกัน คือ ความเข้าใจ ความหมายของศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การรู้จักคิดในขณะที่อ่าน ได้แก่ความสามารถใช้ความคิดไปในเชิงวิจารณ์ และสร้างสรรค์ ทักษะเหล่านี้ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เอง ครูจะต้องช่วยฝึกให้นักเรียน ในการฝึกทักษะการอ่านให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนนี้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อคิดเห็น และแนะแนวทางไว้หลายวิธีด้วยกันดังนี้

1.1 ความเข้าใจในการอ่าน

ทิงเกอร์ (Tinker. 1952 : 15) กล่าวว่า "ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด ความเข้าใจแจ่มแจ้งเพียงอย่างเดียวก็เพียงพอแก่การที่จะรวมความคิดในสิ่งที่อ่านมา ฉะนั้นการย้ำความสำคัญของการอ่าน จึงควรส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้มาก

วิลเลียม (William. 1968 : 204) ได้กล่าวถึงคุณประโยชน์ของความเข้าใจในการอ่านว่า "การที่ช่วยให้เด็กมีความเข้าใจอันดีในการอ่านนั้น เป็นการช่วยพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคล (Individual Potentiality) ซึ่งจะช่วยให้ความหมายของความเข้าใจว่า เป็นความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการคือ

- 1) รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อน
- 2) รู้ความเกี่ยวของความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้อย่อย ๆ เหล่านั้น
- 3) สามารถอธิบายถึงสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
- 4) เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทำนองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ก็สามารถ

ตอบและอธิบายได้

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1) การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลความตามลักษณะของนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2) การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3) การขยายความ (Extrapolation) คือ สามารถขยายความหมายของนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

ความคิดดังกล่าวมานี้สอดคล้องกับ สมบูรณ์ จิตพงศ์ (สมบูรณ์ จิตพงศ์ 2523 : 27)

ว่า ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถทางคำนสมองในการคิดเกี่ยวกับ
 สิ่งต่าง ๆ ในด้านการแปลความ คิดความ และขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ นอก
 จากนี้ พัทน์ น้อยแสงศรี (พัฒน์ น้อยแสงศรี 2520 : 76) สรุปว่า การอ่านเพื่อความ
 เข้าใจ (Reading for Comprehension) จะต้องมีคามสามารถทางคำนความหมาย
 ของคำ (Word Meaning) ลังกัป์ (Concept) โครงสร้างประโยค (Sentence
 Structure) โครงสร้างอนุเจต (Paragraph Structure) นอกจากนี้ ยังเกี่ยวกับ
 เจตนคติ (Attitude) และจุดประสงค์ (Purposes) ของผู้อ่านด้วย

1.1.1 ความเข้าใจศัพท์

รัสเซล (Russell. 1961 : 283-287) ได้ให้คำแนะนำในการจัดประสบการณ์
 เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ไว้ดังนี้

- 1) กิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้น ควรสอดคล้องกับภูมิหลัง หรือประสบการณ์
 ของนักเรียน
- 2) การใช้โสตทัศนวัสดุ
- 3) การให้นักเรียนเห็นการใช้คำนั้น ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 4) การอธิบายของครู
- 5) ครูอ่านหนังสือหรือเล่าให้นักเรียนฟัง
- 6) อุปกรณ์ที่ใช้ควร เป็นอุปกรณ์ที่นักเรียนช่วยกันทำขึ้น
- 7) เน้นให้นักเรียนเกิดมโนทัศน์ในคำนั้น
- 8) ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง
- 9) ให้นักเรียนใช้พจนานุกรม
- 10) ให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาคำที่เป็นคำพูด
- 11) ให้นักเรียนศึกษาคำโดยตรง เช่น วิเคราะห์คำ

เปลื้อง ณ นคร (เปลื้อง ณ นคร 2520 : 34) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการเรียน
 รู้ความหมายของคำที่อ่านดังนี้

"การที่เด็กเรียนรู้ความหมายของคำที่อ่าน ก็เป็นเครื่องแสดงความก้าวหน้าแห่งการเรียนรู้ เพราะในชั้นแรก ๆ เด็กจะรู้ความหมายของคำเมื่อกำนันอยู่โลก ๆ แต่เมื่อคำต่าง ๆ รวมกันเป็นหมู่เป็นเรื่องราว ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปตามลักษณะของข้อความ ฉะนั้นการที่นักเรียนอ่านหนังสือรู้เรื่องก็เพราะนักเรียนเข้าใจความหมายของคำกับติดตามเรื่องราวที่อ่านไปได้ การเรียนดังนี้ เรียกว่า เรียนความความคิด (Ideation Learning)"

1.1.2 ความเข้าใจเนื้อเรื่อง

การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องมีประสิทธิภาพในด้านความเร็ว การเก็บใจความสำคัญ การย่อหรือสรุปใจความสำคัญ ๆ ของเรื่อง (Broom. 1951 : 4) และต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เพราะความเข้าใจเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่านทุกชนิด เมื่อผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างแจ่มแจ้ง จะสามารถรวบรวมความคิดในสิ่งที่อ่านได้ (Tinker. 1952 : 15))

ปัญหาเรื่องอ่านแล้วไม่เข้าใจ ไม่สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้นั้น นับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ผู้อ่านส่วนมากประสบอยู่ ดังคำกล่าวของ สตูด (Stood. 1971 : 4635- A) ที่ว่า "ความเข้าใจในการอ่าน เป็นปัญหาใหญ่ในบรรดาปัญหาทั้งหมด ซึ่งนักการศึกษาและนักวิจัยต้องแก้ปัญหานี้"

ดอว์สัน (Dawson. 1959 : 177) ได้ให้แนวการอ่านเพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องดังนี้

- 1) สอนให้นักเรียนเข้าใจคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ
- 2) ฝึกให้นักเรียนสามารถจับความคิดสำคัญได้ โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนคิดถึงเรื่องที่อ่านไปแล้วทั้งหมด เช่น เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร สอนว่าอย่างไร
- 3) ฝึกให้อ่านเพื่อคาดการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป หรือแก้ปัญหาโดยการเล่าเรื่อง แล้วตั้งท้ายให้นักเรียนทายต่อไปว่าจะเป็นอย่างไร หรือกำหนดเรื่องให้ถึงจุด ๆ หนึ่งแล้วให้นักเรียนคิดวิพากษ์วิจารณ์ หรือแก้ปัญหาเองจะช่วยให้จับใจความได้ดี
- 4) ฝึกให้อ่านโดยกำหนดให้ว่า ต้องการให้รู้เรื่องอะไรบ้าง

- 5) ฝึกให้อ่านเพื่อให้มีจินตนาการเพิ่มขึ้น โดยให้ดูภาพ หรือสิ่งอื่นที่ได้อ่าน
 ประสาททั้งห้า
- 6) ฝึกให้อ่านเพื่อทราบการจกระเบียบ หรือแนวการจัดลำดับความ
 ของผู้เขียน
- 7) ฝึกให้อ่านเพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกัน โดยกำหนดให้อ่าน
 และวิพากษ์วิจารณ์สิ่งที่อ่าน

รัสเซล (Russell. 1961 : 198-199) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ
 เนื้อเรื่องนั้น ครูจะมีวิธีฝึกดังนี้คือ

- 1) ให้นักเรียนหาข้อความหรือประโยคที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้านั้น
- 2) ให้เลือกคำบอกลำดับเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้น
- 3) กำหนดแนวทางที่ต้องการให้นักเรียนก่อนที่จะให้นักเรียนอ่าน
- 4) รวบรวมความคิดจากเรื่องที่อ่านแล้วเขียน โดยใช้คำพูดของนักเรียน

วิธีฝึกทั้ง 4 นี้ ครูสามารถฝึกให้นักเรียนอ่านได้อย่างมีจุดหมาย จับใจความสำคัญ
 ได้ ลำดับเรื่องได้ และสรุปความได้ เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ครูควร
 ช่วยดังนี้

- 1) สอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ วลี และประโยค
- 2) สอนให้นักเรียนรวบรวมข้อความที่อ่านได้
- 3) สอนให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า และให้นักเรียน
 สามารถแยกได้ว่า ข้อความใดเป็นความจริง และข้อความใดเป็นความเห็นของผู้เขียน

เบอร์ตัน (Burton. 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจ
 ในการอ่านว่า ต้องอาศัยความสามารถหลายด้านประกอบกันคือ

- 1) การเข้าใจความหมายของศัพท์
- 2) การเรียงลำดับความได้
- 3) จับความคิดสำคัญได้
- 4) การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
- 5) แยกประเภทได้ สรุปความได้ และคาดการณ์ล่วงหน้าได้

1.2 ความสามารถในการอ่าน

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 235) ให้ความเห็นว่าความสามารถในการเข้าใจในการอ่าน มีพื้นฐานมาจากสิ่งต่อไปนี้

การเข้าใจความหมายของคำ เป็นรากฐานสำคัญของการเข้าใจในการอ่าน เมื่อเด็กเข้าใจความหมายของศัพท์เหล่านั้นชัดเจนและกว้างขวางดีแล้ว ย่อมทำให้เด็กเกิดความคิดที่จะนำมาใช้ในการอ่าน ทำให้เข้าใจประโยค ท่อน หรือบทที่อ่านได้ดี

การเข้าใจหน่วยความคิด เพื่อที่จะเข้าใจประโยค เด็กจะต้องอ่านเป็นหน่วยความคิด กล่าวคือ แบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายของคำต่อเนื่องเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ ถ้าเด็กมีความสามารถในการทางนี้ก็จะอ่านข้อความนั้น ๆ ด้วยความตั้งใจ การที่เด็กอ่านหนังสือทีละคำ จะทำให้ไม่สามารถจับกลุ่มคำตามหน่วยความคิดได้ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเข้าใจข้อความในแต่ละประโยค

การเข้าใจประโยค เมื่อเด็กเข้าใจคำ และรู้จักอ่านเป็นหน่วยความคิดแล้ว ต้องรู้จักเอาแต่ละคำ หรือแต่ละส่วนมาสัมพันธ์เข้าด้วยกันจนได้ความเป็นประโยค

การเข้าใจท่อน หมายถึงความสามารถที่จะนำประโยคแต่ละประโยคในคอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน เด็กจึงจะอ่านได้เข้าใจดียิ่งขึ้น

การเข้าใจเรื่องราวที่ยาวขึ้น เพื่อให้เข้าใจเรื่องราว หรือข้อความที่อ่าน เด็กจะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ที่อยู่ในคอนก่อน ๆ และข้อความในคอนต่อ ๆ มาอีกด้วย

จะเห็นได้ว่า ข้อความที่กล่าวมาข้างต้นมีความสัมพันธ์กันตามลำดับ การสอนอ่านที่คั้นนั้น จะต้องพัฒนาความสัมพันธ์ของทักษะเหล่านี้คือ การเข้าใจความหมายของคำ การรวมกลุ่มคำ หรือหน่วยความคิดหนึ่ง ๆ เข้าเป็นประโยค การนำประโยคมาสัมพันธ์กันได้ความหมายเป็นคอน ๆ และการนำใจความของแต่ละคอนมาต่อเนื่องกันจนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านทั้งเรื่อง

ฮิลเลียด (Hilliard. 1934 : 6) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความสามารถในการอ่าน พบว่า ระเบียบสติปัญญาที่มีอิทธิพลต่อการอ่านด้วย

1.2.1 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

คีนซันท์ (Dechant. 1969 : 372) เป็นคนหนึ่งที่กล่าวถึงความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านเพื่อประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่าน (Reading for Evaluation) เขามีความเห็นว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ผู้อ่านต้องตรวจสอบความจริง ความสมเหตุสมผล ความเชื่อถือได้ และความถูกต้องของสิ่งที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องสามารถแยกได้ว่า ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อความใดเป็นความคิดเห็น พยายามอ่านให้เข้าใจและรู้เท่าทันการเขียนของผู้เขียน

ปัจจุบันนี้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องหาวิธีสอนอ่านให้นักเรียนมีทักษะในขั้นนี้ เพราะว่าเมื่ออ่านแล้ว นักเรียนจะต้องตัดสินใจได้ว่า สิ่งใดผิด หรือถูก ควรเชื่อหรือไม่ ครูต้องสอนเด็กให้รู้จักเหตุผล รู้จักเปรียบเทียบได้

อาร์เทอร์ (Arthur. 1967 : 42) ได้เสนอความเห็นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า

- 1) ใจความหมายของคำใด
- 2) สามารถเลือกความหมายของคำในกรณีที่มีความหมายหลายอย่างได้อย่างเหมาะสมกับข้อความที่อ่าน
- 3) เข้าใจถ้อยคำอุปมาหรือความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ซึ่งผู้เขียนไม่ได้บอกตรง ๆ
- 4) จับความคิดที่สำคัญของผู้เขียนได้
- 5) ถ่ายทอดข้อความที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้
- 6) มองเห็นความสำคัญของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นมาเป็นข้อความนั้น และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น
- 7) ทราบจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็นและความลำเอียงของผู้เขียนได้
- 8) จับลักษณะการเขียนของผู้เขียนได้
- 9) ลงความเห็น วินิจฉัย ตัดสินได้
- 10) จับความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกได้

1.2.2 ความสามารถในการอ่านอย่างใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์

รัสเซล (Russell. 1961 : 496) ได้ลำดับขั้นของการพัฒนาการอ่านอย่างใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

- 1) ความเข้าใจศัพท์และความคิดที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน
- 2) การเข้าใจความหมายชั้นที่ลึกซึ้งกว่าความหมายโดยทั่วไป
- 3) มีการรวบรวมความคิดที่เกิดขึ้นกับประสบการณ์ในอดีต
- 4) เข้าใจสัญลักษณ์ และความหมายที่ซ่อนเร้น
- 5) เกิดความซาบซึ้ง หรือเกิดวิจารณ์
- 6) นำความคิดที่ได้ใหม่นี้ไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

2. การฝึกฝนช่วยในการอ่าน

แฮร์ริส (Harris. 1969 : 59) ได้กล่าวถึงการฝึกฝนในการอ่านเพื่อให้เกิดความสามารถในการอ่านนั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจในภาษา สามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่านได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจเจตนคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่าน และวัดลีลาในการเสนอความคิดของผู้เขียนได้

เฮอริค (Herrick. 1976 : 15) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้อ่านที่ไม่ดี (Characteristic of Poor Reader) สรุปได้ความว่า บุคคลดังกล่าวนี้ไม่สามารถจะมีความได้ ไม่สามารถจดจำได้ว่าอ่านอะไรไปบ้าง จุกอ้อนเหล่านี้จะพบได้จากนักเรียนที่มีทักษะในการอ่านต่ำ มีผลการเรียนต่ำ และต่อไปจะมีปัญหาทางบ้านประกอบอาชีพ รวมทั้งคอยความรู้ทางเครื่องกล และบางรายอาจถูกพักการเรียน เป็นผู้ล้มเหลวและสิ้นหวังในชีวิต และร้ายยิ่งไปกว่านั้น คือมีมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเองไปในทางที่ไม่ดี นั่นคือ รู้สึกว่าตนต่ำต้อย เขาจะหมดทาง เขาไม่มีโอกาสที่จะเจริญก้าวหน้าไม่ว่าเขาจะไปประกอบอาชีพส่วนตัวหรือไม่ ไม่อาจปรับตัวในสังคม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาทางให้นักเรียนเหล่านี้เรียนอ่านให้ถูกต้อง โดยให้คำแนะนำและฝึกฝนให้เกิดทักษะ เมื่อนักเรียนมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ ควรเปิด

โอกาสให้นักเรียนหัดอ่านสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ เป็นการช่วยให้ชีวิตของนักเรียนมีกำไรมากขึ้น เป็นการให้สิ่งที่มีค่าแก่เขา นักเรียนจะได้แก่นแท้ของการอ่าน การที่จะประสบความสำเร็จสมความมุ่งหมายนี้ได้นั้นย่อมหมายถึงการทำงานที่ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยของครู

กุหลาบ มัลลิกะมาส (กุหลาบ มัลลิกะมาส 2511 : 2) กล่าวว่า "เด็กอายุ 16-18 ปี เป็นระยะเตรียมตัวออกไปประกอบอาชีพ การอ่านควรเชื่อมโยงไปถึงอาชีพด้วย การส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน จึงควรให้อ่านเรื่องที่ตรงกับความสนใจของเด็กตามวัย ประสบการณ์ และส่งเสริมให้มีการอ่านต่อเนื่องกันไป"

โกชัย สาริกบุตร (โกชัย สาริกบุตร 2519 : 2) กล่าวว่า "การอ่านของนักเรียนไม่ใช่พฤติกรรมอันเนื่องมาจากพันธุกรรม แต่เป็นพฤติกรรมที่สร้างขึ้นภายหลัง และต้องได้รับการฝึกฝนอย่างจริงจังจึงจะก้าวหน้า

ชลธิรา กลัคอยู่ (ชลธิรา กลัคอยู่ 2517 : 14) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องของการอ่านไว้ว่า "ผู้อ่านหนังสือเป็น ย่อมสั่งสมความสามารถนั้นมาจากพื้นฐานความรู้เดิม และมีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ โดยเหตุที่ความสามารถในด้านการอ่านหนังสือเป็น มิใช่หลักทางจิตวิทยาที่ศึกษาแต่กำเนิด หากเป็นสิ่งที่สั่งสมได้"

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไป

ดาวิดสัน (Davidson. 1971 : 6273- A) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมชาติ กับแบบที่ใช้ความถี่ของคำที่อ่าน ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านที่ได้รับการฝึกให้คิดอยู่เสมอ นั้นมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในเชิงวิจารณ์และพอที่จะแสดงความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมชาติ ไม่ค่อยใช้ความถี่ที่ลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงสร้างสรรค์ และไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนออกมาให้เห็น

กานดา คาระสวัสดิ์ (กานดา คาระสวัสดิ์ 2520 : 39-40) ได้สร้างแบบฝึกหัด เพื่อใช้ประกอบการสอน เรื่อง เอกภรตประโยชน์ แล้วทดลองสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง สองครั้งโดยใช้ตัวอย่างประชากรครั้งที่ 1 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรเมณฑล จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 40 คน ทั้งสองครั้ง ห้องหนึ่งใช้เป็นกลุ่มทดลอง อีกห้องหนึ่ง ใช้เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมการสอน กลุ่มควบคุมสอนโดยใช้วิธีการบรรยาย นำผลการทดลองทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันแล้วหาค่าทางสถิติ ผลการวิจัย ปรากฏว่า การสอนเรื่อง เอกภรตประโยชน์โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ มีผลต่างจากการ สอนโดยวิธีบรรยายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งสองกลุ่ม

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านของนักเรียนประเภทอาชีวศึกษา

ประคอง นาควานิช (ประคอง นาควานิช 2512 : ง) ได้ศึกษาการอ่านหนังสือ พิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะการ อ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาทั้งชายและหญิง ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ปรากฏ ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาร้อยละ 29.56 อ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำ จากตัวเลขที่สรุป มาชี้ให้เห็นว่า นักเรียนประเภทอาชีวศึกษาที่อยู่ในเขตจังหวัดพระนคร-ธนบุรีมีความสนใจการ อ่านน้อย

วัน สังข์สะอาด (วัน สังข์สะอาด 2505 : 106) ได้สำรวจการใช้เวลาว่างของ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนคร พบว่า นักเรียนชาย ร้อยละ 24.40 และนักเรียนหญิงร้อยละ 14.00 ไม่เคยอ่านหนังสือเพื่อความเพลิดเพลินเลย แสดงให้เห็นว่า นักเรียนทั้งชายและหญิงไม่มีความสนใจในการอ่านเท่าที่ควร

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาไทยเท่าที่กล่าวมานี้ พอจะมองเห็นได้ว่า บทเสริมทักษะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ครูภาษาไทยควรจะนำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยประ- กอบการสอนอ่านเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น เพื่อเป็นการพิสูจน์ความจริงใน เรื่องนี้ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยการใช้ และไม่ใช้บทเสริมทักษะในวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน มีความสามารถในการอ่าน สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ศึกษารูปแบบการวิจัย
2. ศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
3. ศึกษาเครื่องมือและสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล
4. วิธีดำเนินการศึกษา
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E R	T ₁	X	T ₂
C R	T ₁	- X	T ₂

R คือการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)

E คือกลุ่มทดลอง (Experimental Group)

C คือกลุ่มควบคุม (Control Group)

T₁ คือการสอบก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)

T₂ คือการสอบหลังการทำการทดลอง (Posttest)

- X คือการจัดกระทำ (Treatment) ที่ให้กับกลุ่ม ในที่นี้คือวิธีสอนที่ใช้บทเสริม
ทักษะประกอบการสอน
- X คือการสอนที่ไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน

2. ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิค-
มหาสารคามที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 ซึ่งมีจำนวน 4 ห้องเรียน
ห้องเรียนละ 40 คน รวมเป็น 160 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) โดยดำเนินการดังนี้

- 1) สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งกล่าวข้างต้นมา 60 คน โดยใช้ตาราง
ตัวเลขสุ่ม (Random Number)
- 2) แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยวิธี
การจับฉลาก
- 3) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่มนี้ สุ่มเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วย
วิธีการจับฉลากอีกครั้งหนึ่ง

3. ลักษณะเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

3.1 ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมี 2 ชนิดดังนี้

3.1.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ใช้แบบทดสอบ
มาตรฐานความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักทดสอบทางการ
ศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แบบทดสอบชุดนี้ใช้วัดความ
สามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจบตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะ
เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 5 ตัวเลือก มีจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาทำ 30 นาที

3.1.2 บทเสริมทักษะ ประกอบด้วยบทเสริมทักษะชุดย่อย 15 ชุด

รวมกัน ลักษณะของแต่ละชุดประกอบด้วย 2 ตอน ตอนแรกเป็นข้อความให้อ่าน ซึ่งเนื้อหาของข้อความนั้นเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน และสอดคล้องกับเนื้อหาในหนังสือชุดวรรณวิจักขณ์ และชุดทักษะพัฒนา โดยชุดที่ 1 ถึงชุดที่ 10 เป็นบทเสริมที่ใช้กับหนังสือชุดวรรณวิจักขณ์ เริ่มจากบทที่ 4 เรื่องอิเหนา ถึงบทที่ 10 เรื่องนิราศพระบาท ส่วนชุดที่ 11 ถึงชุดที่ 15 เป็นบทเสริมที่ใช้กับหนังสือชุดทักษะพัฒนาในบทที่ 10 เรื่องการอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง ตอนหลังเป็นคำถาม มีลักษณะเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 5 ตัวเลือก คำถามที่สร้างขึ้นนี้ถามทักษะ 4 ด้านได้แก่

- 1) ความเข้าใจศัพท์
- 2) ความเข้าใจเนื้อเรื่อง
- 3) ความคิดเชิงวิจารณ์
- 4) ความคิดเชิงสร้างสรรค์

สำหรับบทเสริมทักษะชุดที่ 1, 2, 11 และ 12 ใช้เป็นบทเสริมเฉพาะค่านิยมค่านิยมหนึ่ง ส่วนบทเสริมที่เหลือนั้นเป็นบทเสริมที่ใช้เสริมทักษะหลาย ๆ ด้านรวมอยู่ในชุดเดียวกัน ดังตัวอย่างบทเสริมทักษะที่ 8 ซึ่งเป็นตัวอย่างของบทเสริมทักษะหลาย ๆ ด้านดังนี้

บทเสริมทักษะที่ 8

(ศาสนาพุทธ)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 7 หน้า 54 ในหนังสือชุดวรรณวิจักขณ์ เรื่อง "ธรรมาธรรมะ สงคราม" เป็นเรื่องของบุคคลาธิฐาน กล่าวถึงการสู้รบระหว่างธรรมะกับอธรรม ซึ่งเปรียบได้กับความดีและความชั่วที่ฝังตัวอยู่ในจิตของมนุษย์ เนื้อความมีลักษณะเป็นคำสอนในพระพุทธศาสนา คือ มุ่งให้ทำดี ปฏิบัติดี มีจิตใจสูงเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม และถึงพร้อมด้วยความกตัญญูตทเวที ฉะนั้นจึงควรใช้บทเสริมทักษะที่มีชื่อว่า "พุทธศาสนสุภาษิตคำโคลง" เสริมต่อท้ายบทเรียนนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านหลายด้านรวมกันหลังจากที่ได้เสริมทักษะเฉพาะด้านมาบ้าง

แล้ว คั้งนี้

1. ก้านความเข้าใจศัพท์ ข้อ 36 และ 38
2. ก้านความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 37
3. ก้านความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 34 และ 35

คำชี้แจง

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้อ 34 - 38

พุทธศาสนสุภาษิตคำโคลง

พระนิพนธ์ ของ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าสิรินธร เทพรัตนราชสุภา

พรมหาคี มาตา ปิตโร

1. มารดา บิดานั้น ท่านว่า เป็นพรมของบุตร

อันชนนี้ชนกันนั้น	คือพรม
บุญลบลาอุคม	ประเสริฐแท้
เลี้ยงดูชนฐม	เชยบุตร
พรมวิหารมากแด	กว่าผู้อื่นใด

บุพพา จริยาติ วุจฺจเร

มารดา บิดา ท่านว่า เป็นบุรพพาจารย์ของบุตร

2. ท่านสอนบุตรแต่น้อย
วัยเยาว์	
แต่บุตรยังอ่อนเขลา	จวบรู้
อบรมวิชาเขว่น	ชาญเชี่ยวชาญ
ทั้งวิธีธรรมสูง	โลกไต่ปละคณ

อาหุ เนยฺย จ ปุคฺคานํ

มารดา บิดา เป็นที่ควรคำนับของบุตร

3. บุตรควรเคารพน้อม ภักดี
 แสดงกตเวทิต์ มากจน
 แก่บุพพอาจารย์ พรหมท่าน
 บุญคุณพระคุณพิน เปรียบพร้อมมกัทธัญญ์

วารสาร พ.ศ.ล. ฉบับที่ 11 สิงหาคม - กันยายน 2525

คำถาม

34. โคลงบทที่ 1 กล่าวในลักษณะใด
 ก. ยกอุทาหรณ์
 ข. เตือนให้สังวร
 ค. สรรเสริญ
 ง. อธิบายชี้แจง
 จ. เปรียบเปรย
35. โคลงบาทใดของบทที่เท่าไรที่กล่าวถึงมารคากับบิภิกวาคือเป็นครูคนแรกของบุตร
 ก. บาทที่ 1 ของ บทที่ 1
 ข. บาทที่ 2 ของ บทที่ 2
 ค. บาทที่ 3 ของ บทที่ 3
 ง. บาทที่ 1 ของ บทที่ 2
 จ. บาทที่ 3 ของ บทที่ 1
36. "บุพพอาจารย์" ในบาทที่ 3 ของ โคลงบทที่ 3 หมายถึงใคร
 ก. พระพุทธ
 ข. พระธรรม
 ค. พระสงฆ์
 ง. มารคา บิภา
 จ. ปุยา คายาย

37. โคลงทั้งสามบทนี้ มีเนื้อความกล่าวถึงผู้ใด

- ก. บิดากับบุตร
- ข. มารดากับบุตร
- ค. มารดา บิดากับบุตร
- ง. ครูกับศิษย์
- จ. คนโง่กับคนฉลาด

38. คำในวรรคแรก บทที่ 2 ของ โคลงบทที่ 1 ที่ว่า "บุญลบล้ำอุคม"
คำว่า "ลบ" ในที่นี้หมายถึง

- ก. หายไป
- ข. ตัดออก
- ค. มากยิ่ง
- ง. ไม่มีที่เปรียบ
- จ. ไม่มีที่ติ

รายละเอียดจำนวนข้อความซึ่งวัดทักษะแต่ละด้านของบทเสริมทักษะทั้ง 15 ชุด แสดง
ไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนข้อความ องค์ประกอบของพฤติกรรมที่วัดของบทเสริมทักษะจำแนกตามรายชุด

บทเสริมทักษะ ทักษะที่วัด	ชุด 1	ชุด 2	ชุด 3	ชุด 4	ชุด 5	ชุด 6	ชุด 7	ชุด 8	ชุด 9	ชุด 10	ชุด 11	ชุด 12	ชุด 13	ชุด 14	ชุด 15	รวม
1. คัพท			1	2		1		2	1		4		1	1		13
2. เนื้อเรื่อง	4		1	2	2	2	1	1	1				2	1		17
3. วิจาร์ณ		4	3		2	2	3	2	2	3			1	1	4	27
4. ถ้างสรรค				1	1		1		1	2		4	1	2	1	14
	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	71

จากตาราง 1 จะเห็นว่า บทเสริมทักษะทั้ง 15 ชุดนี้ คำถามที่วัดตามความคิดเชิงวิจาร์ณมากเป็นอันดับ 1 ถ้างเนื้อเรื่องและถ้างสรรคเป็นอันดับรองลงมา และถ้างความเข้าใจคัพทน้อยที่สุด

3.2 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่จัดทำถ้างการสร้างเพื่อใช้เก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้ คือ บทเสริมทักษะ ซึ่งถ้างเน้นการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 สร้างแบบสำรวจความสนใจในการอ่านโดยถ้างเน้นการดังนี้

3.2.1.1 นำแบบสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนถ้างที่ เอกรินทร์ สุนทรพงศ์ (เอกรินทร์ สุนทรพงศ์ 2516 : 61-82) ได้ทำไว้มาศึกษาพร้อมกับการดัดแปลงปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับการวิจัยครั้งนี้

3.2.1.2 นำแบบสำรวจความสนใจที่สร้างขึ้นใหม่ไปทดลองใช้ (Pretest) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี จำนวน 30 คน พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (ถ้างน และ ถ้างคณา สายยศ 2524 : 171) ดังได้แสดงการถ้างนถ้างไว้ในภาคผนวก ก.

3.2.1.3 นำแบบสำรวจที่ได้แก้ไขข้อบกพร่องและหาค่าความเชื่อมั่นแล้วไปใช้จริงกับกลุ่มทดลองเพื่อจัดอันดับความสนใจ โดยกำหนดความสนใจเป็นคะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
ไม่มีคำตอบให้		0	คะแนน

เมื่อให้คะแนนและรวมคะแนนแต่ละเรื่องแล้วจึงหาค่าเฉลี่ย นำค่าเฉลี่ยมาจัดอันดับจากมากไปหาน้อย เรื่องใดมีค่าเฉลี่ยสูงสุดก็ถือว่า เรื่องนั้นเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่านมากที่สุด และลดหลั่นตามกันลงมาจนถึงคะแนนต่ำสุด ดังได้แสดงรายละเอียดค่าเฉลี่ยคะแนนความสนใจไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยของความสนใจในการอ่านของนักเรียนที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ โดยการจัดอันดับความสนใจจากมากไปหาน้อย

อันดับ	ประเภทของเรื่อง	ค่าเฉลี่ย
1	การสงคราม	4.4
2	กีฬา	4.2
3	ศิลปะ	4.03
4	เกร็ด และความรู้ทางวรรณคดี	3.93
5	การศึกษา	3.9
6	สัตว์เลี้ยง	3.87
7	วิศวกรรม	3.8

ตาราง 2 (ต่อ)

อันดับ	ประเภทของเรื่อง	ค่าเฉลี่ย
8	สุขภาพและอนามัย	3.73
9	อาชีพของประชาชน	3.7
10	ประวัติศาสตร์	3.6
11	นิทานกลอนขบขัน	3.57
12	การทหาร	3.47
13	ดนตรี	3.33
14	วิทยาศาสตร์	3.27
15	ศาสนาพุทธ	3.2
16	ประเพณีและความเชื่อ	3.06
17	ชาวภายในประเทศ	3.00
18	การท่องเที่ยว	2.97
19	การสร้างความจริงใจให้แก่คน	2.7
20	ชาวต่างประเทศ	2.63
21	นวนิยาย	2.5
22	การอุตสาหกรรม	2.4
23	การเผชิญภัย	2.37
24	การประพันธ์	2.23
25	กฎหมาย	2.17
26	การครองตนในวัยรุ่น	2.10
27	บุคคลสำคัญ	1.97
28	การเกษตรกรรม	1.8
29	มนุษยสัมพันธ์	1.73

ตาราง 2 (ต่อ)

อันดับ	ประเภทของเรื่อง	ค่าเฉลี่ย
30	นิทานชาดก	1.67
31	ความก้าวหน้าทางวิทยาการ	1.63
32	เศรษฐกิจ	1.53

จากตาราง 2 จะเห็นว่า การสงครามเป็นเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจอ่านมากที่สุด คือมีคะแนนเฉลี่ยถึง 4.4 ส่วนเรื่อง เศรษฐกิจเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่านน้อยที่สุด คือมีคะแนนเฉลี่ยเพียง 1.5 เท่านั้น

3.2.2 สร้างบทเสริมทักษะ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.2.1 รวบรวมเรื่องที่ได้อจากการสำรวจความสนใจ และจัดอันดับไว้แล้วมาคัดเลือกเอาเฉพาะเรื่องที่นักเรียนสนใจจากมากที่สุด และจัดอันดับตามกันลงมาได้ 11 ประเภทมาสร้างเป็นบทเสริมทักษะจำนวน 22 ชุด

3.2.2.2 นำบทเสริมทักษะจำนวน 22 ชุดดังกล่าวไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี จำนวน 40 คน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนเหลือบทเสริมทักษะที่ใช้ได้จริง 15 ชุด ต่อจากนั้นจึงนำมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 30 คน เพื่อนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นอีกครั้งหนึ่ง ดังได้แสดงการคำนวณไว้ในภาคผนวก ข.

4. วิธีดำเนินการศึกษา

4.1 การวัดความสามารถพื้นฐานในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทย ของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4.2 ทำการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง โดยสอนด้วยเนื้อหาอย่างเดียวกัน แต่มีวิธีสอนต่างกันดังนี้

4.2.1 กลุ่มทดลองสอนโดยการให้บทเสริมทักษะประกอบการสอนในระหว่างเนื้อหาของบทเรียน หรือคอนท้ายเนื้อหาของบทเรียนในแต่ละครั้ง ครั้งละประมาณ 10 นาที

4.2.2 กลุ่มควบคุมสอนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน
ผู้วิจัยเริ่มทำการสอนตั้งแต่วันที่ 12 พฤศจิกายน 2525 ถึงวันที่ 24 ธันวาคม 2525
รวมเวลาทำการสอนกลุ่มละ 15 ชั่วโมง

4.3 ทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มหลังจากการสอนได้เสร็จสิ้นลงแล้วด้วยแบบทดสอบมาตรฐานความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบในข้อ 4.1 ตรวจให้คะแนน และหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5. การจัดกระทำกับข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 การจัดกระทำกับข้อมูล

5.1.1 ตรวจกระดาษคำตอบ และให้คะแนนความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

5.1.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

5.1.3 หาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มโดยใช้ t-test

5.1.4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลองโดยใช้ t-test

5.2 สถิติที่ใช้

5.2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1.1 สถิติพื้นฐาน

ก. คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของแต่ละกลุ่มมีสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{ล้วน และ อังคณา สายยศ 2522 : 51})$$

$\bar{X}$ คะแนนเฉลี่ย

ΣX ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N จำนวนคน

ข. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของแต่ละกลุ่มมีสูตรดังนี้

$$S = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{ลัวน และ อังคณา สายยศ 2522 : 100})$$

S ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

ΣX ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N จำนวนคน

5.2.1.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ก. สถิติที่ใช้หาความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความสนใจ ใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\Sigma s_i^2}{\Sigma s_t^2} \right\} \quad (\text{ลัวน และ อังคณา สายยศ 2524 : 171})$$

เมื่อ α คือค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n คือจำนวนข้อของเครื่องมือ

s_i^2 คือคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 คือคะแนนความแปรปรวนของเครื่องมืออันทั้งหมด

ข. สถิติที่ใช้หาความเชื่อมั่นของบทเสริมทักษะ ใช้ตามวิธีของ Kuder Richardson มีสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{pq}{s_t^2} \right\} \quad (\text{ดำน และ อังคณา สายยศ 2524 : 169})$$

เมื่อ n คือจำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p คือสัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ $q = \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$

q คือสัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือ คือ $1-p$

s_t^2 คือคะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

5.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

ก. เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า "นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเสริมทักษะมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะ" ใช้สูตร t -test

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}} \quad (\text{ดำน และ อังคณา สายยศ 2522 : 217})$$

เมื่อกำหนดให้ $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ เป็น Means ของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ 1,2 ตามลำดับ

s_1^2, s_2^2 เป็นความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1,2 ตามลำดับ

n_1, n_2 เป็นขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1,2 ตามลำดับ

ค่า df ที่ใช้ในการเปิดตารางคือ $n_1 + n_2 - 2$

ข. เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า "ความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง" ใช้สูตร t -test ประเภท Dependent Measure ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

(ล่วน และ อังคณา สายยศ 2522 : 220)

เมื่อ D เป็นความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n เป็นจำนวนคู่

ค่า df ที่ใช้ในการเปิดตารางคือ $n - 1$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองและหลังการทดลองของทั้ง 2 กลุ่ม
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง
4. ประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการได้รับการทดลองสอน เทียบกับเกณฑ์ปกติของนักเรียนสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. เปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

เพื่อทดสอบว่ากลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมจะมีความสามารถพื้นฐานในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกันหรือไม่ จึงได้นำคะแนนเฉลี่ยความสามารถพื้นฐานของทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกับผลปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถพื้นฐานระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	30	17.03	7.83	.11
กลุ่มควบคุม	30	16.93	17.93	

$$t \quad (df = 58, \alpha = .05) = 2.00$$

จากตาราง 3 จะเห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถพื้นฐานของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นั่นคือ ความสามารถพื้นฐานในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองและหลังการทดลองของทั้ง 2 กลุ่ม

เมื่อการสอนได้เสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการเรียนของทั้ง 2 กลุ่ม แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับคะแนนความสามารถพื้นฐานภายในกลุ่มแต่ละกลุ่ม ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถพื้นฐานกับคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง					
-ก่อนการทดลอง	30	17.03	224	1890	14.93**
-หลังการทดลอง	30	24.5			
กลุ่มควบคุม					
-ก่อนการทดลอง	30	16.93	45	111	6.71**
-หลังการทดลอง	30	18.43			

$$** P < .01$$

$$t \quad (df = 29, \alpha = .01) = 2.756$$

จากตาราง 4 จะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 นั่นคือ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลองมาเปรียบเทียบกัน ผลการเปรียบเทียบแสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
กลุ่มทดลอง	30	24.50	21.43	5.32*
กลุ่มควบคุม	30	18.43	16.87	

$$P^* < .05$$

$$t \text{ (df} = 58, \alpha = .05) = 2.00$$

จากตาราง 5 จะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4. ประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการได้รับการทดลองสอน เทียบกับเกณฑ์ปกติของนักเรียนสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีความสามารถพื้นฐานในการอ่านก่อนการได้รับการทดลองสอนอยู่ในระดับใดของเกณฑ์ปกตินักเรียนสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉะนั้นผู้วิจัยจึงได้แปลงคะแนนความสามารถพื้นฐานซึ่งเป็นคะแนนดิบของทั้ง 2 กลุ่มให้เป็นคะแนน T ปกติ (Normalized T - score) แล้วหาค่าเฉลี่ยเพื่อนำไปประเมินตามวิธีของ ขวาล แพทย์กุล และ ไพศาล หวังพานิช (ขวาล แพทย์กุล และ ไพศาล หวังพานิช 2514 : 40) ดังได้แสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการได้รับการทดลองสอน

กลุ่มตัวอย่าง	N	รวม คะแนน T ประกติ	ค่าเฉลี่ย T ประกติ
กลุ่มทดลอง	30	1491	49.7
กลุ่มควบคุม	30	1481	49.37
รวม	60	2972	49.53

(วิธีการคำนวณอยู่ในภาคผนวก ค.)

จากตาราง 6 จะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ย T ประกติของนักเรียนทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 49.53 ซึ่งค่านี้ใกล้เคียงกับ 50 อันเป็นจุดกึ่งกลางของคะแนน T ประกติ นั่นคือ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการได้รับการทดลองสอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประตินักเรียนสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาผลของการใช้บทเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม โดยมีความมุ่งหมายของการศึกษา และมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษา

เพื่อศึกษาว่า นักเรียนแผนกช่างก่อสร้างที่เรียนโดยใช้บทเสริมทักษะกับหรือไม่ใช้ จะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่างกันหรือไม่อย่างไร

2. วิธีดำเนินการวิจัย

2.1 รูปแบบการวิจัย มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Design

2.2 ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 160 คน

2.2.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน

2.3 ลักษณะเครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

2.3.1 ลักษณะเครื่องมือมี 2 ชนิด

2.3.1.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน เป็นแบบทดสอบ

มาตรฐานความสามารถในการอ่านภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีลักษณะเป็นแบบปรนัย เลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาทำ 30 นาที

2.3.1.2 บทเสริมทักษะ ประกอบด้วยบทเสริมทักษะย่อย 15 ชุดรวมกัน ลักษณะของแต่ละชุด ประกอบด้วย 2 ตอน ตอนแรกเป็นข้อความให้อ่าน ตอนหลังเป็นคำถามมีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก

2.3.2 การสร้างเครื่องมือ

2.3.2.1 การรวบรวมเรื่องที่ได้จากการสำรวจความสนใจ และได้จัดอันดับไว้แล้วมาคัดเลือกเอาเฉพาะเรื่องที่นักเรียนสนใจจากมากที่สุดและลดหลั่นตามกันลงมาได้ 11 ประเทมาใช้สร้างเป็นบทเสริมทักษะได้จำนวน 22 ชุด

2.3.2.2 นำบทเสริมทักษะที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนเหลือบทเสริมทักษะอยู่จำนวน 15 ชุด แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นก่อนที่จะนำไปใช้จริงต่อไป

2.4 วิธีดำเนินการศึกษา

2.4.1 ทดสอบความสามารถพื้นฐานในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานความสามารถในการอ่านภาษาไทยของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2.4.2 ทำการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง และใช้เนื้อหาอย่างเดียวกัน แต่กลุ่มทดลองนั้นสอนโดยการใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นสอนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน ทำการสอนในเวลาเรียนตามตารางสอนเป็นจำนวน 15 ครั้งเท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม

2.4.3 ทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มหลังจากการสอนได้เสร็จสิ้นลงแล้วด้วยแบบทดสอบมาตรฐานความสามารถในการอ่านภาษาไทยของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับข้อ 2.4.1 ตรวจให้คะแนน และหาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

2.5.1 ทราบจรรยาบรรณคำตอบและให้คะแนนความสามารถในการอ่านก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

2.5.2 หาค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

2.5.3 หาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test

2.5.4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง โดยใช้ t-test

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีความสามารถพื้นฐานในการอ่านไม่แตกต่างกัน
2. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ตาราง 4)
3. นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. นักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความสามารถพื้นฐานในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง (คะแนน T ประกติ = 49.53) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติของนักเรียนสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานในการอ่านของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีความสามารถพื้นฐานในการอ่านไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยในข้อ 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มนี้ โดยเฉลี่ย

แล้ว มีความสามารถพื้นฐานในการอ่านไม่แตกต่างกัน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดี และมีความเหมาะสมสำหรับนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยครั้งนี้

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง กับก่อนการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

จากผลการวิจัยในข้อ 2 แสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนไม่ว่าจะเป็นแบบใดก็ตาม ย่อมช่วยให้เด็กมีความสามารถในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นทั้งนั้น แต่ความสามารถในการเรียนรู้นั้นจะเพิ่มขึ้นมาก หรือน้อย ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนของครูเป็นประการสำคัญ

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนแผนกช่างก่อสร้างที่เรียนโดยใช่และไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช่บทเสริมทักษะประกอบการสอน มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

จากผลการวิจัยในข้อ 3 แสดงให้เห็นว่า การใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านวิชาภาษาไทยนั้น เป็นการช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น เป็นการแสดงให้เห็นได้อย่างเด่นชัดว่า บทเสริมทักษะมีความสำคัญ และมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนอ่านวิชาภาษาไทยอย่างยิ่ง เพราะเป็นการช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้จริง การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องได้รับการฝึกฝนบ่อย ๆ อย่างถูกวิธี ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้อง กล่าวคือ ครูผู้สอนรู้จักใช้บทเสริมทักษะให้ตรงกับความสนใจของนักเรียนแล้ว นอกจากจะเป็นการเพิ่มความสามารถในด้านการอ่านให้สูงขึ้นตามที่กล่าวมาข้างต้น ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจต่อเนื้อหาวิชาในบทเรียนเพิ่มยิ่งขึ้นต่อไปอีก เมื่อนักเรียนมีความสนใจต่อเนื้อหาวิชาในบทเรียนแล้ว ก็ยิ่งจะเป็นการเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ได้อีกทางหนึ่งแก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฮาลตัน (Halton. 1964 : 23-24) ที่ว่า

"การศึกษาวิชาใดก็ตาม ถ้าเป็นการเรียนที่ตรงกับความสนใจ และความตั้งใจของผู้เรียนแล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงกว่าผู้ไม่มีความสนใจหรือตั้งใจที่จะเรียน"

นอกจากนี้ผลการวิจัยในข้อ 3 ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มารศรี ขวลิศ พูนพงษ์ งามเกษม มลวิภา กมลพรวัฒนา วณิกา ภักดีชาติ และ เขียวมาลัย สุขอุดม ซึ่งบุคคลทั้งหมดนี้ ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ กับการสอนแบบเดิมในปีการศึกษา 2517 โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในปีการศึกษาเดียวกัน แต่ต่างระดับชั้นกัน คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีที่ 4 ปีที่ 5 ปีที่ 6 และ ปีที่ 7 ตามลำดับ ผลการวิจัยสรุปได้ตรงกัน คือ พบว่า การใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน จะช่วยให้นักเรียน พัฒนาความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น และพัฒนาการอ่านนั้นจะเพิ่มมากขึ้นกว่านักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน

4. การเปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเทียบกับเกณฑ์ปกติของนักเรียนสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความสามารถพื้นฐานในการอ่านเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยในข้อ 4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนแผนกช่างก่อสร้าง ซึ่งเป็นนักเรียนสายอาชีพนี้ ไม่ได้มีความสามารถพื้นฐานในการอ่านต่ำกว่านักเรียนสายสามัญที่เรียนอยู่ในระดับชั้นใกล้เคียงกันแต่อย่างใด ฉะนั้นการที่บุคคลทั่วไปมีความเข้าใจว่านักเรียนประเภทนี้เป็นเด็กโง่ หรือมีพื้นฐานทางด้านการอ่านต่ำกว่านักเรียนประเภทอื่น ๆ นั้นจึงเป็นความเข้าใจที่ไม่ค่อยถูกต้องนัก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูภาษาไทย

1.1 ครูควรส่งเสริมการฝึกทักษะการอ่านแก่นักเรียนในด้านความเข้าใจศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความคิดเชิงวิจารณ์ และความคิดเชิงสร้างสรรค์ให้มากขึ้น เพราะทักษะทั้ง 4 ประการนี้จะส่งผลไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ในโอกาสต่อไปได้

1.2 การสอนภาษาไทยในหมวดของการใช้ภาษา ครูควรจัดเนื้อหาในการสอน

อ่านโดยวิธีสำรวจความสนใจ และควรใช้สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น วิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนวิชาภาษาไทยกับการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน

1.3 ครูควรได้ทดลองเปลี่ยนวิธีการสอนอ่านจากการใช้หนังสือแบบเรียนเป็นหลักตามวิธีเดิมมาเป็นการให้อ่านเรื่องต่าง ๆ ตามความสนใจบ้าง และมีบทเสริมทักษะประกอบการอ่านด้วย วิธีนี้จะเป็นผลดีที่ช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียน และยังช่วยทำให้เกิดความรู้ เกิดความคิดที่ได้จากการอ่านได้อย่างกว้างขวางนอกเหนือไปจากที่มีอยู่เฉพาะในตำรา

1.4 ในการสอนอ่าน ครูควรคำนึงถึงความสนใจของนักเรียนเป็นประการสำคัญ เช่นการวิจัยครั้งนี้เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านด้วยวิธีการใช้บทเสริมทักษะเป็นสื่อ ครูผู้สอนในวิชาภาษาไทยควรร่วมมือกับบรรณารักษ์ห้องสมุดโรงเรียนพิจารณาจัดหาหนังสือมาเพื่อสนองการอ่านของนักเรียน ครูควรเพิ่มกิจกรรมการค้นคว้าเพื่อให้นักเรียนได้ใช้การอ่านให้เป็นประโยชน์ต่อการพูด การฟัง การเขียน และก้าวไปสู่ความคิดอย่างมีเหตุผลในโอกาสต่อไปข้างหน้า

1.5 วิชาภาษาไทยในโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาซึ่งมีอยู่ทั่วประเทศ ควรจัดหาเรื่องต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้สอนอ่านให้สัมพันธ์กับความรู้ทางวิชาชีพในแต่ละสาขา เพื่อให้เป็นการสอนอ่านที่สอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาชีพที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ เพราะจะเป็นผลทำให้การเรียนมีคุณค่า และมีความหมายค่อนักเรียนประเภทอาชีวศึกษา อีกทั้งยังเป็นการแก้ไขทัศนคติ และตอบคำถามข้อข้องใจของนักเรียนทางวิชาชีพที่ว่า "เรียนภาษาไทยไปแล้วมีประโยชน์อย่างไร"

1.6 การสอนภาษาไทยในโรงเรียน หรือวิทยาลัยประเภทอาชีวศึกษาในลักษณะที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยไปแล้วนี้ ครูจะต้องมีความเข้าใจถึงสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน เพราะนักเรียนเหล่านี้ มีความเคยชินกับการปฏิบัติงานที่เห็นคเห็น้อยเพราะด้วยเหตุที่ต้องใช้กำลังทางกายเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นครูผู้สอนควรจะได้ตระหนักอยู่เสมอว่า การสอนวิชาสามัญให้แก่ นักเรียนเหล่านี้เพื่อให้มองเห็นประโยชน์และได้เห็นคุณค่านั้น ครูไม่เพียงแต่จะใช้เทคนิคการ

สอนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ครูยังจะต้องใช้ความพยายาม และความอดทนเป็นประการสำคัญ อีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยในเรื่องที่มีลักษณะเดียวกันนี้กับนักเรียนอาชีวศึกษาแผนกอื่น ๆ หรือนักเรียนสายสามัญระดับต่าง ๆ เพื่อศึกษาต่อไปว่า บทเสริมทักษะมีส่วนช่วยในการเรียน อ่านวิชาภาษาไทยแก่นักเรียนได้จริงเพียงไร

2.2 ควรใช้เวลาในการวิจัยเป็นภาค หรือเป็นปี เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านเป็นระยะยาว

2.3 ควรศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนประเภทอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาและมีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองหลวง เปรียบเทียบกับนักเรียนอาชีวศึกษาที่กำลังศึกษาและมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด

2.4 ควรมีการวิจัยถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เป็นผลทำให้ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนแตกต่างกันนอกเหนือไปจากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาไปแล้ว เช่น ระดับสติปัญญา อาชีพของบิดามารดา ถิ่นที่อยู่อาศัยของนักเรียน (ชนบท หรือในเมือง) เหล่านี้เป็นต้น

ဘဝကုမ္ပဏီ

บรรณานุกรม

กุหลาบ มลลิกะมาส "การปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน" ใน เอกสารประกอบการสัมมนาผู้ทำหน้าที่บรรณารักษ์โรงเรียนสาธิต 1-7 พฤษภาคม หน้า 2 กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ 2511

โกชัย สาริกบุตร การสร้างความสามารถในการอ่าน เชียงใหม่ โรงพิมพ์กลางเวียง 2519, 150 หน้า

———— การอ่านภาคปฏิบัติ เชียงใหม่ โรงพิมพ์กลางเวียง 2520, 99 หน้า

ชลธีรา กลัคอยู่ "การส่งเสริมการอ่าน" วิทยศึกษา 14 : 6-7 มีนาคม 2517

ชวาล แพร์ติกุล เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 6 วัฒนาพานิช 2518, 434 หน้า

ชวาล แพร์ติกุล และ ไพศาล หวังพานิช คู่มือดำเนินการสอบชุดวิทยาศาสตร์เบื้องต้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2514, 53 หน้า

ฐะปะนีย์ นาคทรพรพ คู่มือครูประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2514, 163 หน้า

ประคอง นาควานิช การศึกษาการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัด

พระนคร-ธนบุรี วิทยานพนธ์ครูศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512, 126 หน้า

อัครสำเนา

เปลื้อง ณ นคร "จิตวิทยาครูศาสตร์" วารสารจันทร์เกษม 35 : 139 มิถุนายน 2520

พัฒน์ น้อยแสงศรี ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย

รวมคำแหง 2521, 321 หน้า

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2522, 276 หน้า

———— หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีติการพิมพ์ 2534, 286 หน้า

วัน สังข์สะอาด การสำรวจการใช้เวลาว่างของนักเรียนในโรงเรียนวิสามนศึกษา และ

อาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ปริญญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร 2509, 146 หน้า อัครสำเนา

- สมบุรณ์ จิตพงศ์ "การเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม" วารสารการวัดผลการ
ศึกษา 1 : 26-35 มกราคม-เมษายน 2523
- อาชีวศึกษา, กรม ปัญหาการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.ป.ท. 2518,
30 หน้า (ไม่ครบหน้า)
- อุบล เรื่องสุวรรณ และคนอื่น ๆ วิชาชุดक्रमมัธยมตอนที่ 2 หลักการสอนและวิธีสอนวิชาเฉพาะ
สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย 2509, 218 หน้า
- เอกรินทร์ สุนทรพงศ์ การศึกษาความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียนอายุ 13-18 ปี
ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ ปทุมธานีพนธ
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 291 หน้า อักสำเนา
- Bond, Guy L., and Miles A Tinker. Reading Difficulties their
Diagnosis and Correction. New York, Appreton Century
Crofts, 1957. 486 p.
- Broom, M.E. Effective Reading Instruction. New York,
McGraw-Hill Co., 1951. 499 p.
- Burton, William H. Reading in Child Development. New York,
Bopp-Merrill Co., 1956. 386 p.
- Dawson, Mildred Agnes. Fundamental of Basic Reading Instruction.
New York, Language, Green and Co., Ince., 1959. 304 p.
- Dechant, Emeral V. Improving the Teaching of Reading. New
Delhi, Princ-Hall of India, 1969. 360 p.
- Halton, Boyd. "Motivation and General Mathematics Student,"
Mathematic Teachers. 4 : 20-25, January 1969.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. New York,
Longmans Green and Co., 1956. 520 p.
- Harris, David Payne. Testing English as a Second Language.
New York, McGraw-Hill Book Company, 1969. 151 p.

- Herrick, Myron. Rapid Reading. New York, Macmillan Co., 1976. 180 p.
- Hilliard, G.H. Probable Types of Difficulties Underlying Low Scores in Comprehension Tests. University of Iowa, 1934. 60 p.
- Russell, David H. Children Learn to Read. Boston, Ginn and Company, 1961. 612 p.
- Smith, Henry p. Psychology in Teaching. Englewood Cliffs, N.J. Prentice-Hall Inc., 1959. 466 p.
- Stood, Babara Lee Dern. "The Relationship Between Understanding Grammatical Conjunction and Reading Comprehension," Desertation Abstracts International. 31 : 4635-A, March 1971.
- Strang, Ruth. The Improvement of Reading. New York, McGraw-Hill Book Co., 1967. 220 p.
- Problem in The Improvement of Reading in High-school and College. New York, The Science press, 1940. 110 p.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton Century-Croft, 1952. 351 p.
- Tooze, Ruth. Your Children want to Read. New Jerisy, Prentice-Hall, 1957. 300 p.
- Williams, David L. "Rewritten Science Material and Reading Comprehension," The Journal of Education Research. 61 : 204, March 1980.

การคำนวณ

ภาคนนาก ก.

1. การจัดอันดับความสนใจและค่าเฉลี่ย
2. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจ

1. การจัดอันดับความสนใจและค่าเฉลี่ย

ตาราง 7 แสดงการจัดอันดับความสนใจและค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของเรื่องแต่ละประเภท

อันดับ คน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	4	3	5	3	4	3	5	4	5	2	1	4	5	4	2	3	3	3
2	3	4	5	5	3	4	5	3	3	3	5	4	3	3	4	3	3	2
3	5	5	4	4	5	3	3	3	2	3	2	3	2	4	3	3	3	3
4	5	4	3	5	4	5	4	3	5	3	4	5	4	3	3	3	2	3
5	4	4	4	3	5	4	4	5	2	4	5	3	3	5	3	2	2	3
6	4	5	5	5	5	3	5	5	2	5	3	5	4	5	3	3	2	4
7	5	4	3	2	3	5	3	4	5	4	5	4	4	5	4	4	3	2
8	5	3	5	4	4	5	5	4	4	3	4	5	2	2	5	5	5	5
9	4	4	2	1	2	2	2	3	3	5	1	1	2	1	1	1	4	4
10	5	4	2	5	5	3	5	4	4	5	5	3	3	4	3	3	3	3
11	3	4	5	5	4	4	5	4	3	4	4	5	4	3	4	3	3	3
12	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	3	5	5	5	4
13	3	4	4	5	3	3	4	3	4	4	4	4	5	2	1	3	3	2
14	5	4	5	5	4	4	5	5	4	4	5	3	5	4	2	2	4	2
15	5	5	3	2	1	3	2	3	3	4	1	2	3	3	3	4	4	5
16	5	4	4	4	5	5	1	4	5	5	3	3	4	4	2	3	2	3
17	4	4	3	4	4	4	2	4	3	4	3	4	2	3	3	4	3	2
18	5	5	2	5	4	3	3	1	3	2	3	4	3	4	2	3	3	2
19	5	4	5	4	5	3	5	2	3	2	4	4	3	3	4	4	3	3
20	5	4	5	5	4	3	4	2	3	5	4	5	3	3	3	3	4	4
21	5	3	4	5	3	4	3	5	4	4	4	4	4	3	5	3	2	3
22	3	4	1	1	2	2	1	2	1	2	3	1	1	1	1	1	1	2
23	5	5	5	3	5	4	2	5	4	3	5	3	2	2	4	3	2	4
24	5	5	5	5	5	5	4	4	5	2	4	2	5	4	3	2	3	2
25	4	4	4	5	4	5	5	4	4	2	3	1	4	4	3	3	4	4
26	3	5	5	4	4	4	5	5	3	5	4	1	2	3	4	4	2	4
27	5	4	3	5	5	5	5	5	5	3	3	5	3	3	4	3	3	2
28	5	5	5	4	4	4	5	4	5	4	3	4	3	2	4	3	4	2
29	4	4	5	3	3	4	4	4	5	4	4	4	4	4	4	3	3	2
30	4	4	5	5	3	5	3	3	4	4	3	3	3	4	4	3	2	3
ΣX_i	132	126	121	118	117	116	114	112	111	109	107	104	100	97	96	92	90	89
$\bar{X}$	4.4	4.2	4.0	3.9	3.9	3.8	3.8	3.7	3.7	3.6	3.5	3.4	3.3	3.3	3.2	3.0	3	2.9

ตาราง 7 (ต่อ)

อันดับ คน	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	X	X ²
1	4	3	2	2	2	3	1	2	3	1	2	1	2	2	93	8649
2	3	3	2	3	3	2	2	2	1	2	1	2	2	3	96	9216
3	2	2	3	4	3	4	3	3	2	2	1	3	1	1	94	8836
4	2	2	3	3	3	3	4	4	2	3	3	2	1	1	104	10816
5	3	2	4	3	4	2	1	3	3	1	1	1	1	1	95	9025
6	2	2	2	2	1	2	1	3	1	1	1	1	2	1	95	9025
7	2	1	2	1	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1	89	7921
8	4	5	5	4	4	5	5	4	5	5	4	4	5	5	139	19321
9	2	2	1	2	3	1	1	1	1	1	1	1	2	1	63	3969
10	1	2	2	1	1	1	1	2	1	1	1	1	1	1	86	7396
11	3	2	2	2	3	1	4	1	2	1	1	1	1	2	95	9025
12	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	154	23716
13	4	3	2	2	4	1	3	1	4	2	3	1	1	1	93	8649
14	3	4	1	1	2	2	3	1	1	2	2	2	2	1	99	9801
15	1	1	1	4	4	5	3	2	2	1	1	2	2	3	88	7744
16	4	3	2	2	2	1	2	3	1	2	1	2	2	1	94	8836
17	2	1	2	2	1	3	2	3	1	1	3	2	1	2	86	7396
18	2	2	3	1	2	1	3	1	1	1	2	2	2	1	81	6561
19	2	2	3	2	3	2	2	3	2	1	2	1	1	1	93	8649
20	2	2	3	2	3	4	1	2	2	3	1	1	1	1	95	9025
21	2	3	3	3	2	3	2	1	2	1	2	1	1	2	96	9216
22	2	1	2	1	2	1	1	1	2	1	1	2	2	1	50	2500
23	3	4	4	2	1	2	2	3	2	1	2	2	2	1	97	9409
24	2	4	2	2	2	2	1	1	1	2	2	1	1	1	94	8836
25	3	5	2	2	2	2	1	1	3	1	2	1	1	1	94	8836
26	2	4	3	3	1	1	1	1	2	2	1	1	1	1	91	8281
27	4	3	1	4	1	1	3	2	1	3	1	2	1	1	99	9801
28	2	3	3	2	2	2	1	1	1	2	1	1	2	2	95	9025
29	3	2	2	3	1	3	3	2	2	2	1	1	1	1	95	9025
30	5	1	3	2	3	1	2	2	2	2	1	1	1	1	92	8464
ΣX_i	81	79	75	72	71	67	65	63	59	54	52	50	49	46	2835	276969
$\bar{X}$	2.7	2.63	2.5	2.4	2.37	2.23	2.17	2.10	1.97	1.8	1.71	1.67	1.67	1.53		

2. การหาความเชื่อมั่นของแบบสำรวจ

ตาราง 8 แสดงการหาค่า $\sum X_i$, $\sum X$ และ $\sum X^2$ ของแบบสำรวจ

ข้อ คน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	4	3	5	3	2	1	3	2	3	3	2	4
2	4	2	4	4	5	3	3	3	3	3	4	2
3	4	3	2	1	4	3	2	4	3	5	1	4
4	3	5	2	2	4	3	1	2	3	3	3	4
5	1	1	2	4	5	4	5	4	3	3	2	2
6	3	1	1	2	3	1	1	3	2	1	3	1
7	2	1	3	3	2	4	5	5	5	5	5	4
8	5	4	3	1	4	4	3	2	1	1	2	5
9	4	3	2	1	5	1	2	4	3	5	5	4
10	3	2	3	4	3	3	2	3	3	5	1	5
11	4	5	4	3	2	4	5	5	4	3	5	4
12	4	3	3	4	4	4	3	3	4	4	3	3
13	3	4	5	5	5	5	4	4	3	3	2	4
14	1	2	1	2	2	3	2	2	1	4	3	3
15	1	2	1	3	3	4	1	4	2	3	5	4
16	1	1	3	2	3	1	2	2	1	1	1	3
17	3	4	5	1	3	3	3	4	4	3	2	3
18	2	1	1	1	3	1	1	2	3	3	2	1
19	4	3	4	4	4	5	4	3	3	2	4	2
20	2	3	2	2	4	5	3	4	4	3	3	3
21	5	3	4	4	2	3	4	1	2	2	4	3
22	4	1	2	3	5	1	1	2	2	1	2	2
23	5	4	3	4	5	3	3	3	3	4	3	4
24	2	3	2	3	4	5	4	3	2	2	1	3
25	1	2	3	4	5	3	4	4	3	2	1	3
26	4	5	5	4	5	3	5	2	2	5	4	4
27	2	3	2	3	4	5	5	4	3	2	1	1
28	4	1	1	2	3	4	3	2	1	3	2	1
29	5	5	4	4	4	3	2	4	4	3	3	2
30	4	5	3	4	5	4	5	4	3	3	2	2
$\sum X_i$	94	85	84	87	112	96	90	94	82	89	82	90

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ คน	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1	3	2	3	4	3	2	3	2	2	3	2	3
2	3	4	4	2	5	5	4	3	3	3	4	3
3	3	1	3	1	3	2	3	2	1	2	2	3
4	3	4	3	2	4	2	2	3	1	1	3	3
5	1	4	5	1	1	1	3	4	4	3	2	3
6	4	2	2	3	1	1	3	1	1	3	3	2
7	4	1	5	1	4	4	3	2	1	1	3	2
8	5	5	4	2	4	3	2	1	3	4	3	4
9	1	2	2	1	3	5	5	3	4	3	2	3
10	3	1	1	2	2	3	2	2	2	3	2	1
11	4	3	2	2	3	5	5	4	3	4	3	3
12	4	4	5	2	1	2	1	3	4	5	4	3
13	5	4	5	2	3	3	3	3	4	2	4	4
14	3	1	2	1	4	4	3	3	5	4	3	2
15	2	2	2	1	1	3	1	1	1	3	1	3
16	2	1	3	1	2	2	2	2	3	1	4	3
17	4	3	2	2	2	3	3	4	3	3	4	5
18	1	2	2	1	4	1	2	2	2	3	2	1
19	2	2	1	3	3	2	1	4	4	4	5	3
20	2	4	2	2	5	4	4	3	3	2	3	4
21	5	4	5	4	4	5	3	4	5	4	3	4
22	2	3	2	3	1	3	4	3	2	1	3	2
23	3	2	5	1	2	5	5	3	2	3	4	1
24	3	2	1	1	2	1	3	1	4	4	1	1
25	4	4	2	4	1	3	4	3	2	2	3	4
26	4	5	5	1	4	3	4	3	3	5	5	3
27	3	2	2	2	3	4	5	4	5	4	3	4
28	1	2	2	2	2	4	3	3	2	1	1	1
29	4	5	5	3	5	3	4	4	3	2	4	3
30	5	5	2	1	5	3	4	5	4	5	1	2
ΣX_i	93	86	89	58	87	91	94	85	86	88	87	83

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ คน	25	26	27	28	29	30	31	32	X	X ²
1	3	4	3	4	3	3	3	2	92	8464
2	2	3	5	4	4	3	3	2	108	11664
3	4	3	1	1	1	3	1	2	78	6084
4	3	2	3	3	4	4	1	4	89	7921
5	3	4	4	1	2	3	1	1	86	7396
6	2	1	3	1	2	2	2	2	63	3969
7	2	2	1	3	3	2	1	2	91	8281
8	4	3	2	1	1	3	1	4	94	8836
9	1	1	3	1	3	2	3	3	90	8100
10	3	2	2	2	4	5	1	1	81	6561
11	5	4	2	5	5	4	3	3	120	14400
12	2	3	4	1	5	4	3	4	106	11236
13	3	4	5	5	1	4	3	2	116	13456
14	2	1	1	1	1	2	3	2	74	5476
15	2	1	3	4	1	5	3	1	74	5476
16	2	5	1	3	2	2	1	2	65	4225
17	5	4	4	1	3	4	4	4	105	11025
18	2	2	3	3	2	1	2	3	62	3844
19	5	3	3	4	4	5	5	3	108	11664
20	4	2	2	1	3	4	3	3	98	9604
21	2	3	5	4	5	4	3	2	115	13225
22	3	1	3	3	1	1	2	1	70	4900
23	5	5	5	4	3	4	5	4	115	13225
24	1	2	1	3	1	1	3	3	73	5329
25	5	3	4	4	4	1	3	4	99	9801
26	4	4	4	5	4	3	4	5	126	15876
27	3	4	2	2	4	3	2	1	97	9409
28	2	1	2	3	4	2	1	1	67	4489
29	3	3	2	5	4	3	4	4	116	13456
30	3	4	4	5	3	1	2	1	109	11881
ΣX_1	90	84	87	87	87	88	76	76	2787	269273

ตาราง 9 แสดงการหาค่า $\sum X_i^2$ ของแบบสำรวจ

ข้อ คน \	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	16	9	25	9	4	1	9	4	9	9	4	16	9	4	9	16
2	16	4	16	16	25	9	4	9	9	9	16	4	9	16	16	4
3	16	9	4	1	16	9	4	16	9	25	1	16	9	1	9	1
4	9	25	4	4	16	9	1	4	4	9	9	16	9	16	9	4
5	1	1	4	16	25	16	25	16	9	4	4	4	1	16	25	1
6	9	1	1	4	9	1	1	9	4	1	9	1	16	4	4	9
7	4	1	9	9	4	16	25	25	25	25	25	16	16	1	25	1
8	25	16	9	1	16	16	9	4	1	1	4	25	25	25	16	4
9	16	9	4	1	25	1	4	16	9	25	25	16	1	4	4	1
10	9	4	9	16	9	9	4	9	9	25	1	25	9	1	1	4
11	16	25	16	9	4	16	25	25	16	9	25	16	16	9	4	4
12	16	9	9	16	16	16	9	9	16	16	9	9	16	16	25	4
13	9	16	25	25	25	25	16	16	9	9	4	16	25	16	25	4
14	1	4	1	4	4	9	4	4	1	16	9	9	9	1	4	1
15	1	4	1	9	9	16	1	16	4	9	25	16	4	4	4	1
16	1	1	9	4	9	1	4	4	1	1	1	9	4	1	9	1
17	9	16	25	1	9	9	9	16	16	9	4	9	16	9	4	4
18	4	1	1	1	9	1	1	4	9	9	4	1	1	4	4	1
19	16	9	16	16	16	25	16	9	9	4	16	4	4	4	1	9
20	4	9	4	4	16	25	9	16	16	9	9	9	4	16	4	4
21	25	9	16	16	4	9	16	1	4	4	16	9	25	16	25	16
22	16	1	4	9	25	1	1	4	4	1	4	4	4	9	4	9
23	25	16	9	16	25	9	9	9	9	16	9	16	9	4	25	1
24	4	9	4	9	16	25	16	9	4	4	1	9	9	4	1	1
25	1	4	9	16	25	9	16	16	9	4	1	9	16	16	4	16
26	16	25	25	16	25	9	25	4	4	25	16	16	16	25	25	1
27	4	9	4	9	16	25	25	16	9	4	1	1	9	4	4	4
28	16	1	1	4	9	16	9	4	1	9	4	1	1	4	4	4
29	25	25	16	16	16	9	4	16	16	9	9	4	16	25	25	9
30	16	25	9	16	25	16	25	16	9	9	4	4	25	25	4	1
$\sum X_i^2$	346	297	289	293	452	358	326	326	254	309	269	310	333	300	323	140

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ คน	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
1	9	4	9	4	4	9	4	9	9	16	9	16	9	9	9	4
2	25	25	16	9	9	9	16	9	4	9	25	16	16	9	9	4
3	9	4	9	4	1	4	4	9	16	9	1	1	1	9	1	4
4	16	4	4	9	1	1	9	9	9	4	9	9	16	16	1	16
5	1	1	9	16	16	9	4	9	9	16	16	1	4	9	1	1
6	1	1	9	1	1	9	9	4	4	1	9	1	4	4	4	4
7	16	16	9	4	1	1	9	4	4	4	1	9	9	4	1	4
8	16	9	4	1	9	16	9	16	16	9	4	1	1	9	1	16
9	9	25	25	9	16	9	4	9	1	1	9	1	9	4	9	9
10	4	9	4	4	4	9	4	1	9	4	4	4	16	25	1	1
11	9	25	25	16	9	16	9	9	25	16	4	25	25	16	9	9
12	1	4	1	9	16	25	16	9	4	9	16	1	25	16	9	16
13	9	9	9	9	16	4	16	16	9	16	25	25	1	16	9	4
14	16	16	9	9	25	16	9	4	4	1	1	1	1	4	9	4
15	1	9	1	1	1	9	1	9	4	1	9	16	1	25	9	1
16	4	4	4	4	9	1	16	9	4	25	1	9	4	4	1	4
17	4	9	9	16	9	9	16	25	25	16	16	1	9	16	16	16
18	16	1	4	4	4	9	4	1	4	4	9	9	4	1	4	9
19	9	4	1	16	16	16	25	9	25	9	9	16	16	25	25	9
20	25	16	16	9	9	4	9	16	16	4	4	1	9	16	9	9
21	16	25	9	16	25	16	9	16	4	9	25	16	25	16	9	4
22	1	9	16	9	4	1	9	4	9	1	9	9	1	1	4	1
23	4	25	25	9	4	9	16	1	25	25	25	16	9	16	25	16
24	4	1	9	1	16	16	1	1	1	4	1	9	1	1	9	9
25	1	9	16	9	4	4	9	16	25	9	16	16	16	1	9	16
26	16	9	16	9	9	25	25	9	16	16	16	25	16	9	16	25
27	9	16	25	16	25	16	9	16	9	16	4	4	16	9	4	1
28	4	16	9	9	4	1	1	1	4	1	4	9	16	4	1	1
29	25	9	16	16	9	4	16	9	9	9	4	25	16	9	16	16
30	25	9	16	25	16	25	1	4	9	16	16	25	9	1	4	1
ΣX_i^2	305	323	334	273	292	302	289	263	312	280	301	317	305	304	234	234

แสดงการคำนวณหาค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อของแบบสำรวจ
ใช้สูตรดังนี้

$$S_i^2 = \frac{N \sum X_i^2 - (\sum X_i)^2}{N^2}$$

1.	$\frac{30 \times 346 - (94)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{10380 - 8836}{900}$	=	1.72
2.	$\frac{30 \times 297 - (85)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{8910 - 7225}{900}$	=	1.87
3.	$\frac{30 \times 289 - (84)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{8670 - 7056}{900}$	=	1.79
4.	$\frac{30 \times 293 - (87)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{8790 - 7569}{900}$	=	1.36
5.	$\frac{30 \times 452 - (112)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{13560 - 12544}{900}$	=	1.13
6.	$\frac{30 \times 358 - (96)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{10740 - 9216}{900}$	=	1.69
7.	$\frac{30 \times 326 - (90)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9780 - 8100}{900}$	=	1.87
8.	$\frac{30 \times 326 - (94)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9780 - 8836}{900}$	=	1.05
9.	$\frac{30 \times 254 - (82)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{7620 - 6724}{900}$	=	1.00
10.	$\frac{30 \times 309 - (89)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9270 - 7921}{900}$	=	1.50
11.	$\frac{30 \times 269 - (82)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{8070 - 6724}{900}$	=	1.50
12.	$\frac{30 \times 310 - (90)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9300 - 8100}{900}$	=	1.33

แสดงการคำนวณหาค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ (ต่อ)

13.	$\frac{30 \times 333 - (93)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9990 - 8649}{900}$	=	1.49
14.	$\frac{30 \times 300 - (86)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9000 - 7396}{900}$	=	1.79
15.	$\frac{30 \times 323 - (89)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9690 - 7921}{900}$	=	1.97
16.	$\frac{30 \times 140 - (58)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{4200 - 3364}{900}$	=	.93
17.	$\frac{30 \times 305 - (87)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9150 - 7569}{900}$	=	1.76
18.	$\frac{30 \times 323 - (91)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9690 - 8281}{900}$	=	1.57
19.	$\frac{30 \times 334 - (94)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{10020 - 8836}{900}$	=	1.32
20.	$\frac{30 \times 273 - (85)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{8190 - 7225}{900}$	=	1.07
21.	$\frac{30 \times 292 - (86)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{8760 - 7396}{900}$	=	1.52
22.	$\frac{30 \times 302 - (88)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9060 - 7744}{900}$	=	1.46
23.	$\frac{30 \times 289 - (87)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{8670 - 7569}{900}$	=	1.22
24.	$\frac{30 \times 263 - (83)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{7890 - 6889}{900}$	=	1.11
25.	$\frac{30 \times 312 - (90)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9360 - 8100}{900}$	=	1.40

แสดงการคำนวณหาค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ (ต่อ)

26.	$\frac{30 \times 280 - (84)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{8400 - 7056}{900}$	=	1.49
27.	$\frac{30 \times 301 - (87)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9030 - 7569}{900}$	=	1.62
28.	$\frac{30 \times 317 - (87)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9510 - 7569}{900}$	=	2.16
29.	$\frac{30 \times 305 - (87)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9150 - 7569}{900}$	=	1.76
30.	$\frac{30 \times 304 - (88)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{9120 - 7744}{900}$	=	1.53
31.	$\frac{30 \times 234 - (76)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{7020 - 5776}{900}$	=	1.38
32.	$\frac{30 \times 234 - (76)^2}{30 \times 30}$	=	$\frac{7020 - 5776}{900}$	=	1.38

$$\sum s_i^2 = 47.73$$

แสดงการคำนวณหาค่าความแปรปรวนของแบบสำรวจทั้งหมดนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร } s_t^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{30 \times 269273 - (2787)^2}{30 \times 29} \\
 &= \frac{8078190 - 7767369}{870} \\
 &= 357.27
 \end{aligned}$$

$$\text{ค่าความแปรปรวนของแบบสำรวจทั้งหมดนี้} = 357.27$$

หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสำรวจ
โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach

n	$\sum s_i^2$	s_t^2
32	47.73	357.27

จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

$$= \frac{32}{31} \left\{ 1 - \frac{47.73}{357.27} \right\}$$

$$= 1.03 \left\{ 1 - .13 \right\}$$

$$= .90$$

$$\text{ความเชื่อมั่น} = .90$$

ภาคผนวก ข.

1. การคัดเลือกเรื่องเพื่อนำมาใช้สร้างเป็นบทเสริมทักษะ
2. การหาความเชื่อมั่นของบทเสริมทักษะ
 - ก. ค่า p, q และ pq
 - ข. วิเคราะห์ความแปรปรวน (Variance)

1. การคัดเลือกเรื่องเพื่อนำมาใช้สร้างเป็นบทเสริมทักษะ

ตาราง 10 แสดงการคัดเลือกเรื่องแต่ละประเภท

เรื่องแต่ละประเภท	ผู้แต่ง	ค่าเฉลี่ย ความสนใจ
บทเสริมทักษะที่ 1 (ประเพณีความเชื่อ) 1. พระสยามเทวาธิราช 2. ศาลพระภูมิ 3. สุสานภูเขศวร	ม.จ. หญิงพูนพิศมัย คีตกุล ชายเล็ก นักเขียนนิรนาม	4.20* 4.19 3.00
บทเสริมทักษะที่ 2 (คนตรี) 1. ประโยชน์ของคนตรี 2. เพลงลาวดวงเดือน 3. ทำไมเราจึงชอบคนตรี	สุดใจ ทศพร สมบัติ จำปาเงิน นักเขียนนิรนาม	3.90* 3.79 3.20
บทเสริมทักษะที่ 3 (ศิลปะ) 1. องค์ประกอบของศิลปะ 2. របៀបងាយในการจัดแต่ง 3. ชีวิตในคอนโคมิเนียม	เทพศิริ สุขโสภา นักเขียนนิรนาม นักเขียนนิรนาม	4.40* 4.30 3.10

ตาราง 10 (ต่อ)

เรื่องแต่ละประเภท	ผู้แต่ง	ค่าเฉลี่ย ความสนใจ
บทเสริมทักษะที่ 4 (ประวัติศาสตร์) 1. นิทานอิเหนาในเมืองไทย 2. คำานเจดีย์สามองค์ 3. ประวัติกรุงรัตนโกสินทร์	รัชกาลที่ 2 วชิระ ลำเจียกหนู นักเขียนนิรนาม	3.80* 3.40 3.10
บทเสริมทักษะที่ 5 (การสงคราม) 1. งานชำระรักษาสันติภาพขององค์การสหประชาชาติ 2. การศึกษาเรื่องอิเหนาทอนตึกกะหมังกูหนิง 3. สงครามโลกครั้งที่ 1	สำนักงานแถลงข่าวสหประชาชาติ รัชฎาพรรณ เศรษฐวัฒน์ เสรี พัชรพานู	4.01* 4.00 3.40
บทเสริมทักษะที่ 6 (การศึกษา) 1. การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในรัตนโกสินทร์สมัย 2. การศึกษาของเก่า 3. การศึกษาในอนาคต	ทิพวัน เวศกาวิ ครูเทพ ดร. นาคยา ภัทรแสงไทย	4.40* 3.80 2.21

ตาราง 10 (ต่อ)

เรื่องแต่ละประเภท	ผู้แต่ง	ค่าเฉลี่ย ความสนใจ
บทเสริมทักษะที่ 7 (ประเพณีความเชื่อ)		
1. ประเพณีการทักบาตร	แปลก สนธิรักษ์	4.50*
2. ทอยกฐิน เทศกาลแห่การบุญหรือบวช	นักเขียนนิรนาม	4.07
3. บุญออกพรรษา	เขตการศึกษา 10 อุบล ฯ	3.40
บทเสริมทักษะที่ 8 (ศาสนาพุทธ)		
1. พุทธศาสนสุภาษิตคำโคลง	สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าสิรินธร เทพรัตนราชสุภา	4.50*
2. พระพุทธรูปสำคัญในสมัยรัตนโกสินทร์	ม.จ. สุภัทรทิศ คีตกุล	3.23
3. พุทธวจนในธรรมบท	เสฐียรพงษ์ วรรณปก	3.03
บทเสริมทักษะที่ 9 (สัตว์เลี้ยง)		
1. สุนัขสงคราม	ฉ.รุจิราววงศ์	4.06*
2. ควายเผือก	เจริญ จันลักษณะ	3.08
3. ไก่ชน	ชุมพร สนิทชน	3.07

ตาราง 10 (ต่อ)

เรื่องแต่ละประเภท	ผู้แต่ง	ค่าเฉลี่ย ความสนใจ
บทเสริมทักษะที่ 10 (ประเพณีความเชื่อ)		
1. สงกรานต์	อิตา	4.20*
2. พระบาทเคียน 3	ปราโมทย์ ทัศนสุวรรณ	3.80
3. บุญข้าวจี	ส. หงส์สิงห์ทอง	3.01
บทเสริมทักษะที่ 11 (ศาสนาพุทธ)		
1. ความหลง	คนวัค	4.10*
2. นิพพานคืออะไร	พระมหาฉลอง	3.80
3. พุทธศาสนสุภาษิต	สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้า ฟ้าสิรินธร เทพรัตนราชสุภา	3.20
บทเสริมทักษะที่ 12 (การสงคราม)		
1. หมื่นตามโลก	ไตรรัตน์	3.90*
2. สงครามล้างโลก	พร ทวี	3.61
3. เบกิ้น อิตเลอรัยูกใหม่	นักเขียนนิรนาม	3.22

ตาราง 10 (ต่อ)

เรื่องแต่ละประเภท	ผู้แต่ง	ค่าเฉลี่ย ความสนใจ
บทเสริมทักษะที่ 13 (สุขภาพอนามัย)		
1. การระวังสุขภาพครอบครัวของท่าน	นักเขียนนิรนาม	4.11 *
2. อันตรายจากเครื่องสำอาง	ชมรมผู้บริโภคลำปาง	4.04
3. ข้อเสนอแนะในการเก็บอาหาร	นักเขียนนิรนาม	3.02
บทเสริมทักษะที่ 14 (วิทยาศาสตร์)		
1. บริการไปรษณีย์คอมพิวเตอร์ สำหรับ นักธุรกิจคอมพิวเตอร์	ดร. นิตยา กาญจนวรรณ	4.03 *
2. สีส้มธรรมชาติ	จิราภรณ์ อรัณยะนาถ	3.14
3. ใช้เทคโนโลยี ใหม่นานา	นักเขียนนิรนาม	3.07
บทเสริมทักษะที่ 15 (เกร็ดและความรู้ในวรรณคดี)		
1. กวีนิพนธ์	อังคาร กัลยาณพงศ์ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์	3.83 *
2. นิทานปลานูทองมาจากไหน	ส. พลายนอย	3.17
3. กำเนิดแม่คงคา	ประจักษ์ ประภาพิตยากร	3.04

* หมายถึงค่าเฉลี่ยสูงสุดของเรื่องแต่ละประเภท

2. การหาค่าความเชื่อมั่นของบทเสริมทักษะ

ก. ค่า p, q และ pq

ตาราง 11 แสดงค่า p, q และ pq เป็นรายข้อ

ข้อ	p	q	pq	ข้อ	p	q	pq
1	.70	.30	.21	20	.23	.77	.18
2	.70	.30	.21	21	.93	.07	.07
3	.93	.07	.07	22	.30	.70	.21
4	.70	.30	.21	23	.63	.37	.23
5	.63	.37	.23	24	.33	.67	.22
6	.70	.30	.21	25	.90	.10	.09
7	.40	.60	.24	26	.37	.63	.23
8	.37	.63	.23	27	.33	.67	.22
9	.63	.37	.23	28	.33	.67	.22
10	.53	.47	.25	29	.43	.57	.25
11	.23	.77	.18	30	.63	.37	.23
12	.57	.43	.25	31	.77	.23	.18
13	.53	.47	.25	32	.60	.40	.24
14	.30	.70	.21	33	.53	.47	.25
15	.30	.70	.21	34	.50	.50	.25
16	.30	.70	.21	35	.47	.53	.25
17	.30	.70	.21	36	.70	.30	.21
18	.40	.60	.24	37	.83	.17	.14
19	.50	.50	.25	38	.27	.73	.18

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	p	q	pq	ข้อ	p	q	pq
39	.60	.40	.24	56	.17	.83	.14
40	.30	.70	.21	57	.47	.53	.25
41	.73	.27	.20	58	.77	.23	.18
42	.90	.10	.09	59	.17	.83	.14
43	.40	.60	.24	60	.77	.23	.18
44	.43	.57	.25	61	.23	.77	.18
45	.63	.37	.23	62	.27	.73	.20
46	.83	.17	.14	63	.40	.60	.24
47	.33	.67	.22	64	.37	.63	.23
48	.47	.53	.25	65	.30	.70	.21
49	.77	.23	.18	66	.37	.63	.23
50	.60	.40	.24	67	.27	.73	.18
51	.50	.50	.25	68	.20	.80	.16
52	.73	.27	.20	69	.57	.43	.25
53	.53	.47	.25	70	.60	.40	.24
54	.37	.63	.23	71	.27	.73	.18
55	.37	.63	.23				

$\Sigma pq = 14.79$

ข. วิเคราะห์ความแปรปรวน

ตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Variance) ของบทเสริมทักษะ

คะแนน	f	fx	fx ²	คะแนน	f	fx	fx ²
67	1	67	4489	34	2	68	2312
66	1	66	4356	33	1	33	1089
55	1	55	3025	32	3	96	3072
50	1	50	2500	31	1	31	961
47	1	47	2209	30	2	60	1800
44	1	44	1936	28	2	56	1568
40	1	40	1600	27	1	27	729
39	3	117	4563	26	1	26	676
37	1	37	1369	17	1	17	289
36	1	36	1296	12	1	12	144
35	2	70	2450	10	1	10	100
รวม					30	1065	42533

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N} = \frac{1065}{30} = 35.5$$

$$s_t^2 = \frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}$$

$$= \frac{30 \times 42533 - (1065)^2}{30 \times 29}$$

$$= \frac{1275990 - 1134225}{870}$$

$$= 162.95$$

ความแปรปรวน = 162.95

แสดงวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของบทเสริมทักษะ

โดยใช้สูตรของ Kuder-Richardson สูตรที่ 20

n	pq	s_t^2
71	14.49	162.95

$$\text{จากสูตร} \quad r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{pq}{s_t^2} \right\}$$

$$= \frac{71}{70} \left\{ 1 - \frac{14.49}{162.95} \right\}$$

$$= \frac{71}{70} \times .91$$

$$.92$$

$$\text{ความเชื่อมั่น} = .92$$

ภาคผนวก ค.

1. เปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองและหลังการทดลองของทั้ง 2 กลุ่ม
3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง
4. ประเมินความสามารถพื้นฐานในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเทียบกับเกณฑ์ปกติของนักเรียนสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. เปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

ก. ความสามารถพื้นฐานของกลุ่มทดลอง

ตาราง 13 แสดงการคำนวณการหาค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถพื้นฐานของกลุ่มทดลอง

X	X ²	X	X ²
15	225	18	324
19	361	17	289
21	441	19	361
16	256	16	256
17	289	18	324
17	289	15	225
16	256	17	289
21	441	20	400
17	289	17	289
13	169	15	225
20	400	18	324
17	289	12	144
19	361	15	225
21	441	19	361
18	324	8	64
รวม		511	8931

$$\begin{aligned}
 \bar{X} &= \frac{\sum X}{N} \\
 &= \frac{511}{30} \\
 &= 17.03
 \end{aligned}
 \qquad
 \begin{aligned}
 s^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{30 \times 8931 - (511)^2}{30 \times 29} \\
 &= 7.83
 \end{aligned}$$

ข. ความสามารถพื้นฐานของกลุ่มควบคุม

ตาราง 14 แสดงการคำนวณการหาค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถพื้นฐานของกลุ่มควบคุม

X	X ²	X	X ²
16	256	20	400
13	169	20	400
19	361	16	256
20	400	14	196
14	196	11	121
13	169	18	324
16	256	5	25
14	196	18	324
13	169	23	529
22	484	14	196
17	289	13	169
21	441	18	324
19	361	19	361
21	441	18	324
27	729	16	256
รวม		508	9122

$$\begin{aligned}\bar{X} &= \frac{\sum X}{N} \\ &= \frac{508}{30} \\ &= 16.93\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}s^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\ &= \frac{30 \times 9122 - (508)^2}{30 \times 29} \\ &= 17.93\end{aligned}$$

แสดงวิธีคำนวณการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถพื้นฐานระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง

$\bar{X}_1$	s_1^2	n_1
17.03	7.83	30

กลุ่มควบคุม

$\bar{X}_2$	s_2^2	n_2
16.93	17.93	30

$$H_0 : \mu_1 - \mu_2 = 0$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \quad \bar{X}_1 - \bar{X}_2$$

จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$= \frac{17.03 - 16.93}{\sqrt{\frac{(29 \times 7.83 + (29 \times 17.93)) \left(\frac{2}{30} \right)}{30 + 30 - 2}}}$$

$$= \frac{0.1}{\sqrt{\frac{(227.07 + 519.97) (.066)}{58}}}$$

$$= \frac{0.1}{\sqrt{(12.88) (.066)}}$$

$$= \frac{0.1}{.93}$$

$$= .11$$

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองและหลังการทดลองของ
ทั้ง 2 กลุ่ม

ก. กลุ่มทดลอง

ตาราง 15 แสดงข้อมูลสำหรับการคำนวณเปรียบเทียบคะแนนความรู้พื้นฐานกับคะแนนความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลอง

[illegible]

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$= \frac{224}{\sqrt{\frac{30 \times 1890 - (224)^2}{30 - 1}}}$$

$$= \frac{224}{\sqrt{\frac{56700 - 50176}{29}}}$$

$$= \frac{224}{\sqrt{\frac{6524}{29}}}$$

$$= \frac{224}{15.00}$$

$$= 14.93$$

$$H_0 : \mu_1 = \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 \neq \mu_2$$

$$t = \frac{\bar{x}D}{\sqrt{\frac{n\bar{x}D^2 - (\bar{x}D)^2}{n-1}}}$$

$$= \frac{45}{\sqrt{\frac{30 \times 111 - (45)^2}{30-1}}}$$

$$= \frac{45}{\sqrt{\frac{3330 - 2025}{29}}}$$

$$= \frac{45}{\sqrt{\frac{1305}{29}}}$$

$$= \frac{45}{6.71}$$

$$= 6.71$$

3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตาราง 17 แสดงการคำนวณการหาค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถในการอ่านของกลุ่มทดลอง

เลขที่	X	X ²	เลขที่	X	X ²
1	21	441	16	25	625
2	28	784	17	26	676
3	28	784	18	28	784
4	24	576	19	22	484
5	29	841	20	20	400
6	25	625	21	23	529
7	23	529	22	24	576
8	30	900	23	26	676
9	27	729	24	26	676
10	20	400	25	27	729
11	32	1024	26	29	841
12	21	441	27	15	225
13	27	729	28	19	361
14	28	784	29	24	576
15	28	784	30	10	100
รวม			735		18629

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\sum X}{N} = \frac{735}{30} = 24.50 \\ s^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} = \frac{30 \times 18629 - (735)^2}{30 \times 29} = 21.43 \end{aligned}$$

ตาราง 18 แสดงการคำนวณการหาค่าสถิติพื้นฐานของความสามารถในการอ่านของกลุ่มควบคุม

เลขที่	X	X ²	เลขที่	X	X ²
1	16	256	16	20	400
2	15	225	17	22	484
3	20	400	18	18	324
4	20	400	19	15	225
5	14	196	20	14	196
6	15	225	21	20	400
7	18	324	22	9	81
8	17	289	23	18	324
9	13	169	24	26	676
10	24	576	25	17	289
11	18	324	26	13	169
12	22	484	27	21	441
13	22	484	28	21	441
14	21	441	29	20	400
15	28	784	30	16	256
รวม				553	10683

$$\begin{aligned}
 \bar{X} &= \frac{\sum X}{N} & s^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{553}{30} & &= \frac{30 \times 10683 - (553)^2}{30 \times 29} \\
 &= 18.43 & &= 16.87
 \end{aligned}$$

แสดงวิธีคำนวณการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
$\bar{X}_1$	s_1^2	n_1	$\bar{X}_2$	s_2^2	n_2
24.50	21.43	30	18.43	16.87	30

$$H_0 : \mu_1 - \mu_2 = 0$$

$$\text{จากสูตร } H_1 : \mu_1 \neq \mu_2 \quad \bar{X}_1 - \bar{X}_2$$

$$t =$$

$$\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}$$

$$= \frac{24.50 - 18.43}{\sqrt{\frac{(29 \times 21.43) + (29 \times 16.87)}{30 + 30 - 2} \left(\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right)}}$$

$$= \frac{6.07}{\sqrt{\frac{(621.47 + 489.23) (.066)}{58}}}$$

$$= \frac{6.07}{\sqrt{(19.15) (.066)}}$$

$$= \frac{6.07}{1.14}$$

$$= 5.32$$

4. ประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการ
ได้รับการทดลองสอนเทียบกับเกณฑ์ปรกติของนักเรียนสายสามัญชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 19 แสดงรายคะแนน T ปรกติและค่าเฉลี่ย T ปรกติของนักเรียนทั้งหมด

คนที่	คะแนนดิบ	คะแนน T ปรกติ	คนที่	คะแนนดิบ	คะแนน T ปรกติ
1	15	45	20	18	52
2	19	54	21	15	45
3	21	59	22	17	50
4	16	47	23	20	56
5	17	50	24	17	50
6	17	50	25	15	45
7	16	47	26	18	52
8	21	59	27	12	38
9	17	50	28	15	45
10	13	40	29	19	54
11	20	56	30	8	29
12	17	50	31	16	47
13	19	54	32	13	40
14	21	59	33	19	54
15	18	52	34	20	56
16	18	52	35	14	43
17	17	50	36	13	40
18	19	54	37	16	47
19	16	47	38	14	43

ตาราง 19 (ต่อ)

คนที่	คะแนนดิบ	คะแนน T ปรกติ	คนที่	คะแนนดิบ	คะแนน T ปรกติ
39	13	40	50	11	36
40	22	61	51	18	52
41	17	50	52	5	22
42	21	59	53	18	52
43	19	54	54	23	63
44	21	59	55	14	43
45	27	73	56	13	40
46	20	56	57	18	52
47	20	56	58	19	54
48	16	47	59	18	52
49	14	43	60	16	47
รวม					2972

$$\begin{aligned}
 \bar{X} &= \frac{\sum X}{N} \\
 &= \frac{2972}{60} \\
 &= 49.53
 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ยคะแนน T ปรกติ = 49.53

ภาคผนวก ง.

1. แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน
2. บทเสริมทักษะ

1. แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบสำรวจนี้มีความมุ่งหมายที่จะทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณาจัดหาเรื่องให้ตรงกับความสนใจในการอ่านของนักเรียน ฉะนั้น นักเรียนจึงมีอิสระอย่างเต็มที่ ที่จะแสดงความสนใจว่ามีความสนใจอ่านเรื่องประเภทใดมากที่สุดน้อยเพียงไรโดยทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับช่องนั้น ๆ

2. ขอให้นักเรียนเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับช่องของระดับความสนใจด้วยตนเอง

ตัวอย่าง

ให้นักเรียนพิจารณาประเภทของเรื่องแต่ละข้อต่อไปนี้ และลองประมาณดูว่า มีความสนใจอ่านเพียงไร แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสนใจของนักเรียน ดังนี้

ประเภทของเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ข่าวภายในประเทศ	✓				
2. การเกษตรกรรม			✓		
3. คนตรี					✓

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความสนใจอ่านเกี่ยวกับเรื่อง ข่าวภายในประเทศมากที่สุด สนใจอ่านเรื่องเกี่ยวกับการเกษตรกรรมอยู่ในระดับปานกลาง และสนใจอ่านเรื่องที่เกี่ยวกับคนทริน้อยที่สุด

โปรดพลิกหน้าต่อไป แล้วลงมือทำด้วยตนเอง

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสนใจ

ประเภทของเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. กีฬา					
2. อาชีพของประชาชน					
3. การท่องเที่ยว					
4. ชาวภายในประเทศ					
5. ชาวต่างประเทศ					
6. สุขภาพอนามัย					
7. ศาสนาพุทธ					
8. การศึกษา					
9. การสร้างความเจริญให้แก่ตน					
10. การอุตสาหกรรม					
11. วิทยาศาสตร์					
12. ประวัติศาสตร์					
13. บุคคลสำคัญ					
14. การเมือง					
15. กฎหมาย					
16. เศรษฐกิจ					
17. ศิลปะ					
18. สัตว์เลี้ยง					
19. การประมง					
20. กนกริ					

ประเภทของเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
21. การเกษตรกรรม					
22. วิศวกรรม					
23. การทหาร					
24. นวนิยาย					
25. นิทานชาดก					
26. นิทานตลกขบขัน					
27. การสงคราม					
28. มนุษย์สัมพันธ์					
29. เกียรติและความรู้ทางวรรณคดี					
30. ความก้าวหน้าทางวิทยาการ					
31. การครองตนในวัยรุ่น					
32. ประเพณีและความเชื่อ					
33. อื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว					
33.1					
33.2					
33.3					
33.4					
33.5					
33.6					
33.7					

บทเสริมทักษะ

บทเสริมทักษะที่ 1 (ประเพณีความเชื่อ)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 4 หน้า 24 ในหนังสือชุดวรรณวิจักขณ์ เรื่อง "อิเหนา" บทร้อง
ที่ 1 คอนบุนาขมศาล การสอนระยะแรก ครูควรพานักเรียนอ่านเป็นทำนอง "ชมตลาด"
ครูเล่าเรื่องให้ฟังโดยย่อ จากนั้นจึงเริ่มใช้บทเสริมทักษะนี้เสริมต่อจากเนื้อหาตอนต้น

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเฉพาะความเข้าใจค่านิยมเรื่อง

คำชี้แจง

อ่านเรื่องข้างล่างนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 4

พระสยามเทวาธิราช

ม.จ. หญิงพูนพิศมัย กิจกุล

ตั้งแต่ไทยได้ตั้งราชธานีทางใต้แต่สุโขทัยลงมาประมาณ 700 ปี แล้วนี้ ไทยเคยตกเป็น
เมืองขึ้นของพม่าเสียสองครั้ง ต่อมาถึงคอนมหาอำนาจตะวันตก ทำการเปิดประตูค้าขายกับพวก
ตะวันตก คือ อังกฤษมาเป็นผู้เปิดประตูทำสัญญาค้าขายกับไทย ซึ่งตามจริงก็เคยมีไมตรีกันมา
แต่ครั้งกรุงศรีอยุธยาแล้ว

เมื่อเสร็จศึกกับพม่าในรัชกาลที่ 1 แล้ว ถึงรัชกาลที่ 2 ชาวโปรตุเกสก็เข้ามาจาก
เมืองมาเก๊าเพื่อทำสัญญาค้าขายใน พ.ศ. 2363 โปรตุเกสได้ ๗ ให้รับสัญญาเพราะเราต้อง
การซื้อปืนไฟจากชาวตะวันตกอยู่ ตามประวัติ หูตอังกฤษเคยเข้ามาทำสัญญากับไทยถึง 4 ครั้ง
แต่ก็ไม่ได้ทำแต่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ได้ทำสัญญากับเมืองไทยโดยตรงกับเมืองอื่น ๆ ส่วนทาง
เมืองไทยก็ยังไม่มีการเชื่อว่าจะมีผู้ใดมาเกาะทางนี้ได้ บางคนก็เลยไปว่า เหล็กจะลอยน้ำ
ได้อย่างไร ในเมื่อมีใครมาเล่าว่า ทางมหาอำนาจตะวันตกนั้นมีเรือรบที่ท้าวเหล็ก ไทย
จึงไม่เต็มใจที่จะเปิดประตูค้าขายกับใคร ๆ ทั้งสิ้น เป็นแต่รับข้อจำเป็นในเวลานั้นเท่านั้น แต่ที่สุด

เราก็ได้พบในรายงานของ เซอร์ เจมส์ บรูค ผู้ซึ่งเข้ามาครั้งสุดท้ายในรัชกาลที่ 3 ว่า "พระเจ้าแผ่นดินกำลังเสด็จอยู่บนแท่นสวรรคต แต่พระองค์ที่จะเสวยราชใหม่ก็มีหวังที่จะผูกกันไว้เรียบร้อย ฉะนั้นจึงขอการไต่ถามถึงกษัตริย์ก่อน" นี่คือการได้พบกันมาทุกวันนี้

เมื่อเหตุการณ์เรียบร้อยแล้ว จึงทรงพระราชดำริว่า เมืองไทยเรามีเหตุการณ์จะต้องเสียอิสรภาพมาหลายต่อหลายครั้ง แต่เมื่อใดให้มีเหตุการณ์เช่นนี้อีก ชาติไทยจะมีพหุภาพใดใดองค์หนึ่งที่คอยพิทักษ์รักษาอยู่ จึงสมควรจะทำรูปเทพองค์นั้นขึ้นไว้สำหรับบูชา แล้วโปรดให้พระองค์เจ้าประจักษ์สุวรรการ นายช่างเอกทรงปั้นรูปเทพพระองค์นั้น เป็นรูปทรงคนยืนถือพระขรรค์ ในพระหัตถ์ขวา ขนาด 8 นิ้วฟุต งดงามไต่ส่วน แล้วหล่อด้วยทองคำแท่งทั้งพระองค์ ทรงถวายพระนามว่า สยามเทวชิราช แล้วประดิษฐานไว้ในพระวิมานกลางพระที่นั่งไพศาลทักษิณ จนทุกวันนี้

อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งเราท่านได้ประสบมาด้วยตนเอง ยืงนานวันก็ยิ่งเห็นว่าพระสยามเทวชิราชมีจริง เราจึงพร้อมใจกันอธิษฐานด้วยกุศลมูลบุญที่เราได้ทำมาแล้วด้วยดี ขอให้เทพเจ้าอันศักดิ์สิทธิ์พระองค์นี้ จงได้คุ้มครองป้องกันภัย และโปรดประสาทความสมบูรณ์พูนสุขให้แก่ประชาชนชาวสยามทั่วกัน เทอญ

วารสาร พ.ส.ล. ฉบับที่ 117 พฤษภาคม - มิถุนายน 2525

คำถาม

แต่ในที่สุดเราก็ได้พบในรายงานของ เซอร์ เจมส์ บรูค ผู้ซึ่งเข้ามาครั้งสุดท้ายในรัชกาลที่ 3 ว่า

"พระเจ้าแผ่นดินกำลังเสด็จอยู่บนแท่นสวรรคต พระองค์ที่จะเสวยราชใหม่ก็มีหวังพอผูกกันไว้เรียบร้อย"

1. พระเจ้าแผ่นดินพระองค์ใดสวรรคต

ก. รัชกาลที่ 1

ข. รัชกาลที่ 2

ค. รัชกาลที่ 3

ง. รัชกาลที่ 4

จ. รัชกาลที่ 5

อ่านข้อความข้างล่างนี้แล้วตอบคำถามข้อ 2 - 3

"อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งเราท่านได้ประสบมาด้วยตนเอง ยืงนานวันก็ยิ่งเห็นว่า พระสยามเทวาธิราชนั้นมีจริง เราจึงพร้อมใจกันอธิษฐานด้วยกุศลมูลบุญที่เราได้ทำมาแล้วด้วยดี ขอให้เทพเจ้าอันศักดิ์สิทธิ์พระองค์นั้น จงคุ้มครองป้องกันภัย และโปรดประสิทธิ์ประสาทความสมบูรณ์พูนสุขให้แก่ประชาชนชาวสยามทั่วกัน เทอญ"

2. เหตุการณ์ที่ว่านั่นคืออะไร

ก. คีตกสงครามระหว่างไทยกับพม่า

ข. ชาวตะวันตกกล่าวถึงลำเมืองขึ้น

ค. ไทยทำสงครามกับฮอลันดา

ง. เกิดคีตกสงครามกลางเมือง

จ. ข้อ ก. กับ ข้อ ข.

3. ภัยอะไรที่คนไทยทั้งชาติต้องการให้พระสยามเทวาธิราชช่วยคุ้มครอง

ก. ภัยอันเกิดจากน้ำท่วม

ข. ภัยอันเกิดจากไฟไหม้

ค. ภัยอันเกิดจากลม

ง. ภัยอันเกิดจากโจรผู้ร้าย

จ. ภัยอันเกิดจากสงคราม

4. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้เสียใหม่ว่าอย่างไร

ก. พระสยามเทวาธิราชกับการรุกรานของพม่า

ข. พระสยามเทวาธิราชกับความเป็นเอกราชของชาติไทย

ค. พระสยามเทวาธิราชกับการรุกรานของชาติตะวันตก

ง. พระสยามเทวาธิราชกับพระมหากษัตริย์ไทย

จ. พระสยามเทวาธิราชกับความเป็นไทย

บทเสริมทักษะที่ 2

(ดนตรี)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 4 หน้า 29 ในหนังสือชุดวรรณวิจักขณ์ เรื่อง "อิเหนา" บทร้องที่ 2 ตอนอิเหนาปลอมตัวขุนขบ บทเสริมชุดนี้ใช้เสริมตอนกลางของเนื้อหาในบทเรียนสลับกับการฝึกร้องทำนองเพลงมูหัตถ์

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมทักษะการอ่านเฉพาะด้านความคิดเชิงวิจารณ์

คำชี้แจง

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามจากข้อ 5 - 8

ประโยชน์ของคนตรี

สุคใจ ทศพร

ร่างกายของมนุษย์เราเจริญเติบโตได้ด้วยอาหาร นอกจากคนเราจะรับประทานอาหารทางปากแล้ว ยังต้องการอาหารทางหู ทางตา ทางใจ และทางสมองอีก ศิลปการคนตรี และการละคร เป็นอาหารทางหูและตา วรรณคดีและศาสนาเป็นอาหารของใจและสมอง อาหารเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ต่อร่างกาย ศิลปการคนตรี และการละครก็เป็นประโยชน์ก่อให้เกิดความรื่นเริงบันเทิงใจ พอกจิตใจให้ผ่อนคลาย เกิดความสามัคคี และเพื่อการพักผ่อนในเมื่อร่างกายและสมองได้รับความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าต่อการทำงาน คนเราทุกคนมีความเป็นคนตรีอยู่ในตัวเอง บางคนแม้จะไม่สามารถเล่นคนตรีหรือร้องเพลงได้ แต่ก็ยังชอบฟังและชอบดู

ศิลปการคนตรีและการละคร มีความสำคัญไม่น้อยกว่าศิลปะประเภทอื่น เป็นรากฐานแสดงถึงความเจริญของประเทศชาติทางหนึ่ง ถือเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องส่งเสริมให้ดำรงสืบต่อไป ศิลปะประเภทนี้ต้องใช้เวลาสั่งสอนอบรมกันมาก หากไม่มีการถ่ายทอดสืบต่อกัน อาจเสื่อมสูญไปได้

การคนตรีและการละครของไทย เป็นสมบัติอันมีค่าของชาติ เป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึง

อุปนิสัยของคนไทยได้ว่า คนไทยหรือชาติไทย เป็นชาติที่มีอารมณ์เบิกบาน มีความกรุณากล้าหาญอันจะสังเกตได้จากศิลปการดนตรีและการละคร ซึ่งดำเนินไปด้วยความอ่อนโยนและนุ่มนวล การที่เราได้ฟังเพลงเกิดความรู้สึกลึกซึ้งกว่าเร้า เยือกเย็นหรือเศร้าสร้อยเหล่านี้เกิดจากศิลปะของการดนตรีทั้งสิ้น นักประพันธ์เพลงจะต้องถ่องถึกกฎเกณฑ์อันเป็นระเบียบวิธีต่าง และวิธีบรรเลงอย่างมีกฎเกณฑ์ รวมทั้งฝีมือของผู้บรรเลงด้วย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาให้เข้าใจและเกิดความชำนาญเสียก่อน

ในสมัยก่อน ความเจริญและความเสื่อมของศิลปะอยู่ที่ความร่มเย็นเป็นสุขของบ้านเมือง ในเวลาบ้านเมืองสงบ ศิลปะทั้งปวงก็เจริญรุ่งเรืองและได้รับการส่งเสริมจากประมุขของประเทศ เจ้านายและประชาชนร่วมมือกัน เมื่อมีผู้อุปถัมภ์ค้ำชู ผู้ที่มีฝีมือและความคิด ก็พยายามชวนชวาท่การเผยแพร่ด้วยการสอนศิษย์และผู้สนใจมากมาย ศิลปะของชาติก็แตกกระจาย มีทั้งเจริญและเสื่อมตลอดมา

ในปัจจุบัน ศิลปการดนตรีและละครต่างประเทศกำลังแพร่หลายติดต่อกันไปทั่วโลก คนไทยนิยมกันมาก อย่างไรก็ดีตาม การยกย่องศิลปะอันเป็นศิลปะสากลนั้น ถ้านิยมด้วยความเข้าใจก็ไม่เสียหายอะไร การรับของใหม่ที่ดีเป็นการสมควร แต่พร้อมกันนั้น ต้องช่วยกันรักษาศิลปะประจำชาติด้วย

การที่มนุษย์รู้จักพูดและแสดงความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นทราบ เกิดจากคำพูดทั้งสิ้น เค็กเล็ก ๆ ส่งเสียงร้องเพื่อให้สิ่งที่ตนปรารถนา เช่น หิว หรือไม่สบาย เมื่อโตขึ้นก็ใช้เสียงพูดแทน ด้วยอาการดังนี้เอง ได้มีผู้เฉลียวฉลาดคนมาประจักษ์จนกลายเป็นศิลปะขึ้น จึงสันนิษฐานว่า การขับร้องนั้น เกิดขึ้นเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ทารกรู้จักส่งเสียงร้อง
2. เมื่อโตขึ้นรู้จักแสดงความรู้สึก ด้วยการพูดประโยคสั้น ๆ
3. รู้จักใช้ถ้อยคำที่มีความหมายมากขึ้น เป็นประโยคยาวขึ้น
4. นอกจากมนุษย์รู้จักใช้คำพูดเพื่อให้สมความปรารถนาของตนแล้ว มนุษย์

ยังรู้จักใช้คำพูดเพื่อหาประโยชน์สุขให้แก่ตัว และเพื่อป้องกันอันตรายต่าง ๆ อันจะเกิดขึ้นแก่ตน มนุษย์มีสัญชาตญาณแห่งความกลัว การป้องกันตนและการหลีกเลี่ยง ปรากฏการณ์ของธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว น้ำท่วม พายุ ฯลฯ เหล่านี้ ในสมัยโบราณ มนุษย์เชื่อว่าเป็นการบันดาล

ของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่แลไม่เห็นตัว เมื่อเกิดความกลัวก็ค้นคว้าวิธีระงับความกลัวนั้น และหาวิธีให้
เกิดประโยชน์สุขแก่ตนเองด้วย จึงเกิดลัทธิต่าง ๆ ขึ้น เช่น ลัทธิบูชาดิน น้ำ ลม ไฟ ภูติ
ผีปีศาจ ตลอดจนเทวดาและพระเจ้าต่าง ๆ ขึ้นตามลำดับ ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นพิธีทางศาสนาใน
ที่สุด การบูชาในครั้งแรกก็เป็นด้วยคำพูดอย่างธรรมดา ต่อมาได้ดัดแปลงให้พิสดารขึ้นตามลำดับ
จนกระทั่งกลายเป็น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอนต่าง ๆ และเพื่อให้พระเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์
โปรดปรานคนเป็นพิเศษ จึงเกิดการประชันรู้เสียงสูง เสียงต่ำเพื่อชวนฟังยิ่งขึ้น ซึ่งต่อมากลาย
เป็นเพลงประเภทต่าง ๆ

การขับร้องซึ่งใช้เฉพาะการบูชาพระเจ้านั้น ใคนำมาใช้เพื่อความบันเทิง และการทำงาน
ต่าง ๆ ด้วย มนุษย์ทุกคนมีนิสัยคนตรีอยู่แล้ว ฉะนั้นการทำงานหรือการพักผ่อนจึงมีคนตรีปะปนอยู่
โดยมิได้ตั้งใจ เช่น การลากไม้ก็มีจังหวะเป็นสัญญาณ มีคำร้องเป็นเพลงสั้นบ้าง ยาวบ้าง
เวลาพักผ่อนก็มีการเล่น การร้อง ซึ่งได้กลายมาเป็นการเล่นพื้นเมือง นอกจากนั้น ยังใช้
ประกอบการเล่านิทาน ซึ่งแต่เดิมเรื่องเล่าหรือนิทานต่าง ๆ ยังไม่ได้บันทึกไว้ด้วยตัวอักษร การ
ที่ยังจำกันไว้ก็เพราะถ่ายทอดกันมาโดยการเล่า การเล่าเรื่องต่าง ๆ นั้นเอง ผู้เล่าได้หาวิธีเล่า
เพื่อไม่ให้ผู้ฟังเบื่อ จึงเกิดการหาคำพูดให้คล้องจอง มีเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ชวนฟังยิ่งขึ้น บาง
ครั้งมีการเล่านาน ๆ ผู้เล่าย่อมมีความเหน็ดเหนื่อย จึงได้หาวิธีผ่อนแรง เช่น การขับเสภา
จะมีระยะพักเสียง ในการพักเสียง จะใช้ไม้สองอันขยับเป็นจังหวะ และได้ใช้เวลาตอนนี้สำหรับ
คิดกลอนให้สละสลวยน่าฟัง

จากการขับเสภาเอง ทำให้การกวีเฟื่องฟูมากขึ้น ได้ประชันรู้วิธีเล่า วิธีขับให้ดียิ่ง
ขึ้น วิวัฒนาการเรื่อยมาจนกลายเป็นเพลงชั้นเดียว สองชั้น และ สามชั้น ตลอดจนเพลงเถา
และเพลงตับต่าง ๆ ส่วนการเล่นพื้นเมืองก็คงเล่นกันอยู่ตามภาคต่าง ๆ สำหรับการขับร้องนั้น
ได้เจริญมากอยู่ในภาคกลาง

จาก หนังสือศิลปศึกษาวิชาเลือก คนตรีขับร้อง พิมพ์เมื่อ พ.ศ. 2514

คำถาม

5. ปัจจุบันคนไทยจำนวนมาก มีความสนใจศิลปะการดนตรีต่างประเทศโดยเห็นว่าของไทยเราเป็นสิ่งที่ล้าสมัย ท่านคิดว่าบุคคลเช่นนี้สมควรเรียกว่า
 - ก. หัวก้าวหน้า
 - ข. เห็นซึ่กว่าได้
 - ค. ควายล้มตัว วัวล้มตื่น
 - ง. ไม่รักวัฒนธรรมของตน
 - จ. คนขายชาติบ้านเมือง
6. เจตนาอันแท้จริงในการร้องเพลงของมนุษย์นั้นเพื่อจุดประสงค์อันใด
 - ก. ต้องการให้เกิดความไพเราะ
 - ข. ต้องการให้เกิดความสนุกสนาน
 - ค. ต้องการระบายอารมณ์และความรู้สึกในใจ
 - ง. เพื่อแสดงออกถึงศิลปะประจำชาติ
 - จ. เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถเฉพาะตน
7. คำกล่าวข้อใดต่อไปนี้ เป็นผลมาจากอิทธิพลของดนตรี
 - ก. ทำให้ผู้ฟังรู้สึกเป็นสุขใจ
 - ข. บำให้เกิดความสามัคคี
 - ค. ช่วยปลูกพลังมวลชน
 - ง. ทำให้มีความรู้สึกรักในวัฒนธรรม
 - จ. เปลี่ยนอารมณ์ของผู้ฟังได้
8. ศิลปะการดนตรีไทย มีลักษณะแตกต่างจากศิลปะการดนตรีต่างประเทศที่เห็นชัดคือ
 - ก. มีเครื่องดนตรีมาก
 - ข. ก่อนเล่นมีการไหว้ครู
 - ค. มีจังหวะและลีลาเชื่องช้า
 - ง. มีทำนองเสียงอ่อนหวานซาบซึ้งนุ่มนวล
 - จ. ไม่ทิ้งระเบียบกฎเกณฑ์ดั้งเดิม

บทเสริมทักษะที่ 3

(ศิลปะ)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 4 หน้า 30 ในหนังสือชุดวรรณวิจิตร เรื่อง "อิเหนา" บทร้องที่ 3 ตอนสังคามาระดาแต่งผ้า บทเสริมนี้ใช้กับตอนท้ายของบทเรียนหลังจากการอภิปรายกันถึงเรื่องวิธีการแต่งผ้าแล้ว

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน 3 ด้าน คือ

1. ความเข้าใจศัพท์ ข้อ 11
2. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 12
3. ความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 9, 10 และ 13

คำชี้แจง

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้อ 9 - 13

องค์ประกอบศิลปะ

เทพศิริ สุขโสภา

สีและเส้นเป็นเพียงบางสิ่งที่ได้รับการมาประกอบขึ้นเป็นงานศิลปะ ยังมีสิ่งอื่น ๆ อีก ซึ่งล้วนแล้วมีอารมณ์ให้ความรู้สึกต่าง ๆ กันอยู่ในตัวของมัน เช่น เกี่ยวกันกับสีและเส้น สิ่งประกอบอื่น ๆ ในงานศิลปะ อาจได้แก่เรื่องของแสงและเงาซึ่งให้ความรู้สึกแก่เราต่าง ๆ กัน หรืออาจเป็นเรื่องของนิพจน์อันมีทั้งหยาบและละเอียดในงานศิลปะ ข้าพเจ้าจะไม่พิสูจน์ให้ท่านเห็นอย่างเด่นชัดถึงเรื่องของเส้นและสีที่ชี้แจงไปแล้ว ด้วยเกรงว่าจะยืดเยื้อเกินไป ขอให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาเอาเอง อย่างเรื่องนิพจน์อันเป็นเรื่องความหยาบและละเอียดนั้น ท่านอาจสังเกตได้จากสภาพรอบตัว เช่น โต๊ะ คุ้ย ฟัน เพดาน และผ้าที่ประกอบขึ้นเป็นห้อง ก็มีได้มีนิพจน์เหมือนกัน แม้จะทำด้วยวัสดุอย่างเดียวกัน เช่น ถ้าเป็นไม้ฝา ไม้ของห้องอาจจะหยาบ ด้วยไม่ได้รับการขัดบ่อย ๆ เสมอพื้นที่ขึ้นเงามันเงามกว่า แผ่นกระดาษ เช่น

ปฏิทินที่ผาอาจเกลี้ยงเรียบที่สุด ขอให้ท่านพิจารณาจุดเกิด แม้แต่โต๊ะสักตัวหนึ่ง ค้านบน ค้านล่าง และค้านข้างก็มีไม้เกลี้ยงเกลาเหมือนกัน ยิ่งมองออกไปในธรรมชาติภายนอกห้อง จะเห็นว่าห้องฟ้าโปร่ง มีเมฆต่าง ๆ เป็นเกล็ดเล็ก ๆ ละเอียดยิบ บางแห่งเป็นก้อนใหญ่หยาบ ๆ บ้างอยู่ห่างโปร่งบาง บ้างอยู่ชิดติดกันเสียจนทึบดำลงมา ต้นไม้บ้างใบใหญ่ บ้างใบเล็ก มีสนามหญ้าเรียบเต็มไปด้วยใบละเอียดยิบ แต่ลานคันทันกลับมีลักษณะผิวละเอียดยิบไปกว่าสนามหญ้านั้นเสียอีก ไม่ต้องอื่นไกลแค่ผิวในตัวเรา ฝ่ามือกับหลังมือ หรือหลังแขนกับท้องแขน ค้านหนึ่งเกรียมอาจเพราะถูกแดดแผกแผกแผกอยู่เสมอ หรือแข่งกับขาขาวของเรา ความหยาบและละเอียดยิบของผิวไม่มีเท่ากัน มันประกอบขึ้นเป็นตัวเราเช่นเดียวกับบทเพลงไพเราะ ย่อมประกอบขึ้นจากเสียงใหญ่ เสียงน้อย บ้างแผกแหบเหมือนแคร่ปากใหญ่ บ้างแหลมเล็กเหมือนปี่ ระนาดมีเสียงเล็ก ๆ กระจวส่วนกลองมีเสียงใหญ่มีมา มักจะตีให้ดังต่าง ๆ กัน มีดี มีท่า่ง หรือมีละเอียดยิบและหยาบเหมือนกัน

กวีนิพนธ์ทั้งกวีนิพนธ์หรือวรรณกรรมที่ล้าเลิศ ก็ประกอบด้วยถ้อยคำสูง ๆ ต่ำ ๆ บางคำนี้มนวลละเมียดละไม บางคำออกจะหยาบคาย หรือไม่มีความไพเราะ ถ้าสามารถจับเอาถ้อยคำเหล่านี้มาเรียงให้เข้ากันอย่างพอเหมาะ มีสัมผัสพอดี ก็เกิดเป็นกวีนิพนธ์ที่จับใจได้

การจัดเรียงถ้อยคำที่ดี เสียงก็ดี ตลอดจนสี และเส้นให้เป็นงานศิลปะ เหมือนกับองค์ประกอบของห้องที่ดี ก็คือ การจัดตั้งตู้โต๊ะ แขนงไฟหรือเครื่องมือ เครื่องใช้ในที่อันเหมาะสม ห้องก็ดูโปร่งสบายให้ความรู้สึกน่าอยู่ ถ้าผิดที่ หรือไม่มีการจัดวาง ก็ยังให้ห้องนั้นดูรกไม่เจริญตา

ชีวิตประจำวันของมนุษย์เรามีการจัดอยู่เสมอที่เดียว ทุกเช้าเราต้องหิวนม เราย่อมคำนึงถึงรูปทรงว่า เป็นอย่างไรจึงจะเข้ากันได้กับใบหน้า เราจะได้รวมเสื้อผ้าอย่างไรจึงจะงามกลมกลืนกับผิวและรูปร่าง อีกสักส่วนความยาว ความสั้นของชายกระโปรงนั้นแล้วควรเห็นเข้ามากน้อยแค่ไหนอะไรท่านองนี้

งานศิลปะที่ดีก็ต้องมีการจัดภาพ หรือจัดเสียงเรียงเรื่องที่เหมาะสม ถ้าเป็นงานเขียนภาพคน ก็ต้องรู้จักวางท่าหมุนตัว หรือวางมือให้ดูงาม มนุษย์เรามีท่าอยู่เสมอ เช่นพระที่ดี ก็มีท่าอันสำรวมไม่รุกรูกรุน เด็ก ๆ มีท่าซุกซนอยู่ไม่เป็นสุข พวกคุณนาย คุณหญิง ก็มีท่าทางกระตือรือร้นเข้ากับเครื่องเพชรที่ห้อยแพรวพราว พวกจึงเหลนวายร้ายวัยรุ่นนั้นเล่า ก็มีท่าเป็น

ของพวกมัน คือเป็นท่าที่พร้อมจะเอาเรื่อง

เมื่อเราไปถ่ายรูป เรานั่งบนเก้าอี้หวาย มือหนึ่งถือดอกไม้ ไม้ก็ถือพวงอุ้งปลอม แล้วเราก็ม้ม มึมนั่งก็ปลอม ท่าทางเราดีไม่เป็นธรรมชาติ กุच्छิเงินเหมือนเสแสร้ง แม้ว่าใจเราจะปรารถนาให้ไคภาพที่เป็นธรรมชาติสักเพียงไรก็ตาม ก็ไม่รู้ที่จะทำท่าอย่างไรให้กุสนิทาได้ ไม่ว่าร้านถ่ายรูปที่ไหนทั้งนั้น เรามักพบปัญหาเช่นนั้น

ถึงเวลาที่ศิลปินจะสร้างงานศิลปะ ปั้นรูปหรือเขียนภาพ เขาย่อมต้องอาศัยความสามารถในการจัดทำ จะเขียนหรือปั้นให้แบบยืมือ ๆ ย่อมไม่ได้ อย่างนั้นเรียกว่าไม่มีท่า แต่จะให้ออกท่าเกินไปก็จะกลายเป็นภาพยนตร์ไทย เรียกว่าไม่เป็นท่า คือว่าเวลาถึงปีนั้นนั้น เขามักต่างขา กางแขนแล้วแอ่นตัวไปข้างหลัง ซึ่งเป็นท่าทางอย่างละครดูไม่สมจริง การจัดทำท่าแม้เพียงคนเดียวยังให้ดูงามแสนยาก ยิ่งเป็นการจัดทำท่ากลุ่มคนมาก ๆ ค่ายแล้ว ย่อมไม่ใช่เรื่องง่าย เราอาจเขียนจดหมายระบายความรู้สึกของเราถึงคนรักได้ แต่ไม่่ง่ายที่จะเขียนระบายความรู้สึกของใครต่อใครที่เป็นคู่แข่งของเรา หรือผู้ปกครองของคนรัก เพราะความยากเพิ่มขึ้น ซึ่งใครสามารถทำได้เช่นนั้น เขาก็มีทางเป็นนักประพันธ์ ผู้สามารถปั้นเรื่องให้ผู้อื่นใครอ่านขึ้นมาได้ เพราะงานประพันธ์ก็ไม่มีอะไรยากไปกว่า การจัดเรียงความรู้สึกนึกคิดของตัวละครต่าง ๆ ซึ่งแล้วแต่วิธีการของนักประพันธ์แต่ละคน เป็นต้นว่า เขาอาจจะวางตอนจบโดยให้เห็นว่าพระเอกมาประสบเคราะห์กรรมถึงกับต้องเลิกร้างจากนางเอกไป เสร็จแล้วก็เกิดเรื่องเหมือนค่อย ๆ ไขความด้วยการสืบขึ้นไปหาความเป็นมาแต่ต้นที่เป็นความรักหวานชื่น แต่นักประพันธ์บางท่านอาจค่อย ๆ เริ่มแต่ต้น นับแต่การที่พระเอกและนางเอกได้พบปะเกิดความรัก และอุปสรรคนานาประการเรื่อยมา กระทั่งประสบเคราะห์กรรมถึงกับจำพรากจากกันจบเรื่องลงด้วยน้ำตาาก็ได้ คืออาจจะจัดเรื่องเอาตอนหลังไว้หน้า หรือเอาหน้าไว้หลัง ถ้าสามารถให้เรื่องมีคุณค่าน่าอ่านเป็นงานศิลปะก็ใช้ได้ นี่คือน้องประกอบ

ท่านทั้งหลายมีความสนใจในเรื่องขององค์ประกอบอยู่เหมือนกัน แต่ท่านมักไม่รู้ตัวโดยเฉพาะอย่างทางองค์ประกอบในวรรณกรรมหรืองานประพันธ์ ท่านบ่นเสมอว่า เรื่องนั้นจบไม่ค้อยดี หรือเรื่องนี้จบได้สวย ซึ่งแท้จริงก็คือการจัดวางเรื่องดีหรือไม่ดีนั่นเอง ส่วนมากแล้วคนไทยชอบที่จะให้เรื่องจบลงอย่างสวยงามอ้อมเอิบ ถ้าจบลงด้วยการล้มหายตายจากกันก็ไม่ชอบ

ใจ ถือว่าไม่ดี แม้ชีวิตจริงของคนเรานั้นจะไม่ลงท้ายความสุขหวานซึ่งเสมอไปที่ตาม

เพื่อนชายของข้าพเจ้าส่วนใหญ่ที่ไปจากต่างจังหวัด มักได้รับคำเตือนจากผู้ใหญ่เสมอ ๆ ว่า เมื่อจากบ้านไปเรียนในกรุงแล้ว อย่าได้ไปติดผู้หญิงหรือแต่งงาน เพราะว่ามีเงินนั้นเจ้าก็รู้แล้วว่า พอพระเอกกับนางเอกไถ่กันเรื่องมักก็จบ แสดงว่าเงินส่วนใหญ่ต้องจบลงด้วยความอึดอัด เป็นสุขอันเป็นที่สุขใจของเรา และข้าพเจ้าเอง ก็เคยดูภาพยนตร์ไทยบ่อย ๆ เห็นว่าผิดกับภาพยนตร์ฝรั่งที่ตรงที่ เรามักจะให้นางเอกโผล่มาเข้าหาอ้อมกอดของพระเอกในตอนจบ ตอนนั้นละทางโรงเราจะหรีภาพบนจอให้ลางเลือน แล้วคนพากย์ก็บรรยายด้วยเสียงฉะเผ่วอย่างนั้นมวนวล และลากเสียงช้า ๆ ที่ละคำว่า รักยอมเข้าใจในรัก นี่คือองค์ประกอบของเรื่องที่เราส่วนมากชอบ

วิทยาสาร ฉบับที่ 16 มีนาคม 2508

คำถาม

9. การกระทำในข้อใดต่อไปนี้ต้องอาศัยความรู้ในเชิงศิลปะมากที่สุด
 - ก. การถ่ายรูป
 - ข. การจัดสวน
 - ค. การจัดห้องนอน
 - ง. การสร้างคอนโคมิเนียม
 - จ. การเขียนภาพระบายสี
10. ผลงานทางค่านศิลปะที่ดีทุกชนิดจะมีอิทธิพลต่อผู้พบเห็นอย่างไร
 - ก. ทำให้เกิดจินตนาการกว้างไกล
 - ข. ทำให้เศร้าใจ หรือ กังใจ
 - ค. ทำให้ไม่รู้สึกละเอียดที่จะชื่นชม
 - ง. ทำให้เกิดอารมณ์ร่วมพร้อมด้วยความพอใจ
 - จ. ทำให้รู้สึกอยากได้เป็นสมบัติของตัวเอง
11. คำว่า "องค์ประกอบศิลปะ" ในที่นี้ มีความหมายคลุมถึงสิ่งใด
 - ก. เส้น สี แสง และเงา
 - ข. เส้น สี แสง เงา ขนาด และจำนวน

- ค. เส้น สี แสง เงา จำนวน และการตกแต่ง
- ง. เส้น สี แสง เงา และการจัดให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม
- จ. อะไรก็ได้ที่ช่วยให้มีความงามได้ตามความประสงค์

" กวีนิพนธ์ทั้งคงามหรือวรรณกรรมที่ล้ำเลิศ ก็ประกอบด้วยถ้อยคำที่สูง ๆ ต่ำ ๆ บางคำนั้นมวลละเมียดละไม บางคำออกจะหยาบคาย หรือไม่มีความไพเราะ ถ้าสามารถจับเอาถ้อยคำเหล่านี้มาเรียงให้เข้ากันอย่างเหมาะสมมีสัมผัสพอดี ก็เกิดเป็นกวีนิพนธ์ที่จับใจได้ "

12. ข้อความที่กล่าวมานี้ ผู้เขียนมีเจตนาจะอธิบายเรื่องอะไร

- ก. การจัดและเรียบเรียงถ้อยคำ
- ข. ระคับเสียงสูงต่ำ
- ค. ความหยาบและความราบเรียบ
- ง. เสียงสัมผัส

" ป่าเขาลำเนาไพรและน้ำตกเป็นปราสาทราชวังของเราแต่ละคน เมฆในฤดูร้อนเขียนเสียงนกร้อง คอกทอที่บานสพรั่ง ยังไม่ใช่สวรรค์ของเราในโลกนี้อยู่คอกหรือ "

13. คำพูดของนักปรัชญาข้างบน แสดงให้เห็นว่านักปรัชญาท่านนี้มีความรอบรู้ในเรื่องใดมากที่สุด

- ก. เวทาศาสตร์
- ข. ศิลปศาสตร์
- ค. วนศาสตร์
- ง. สัตวศาสตร์
- จ. อุทกศาสตร์

บทเสริมทักษะที่ 4
(ประวัติศาสตร์)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 4 หน้า 30 ในหนังสือชุดวรรณวิทัศน์ เรื่อง "อิเหนา" บทองค์ที่ 4 ตอนบทชมทะเล บทเสริมชุดนี้สำหรับเสริมท้ายบทเรียนหลังการบรรยาย และอภิปรายเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์อันเป็นที่ตั้งของเกาะชวา หรือ เกาะมะละกา และหลังการอภิปรายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนชาติชวา ในแง่ของเชื้อชาติ ลักษณะรูปร่าง และนิสัยใจคอ เป็นต้น

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน 3 ด้าน คือ

1. ความเข้าใจศัพท์ ข้อ 16 และ 17
2. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 14 และ 15
3. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อ 18

คำชี้แจง

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้อ 14 - 18

นิทานอิเหนาในเมืองไทย

พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 1

เมื่อใดก็ตามที่ นิทานเหล่านี้ได้เกิดขึ้นในชวา ในราวพุทธศตวรรษที่ 20 กันแล้ว จึงมีปัญหาคือไปว่า แล้วเข้ามาในเมืองไทยเราโดยทางใด และเมื่อไร ถ้าเราพิจารณาดูบ้านเมืองรอบ ๆ ชวาที่เป็นศูนย์กลางแห่งวัฒนธรรมในระยนี้ เราจะเห็นได้ว่า ยังมีอยู่รายหนึ่ง คือ นครมะละกาแถบใต้คาบสมุทรมะลายู ด้านตะวันตกเฉียงกับภาคเหนือแห่งเกาะสุมาตรา ในเวลานี้มีกษัตริย์ผู้มีบุญบารมีอยู่ คือพระเจ้ามังสุรซึ่งแม่ทรงถือศาสนาอิสลาม ก็ทรงทำนุบำรุงศิลปศาสตร์แบบฮินดูปนพุทธของชาวชวามาก ทั้งทรงมีชายาเป็นชาวชวา ปรากฏว่า ในสมัยของพระองค์ วัฒนธรรมมาจากชวาทั้งนั้น แบบอิสลามเป็นอันมาก ในตอนนี้อาณาเขตไทยติดต่อกับ

มะละกา วรรณคดีแบบอิสลามและแบบชวา ซึ่งมีผู้พาขึ้นมาเล่า และเขียนต่อเป็นภาษาไทยกันไม่น้อย จึงได้เรื่องนั้นขึ้นมาถึงเมืองเรา อาทิ เรื่องบันทึย และเรื่องสิบสองเหลี่ยม รายหลังนี้เป็นเรื่องอิสลามแท้ เพราะเป็นนิยายอิงประวัติศาสตร์ของอิหร่าน

นิทานอิเหนา เข้ามาเมืองไทยนั้น ความหลักฐานที่พบแน่นอนแล้วฟังได้ว่า เพิ่งเข้ามาในตอนปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา มีคำกล่าวซึ่งเล่าต่อ ๆ กันมาแต่ไม่มีหลักฐานแนบอยู่รายหนึ่งว่า หลิงเชลยบัตรท่านซึ่งเป็นข้าหลวงรับใช้พระราชธิดาของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ (ทรงราชย์ตั้งแต่ พ.ศ. 2275 ถึง 2301) เล่าเรื่องถวายเจ้าฟ้ากุณฑล เจ้าฟ้ามั่งกุฎพระราชธิดานั้น และเจ้าฟ้าทั้งสองได้ทรงแต่งเรื่องขึ้น แต่บางกระแสก็ว่า ต่างองค์ต่างก็แต่งขึ้นพระองค์ละเรื่อง คือเรื่องอิเหนาใหญ่ และอิเหนาเล็ก เรื่องทั้งสองนี้สูญหายไปเสียแล้ว มาตอนกรุงรัตนโกสินทร์ จึงมีพระราชนิพนธ์เกิดขึ้นใหม่ในรัชกาลที่หนึ่งทั้งสองเรื่อง ๆ เรื่องใหญ่ได้ชื่อว่า คาหาลัง เรื่องเล็กคงชื่อว่าอิเหนาตามนามของพระเอกในเรื่อง คำกล่าวนี้แม้ไม่มีหลักฐานที่แน่นอนสนับสนุน ก็เห็นจะมีมูลอยู่มากพอใช้ อย่างไรก็ดี มาถึงสมัยรัชกาลที่สองกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยทรงนิพนธ์ไว้ท้ายเรื่องอิเหนาของท่านว่า

อันอิเหนาเอามาทำเป็นคำร้อง สำหรับงานการฉลองกองกุศล
ครั้งกรุงเก่าเจ้าสตรีเชอนิพนธ์ แต่เรื่องต้นตกหายพลักรายไป

(จาก พระราชนิพนธ์อิเหนา เล่ม 3 หน้า 438 ฉบับ พ.ศ. 2464)

หลักฐานนี้ อย่างน้อยก็รับรองว่า เรื่องอิเหนาเล็กนั้น ได้เคยมีมาแล้วในครั้งกรุงเก่า แต่มีหลักฐานอีกรายหนึ่ง ซึ่งรับรองอายุของเรื่องอิเหนาเล็กเช่นเดียวกัน คือเรื่อง ปุณโณวาท คำฉันท์ ซึ่งพระมหานาควัดท่าทรายแต่ง ว่าด้วยการนมัสการพระพุทธบาทสระบุรีในสมัยพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศเหมือนกัน ตอนที่กล่าวถึงมหรสพสมโภชงานนมัสการพระพุทธบาท ท่านระบุงานมหรสพ และกล่าวว่า

ร้องเรื่องระเค้นโคย มุขนาตุนาหงัน
พักพาคุหาบร พกร่วมฤทธิโลม

เรื่องนั้นถึงอิเหนาเล็ก เพราะเรื่องคาหาลังไม่มีว่ามุขนาตุนาหงันไปไว้ในถ้าใด ๆ อย่างที่เป็นตอนสำคัญของเรื่องอิเหนาเล็ก

ในเวลาที่เราแต่งหลักฐานขึ้นใหม่ในกรุงรัตนโกสินทร์แล้ว พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า ฯ ได้ทรงพระราชนิพนธ์ทั้งอิเหนาใหญ่อิเหนาเล็กขึ้น ควรเชื่อได้ว่า ทั้งสองเรื่องนั้น

ส่วนวนเดิมมีมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา เพราะการฟื้นฟูวรรณคดีก็ ราชการงานเมืองก็ ความเป็น การฟื้นฟูตามแบบกรุงศรีอยุธยาทั้งนั้น ท่านไม่น่าจะมีเวลามาคิดแต่ง คาทหลัง ขึ้นใหม่แน่ ต่อมา ในรัชกาลที่สอง โคทรงพระราชนิพนธ์ อีเหนา (เล็ก) ขึ้นใหม่อีกส่วนหนึ่ง ซึ่งปรากฏเป็น ชิ้นพิเศษทางวรรณคดี มีชื่อเสียงโด่งดังแพร่หลายมาตลอดจนทุกวันนี้ และเป็นแบบฉบับสำหรับเรื่อง อีเหนาส่วนอื่นเลียนตามมาอีกมากด้วยกัน

ครั้นมาถึงรัชกาลที่หก ได้มีพงศาวดารอีเหนาเกิดขึ้นอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งมีค่าไม่น้อยทาง ประวัติศาสตร์ทางวรรณคดี หากยังไม่แพร่หลายเพราะยังไม่ได้ตีพิมพ์ เรื่องนี้ว่าต้นฉบับเป็นภาษา ชาว แล้วแปลมาเป็นภาษามลายู ชุนนิกรการประกิจ (บิน อับดุลลาห์) แปลออกมาเป็นร้อย แก้วไทยถวายแด่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ นายหอพระสมุดสำหรับพระนคร เมื่อ พ.ศ. 2461-2 เป็นหนังสือเขียนบนกระดาษฟูสแคป 405 หน้า มีคำอธิบายไว้ด้วยว่า หนังสือเรื่องนี้ ผู้แต่งเดิมเป็นคาทหลัง (คนเขาค้าง) ชื่อ อารีนครา เมื่อ ไก่ตรวจดูแล้ว ปรากฏว่าเนื้อเรื่องใกล้เคียงอีเหนาเล็กยิ่งกว่านิทานชาวใด ๆ ที่พบเห็นมา บางทีอาจจะเป็นต้นแบบของอีเหนาเล็กก็เป็นได้ เช่นเดียวกับเรื่องอีเหนาใหญ่มาจากหลายส่วนที่ สืบต่อมาจากเรื่อง หิระยัคบันทึย สมิรัง ที่เป็นแบบฉบับทางชาว

สรุปความว่า นิทานอีเหนาในเมืองไทยมีอยู่ 3 ส่วน คือ

1. คาทหลัง เป็นกลอนบทละคร ฝึกปากปานกลาง ท่องเรื่องสับสนกว่าเรื่องอื่น ๆ
2. อีเหนาเล็ก เป็นกลอนบทละคร ท่องเรื่องไม่ยุ่งยากอย่าง คาทหลัง ฉบับพระราชนิพนธ์รัชกาลที่หนึ่ง มีโวหารไพเราะละเอียดแหลมเป็นอย่างยิ่ง แม้จะแต่งมาแล้วถึง 100 ปี ก็ยังไม่เสื่อมความนิยมของมหาชน เคยได้รับความยกย่องของราชบัณฑิตยสถานในรัชกาลที่หกว่าเป็นยอดของกลอนทั้งหลายในเมืองไทยเพียงเวลานั้น
3. พงศาวดารอีเหนาฉบับอารีนครา เป็นร้อยแก้ว ไม่ตั้งใจให้เป็นหนังสืออ่านเล่นหรือขึ้นทางวรรณคดี มุ่งแต่ดำเนินเรื่องให้รู้ว่ามีเรื่องเป็นอย่างไร นับว่ามีค่าทางประวัติศาสตร์เช่นเดียวกับเรื่องคาทหลัง

จาก อีเหนาในเมืองไทย (หน้าค่าน้ำ) ในหนังสือคาทหลัง พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 1

คำถาม

14. เหตุใดรัชกาลที่ 2 จึงไม่ทรงเลือกเอาเรื่อง "คาหลัง" มาสร้างเป็นบทละคร

- ก. เรื่องไม่น่าสนใจ
- ข. รัชกาลที่ 1 ทรงพระราชนิพนธ์แล้ว
- ค. ชื่อตัวละครไม่คุ้นหูของคนไทย
- ง. หาต้นฉบับเดิมไม่ได้
- จ. เนื้อเรื่องสับสนยากแก่การแสดง

ในวรรณคดีเรื่อง "ขุนไทรทศกัณฐ์" กล่าวพาดพิงถึงเรื่อง "อิเหนา" ว่า

ร้องเรื่องระเค่นโคย บุษบาคุณาหงัน
พักพาคุณาบรร พกร่วมฤดีโลม

15. เนื้อความตอนนั้นมีข้อความตรงกับเรื่องอิเหนาตอนใด

- ก. ตอนบุษบาชมศาล
- ข. ตอนอิเหนาปลอมตัวคุณางบุษบา
- ค. ตอนสังคามาระตาแทงธำ
- ง. ตอนชมตลาด
- จ. ตอนท้าวกะหมังกุหนิงตีเมืองคานคาคา

16. จากบทพระราชนิพนธ์ที่ว่า "อันอิเหนาเอามาทำเป็นคำร้อง" คำว่า "คำร้อง" หมายถึงอะไร

- ก. บทเห่กล่อม
- ข. บทกลอน
- ค. บทมโหรี
- ง. บทเสภา
- จ. บทละคร

17. ท้าว " ครึ่งกรุงเก่าเจ้าสตรีเรือนพนธ์ " เจ้าสตรีในที่นี้เป็นใคร

- ก. พระพันวัสสาใหญ่
- ข. เจ้าฟ้าสังวาลย์
- ค. หญิงเชลยบัคตานี
- ง. เจ้าฟ้าคุณทผล
- จ. เจ้าฟ้ามงกุฎ

18. ในฐานะที่ท่านเป็นคนไทย ท่านจะนำเอาลักษณะเด่นอันใดของอิเหนาในข้อต่อไปนี้เป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติ

- ก. ความรักชาติบ้านเมือง
- ข. ความรับผิดชอบในหน้าที่
- ค. ความกล้าหาญ
- ง. ความใส่ใจในสตรี
- จ. ความเมตตา กรุณา

บทเสริมทักษะที่ 5

(การสงคราม)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 4 หน้า 31 ในหนังสือชุดวรรณวิจักขณ์ เรื่อง "อิเหนา" บทร้องที่ 5 ตอนกองทัพท้าวละหมิงถูกหนังกี่เมืองค่านาคาหา ใช้บทเสริมทักษะนี้กับบทเรียนตอนท้ายหลังการบรรยาย และการอภิปรายเรื่องการจัดทัพเสร็จสิ้นลงแล้ว

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน 3 ด้าน คือ

1. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 19 และ 22
2. ความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 20 และ 21
3. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อ 23

คำชี้แจง

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้อ 19 - 23

งานร่วรงรักษาสันติภาพขององค์การสหประชาชาติ

สำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ

นายคุรุที วอลค์ไฮม์ เลขาธิการสหประชาชาติได้กล่าวไว้เมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า สงครามโลกครั้งที่สามไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ เพราะเหตุผลสำคัญที่ว่า ทั่วโลกตระหนักถึงภัยอันตรายเกิดจากสงครามโลกสองครั้งที่แล้วมา แต่พร้อมกันก็ได้เตือนไว้ว่า เป็นเรื่องจำเป็นยิ่งที่เราจะต้องเฝ้าดูสถานการณ์โลก และเข้าช่วยควบคุมป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์รุนแรง และขยายกว้างออกไปจนไม่มีทางจะยับยั้งกันได้ ทำให้สงครามโลกนับเป็นครั้งที่สามเกิดขึ้น

ย่อมเป็นที่เข้าใจกันดีแล้วว่า หากเกิดสงครามใหญ่ขึ้น ย่อมเป็นการยากที่จะมิให้มีการใช้อาวุธนิวเคลียร์ และอาวุธสงครามร้ายแรงอื่น ๆ กัน ซึ่งก็หมายถึงว่าจะทำให้เกิดความพินาศสิ้นเชิงถึงกับว่า สงครามโลกครั้งที่สี่จะไม่มีทางเกิดขึ้นได้อีก

เลขาธิการสหประชาชาติได้กล่าวไว้เมื่อต้นปีที่แล้วว่า โลกของเราในปัจจุบัน เป็น

โลกที่เต็มไปด้วยความขัดแย้ง และความไม่แน่นอน มีการสู้รบเกิดขึ้นตลอดมาในหลายภูมิภาค คือ ในตะวันออกกลาง ในไซปรัส ในหลายประเทศในแอฟริกาและในอินโดจีน และมีการใช้จ่ายเงินไปในการเสริมสร้างกำลังรบกำลังอาวุธกันมากขึ้นในเกือบทุกประเทศ ขณะเดียวกันก็มีปัญหาทางเศรษฐกิจสังคมมากมายหลายปัญหา ทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากต่าง ๆ ตามมาและนับวันจะร้ายแรงยิ่งขึ้นหากไม่ร่วมมือกันแก้ไขอย่างจริงจัง

ปัจจุบัน มีจำนวนผู้คนไม่น้อยที่ถือเอาว่า สหประชาชาติจะต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับสถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน แต่อันที่จริงแล้ว ตามความในกฎบัตรขององค์การสหประชาชาติ ไม่ใช่เป็นรัฐบาลโลก และไม่มีอำนาจสมบูรณ์ที่จะดำเนินการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ได้ผล และจะลงมือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ต่อเมื่อประเทศสมาชิกลงมติเห็นชอบให้ดำเนินการเท่านั้น ประเทศสมาชิกทั้งหลาย เป็นฝ่ายส่งเสริมสนับสนุนให้ปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้แนวความคิด ให้เงินทอง และวัสดุ และกำลังคนมาช่วยให้งานสำเร็จเรียบร้อย ถ้าหากสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่กล่าวมา สหประชาชาติก็ย่อมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่สำเร็จผลได้เป็นธรรมดา

อย่างไรก็ดี ตลอดเวลา 35 ปีที่ผ่านมา สหประชาชาติก็ได้ปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงไปหลายอย่างโดยเฉพาะในการช่วยเหลือให้สิทธิในการปกครองตนเอง และให้อเอกราชแก่ประเทศต่าง ๆ เป็นจำนวน 152 ประเทศแล้วในตอนนี้ ส่วนในงานด้านสิทธิมนุษยชน และในด้านการขยายองค์การก็ได้ปฏิบัติงานสำเร็จไปหลายเรื่อง รวมทั้งช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการพัฒนาประเทศ งานด้านอาหารและเกษตร การอนามัย การบินพลเรือน การแรงงาน การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม และการช่วยเหลือผู้ลี้ภัยซึ่งปัจจุบันมีอยู่นับเป็นล้าน ๆ คนในที่หลายแห่งทั่วโลก

ตามกฎบัตรสหประชาชาติ คณะมนตรีความมั่นคง มีอำนาจแต่ฝ่ายเดียวในการดำเนินงาน ลักษณะที่เรียกว่า การรักษาสันติภาพ แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับความตกลงเห็นชอบจากคู่กรณีทั้งนี้เพื่อให้สหประชาชาติช่วยเหลือได้ให้มีการยุติการสู้รบที่เกิดขึ้น และป้องกันมิให้เกิดขึ้นอีก โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญให้ความสามารถควบคุมสถานการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นนั้นได้ และเพื่อสร้างสภาวะการณ์อันจะทำให้สามารถหาทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น การดำเนินการเพื่อรักษาสันติภาพที่กล่าวถึงแบ่งออกเป็นสองลักษณะคือ อย่างหนึ่งเป็นการส่งคณะผู้สังเกตการณ์ทางทหารไปประจำ และอีกอย่างหนึ่งเป็นการส่งกำลังรักษาสันติภาพไปประจำในบริเวณที่มีกรณีพิพาท

คณะผู้สังเกตการณ์ทางทหาร เช่น ที่ประจำอยู่ในตะวันออกกลางหรือในแคชเมียร์ เป็น

นายทหารไมถืออาวุธที่ประเทศสมาชิกจัดส่งมาให้สหประชาชาติตามคำขอร้องของเลขาธิการ มีหน้าที่สังเกตการณ์และรายงานต่อเลขาธิการ เพื่อนำเรื่องเสนอต่อไปเกี่ยวกับควบคุมให้มีการหยุดยิงตามข้อตกลงและเพื่อคว่าจะมีการล่วงหน้ามิฉะนั้นข้อตกลงหรือไม่

สำหรับกองกำลังรักษาสันติภาพนั้นประกอบด้วยกำลังทหารอาวุธพร้อม ซึ่งประเทศสมาชิกตกลงจะส่งมาช่วยเหลือ ในการเลือกหน่วยทหารถือหลักการแบ่งแยกตามภูมิศาสตร์เป็นสำคัญ กองกำลังดังกล่าวนี้ มีหน้าที่ช่วยป้องกันมิให้เกิดการสู้รบขึ้นอีก

สหประชาชาติปฏิบัติงานในค่านนี้โดยผลในหลายแห่งโดยเฉพาะในตะวันออกกลาง และในไซปรัส เป็นต้น สหประชาชาติปฏิบัติงานนี้มารวม 15 ครั้ง ส่วนใหญ่หลังจากที่มีการสู้รบเกิดขึ้นแล้ว และสหประชาชาติเรียกร้องให้มีการหยุดยิง ด้วยเหตุที่คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องให้ความเห็นเป็นเอกฉันท์ และประเทศคู่กรณีจะต้องยินยอม และเห็นชอบให้ปฏิบัติการดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ สหประชาชาติจึงไม่อาจเข้าเกี่ยวข้องในบางกรณี เช่น กรณีเวียดนาม เป็นต้น ปัจจุบันคณะผู้สังเกตการณ์สหประชาชาติมีอยู่สองคณะ ปฏิบัติการในบริเวณแคชเมียร์และตะวันออกกลาง และมีการส่งสามกองในไซปรัส เลบานอนใต้ และในตะวันออกกลางในบริเวณคินเคนระหว่างอียิปต์กับอิสราเอล ซึ่งตอนนั้นหมายความว่าเพราะสองประเทศสามารถตกลงกันในหลักการสำคัญ ๆ แล้ว และยังมีกองกำลังสังเกตการณ์แยกกำลังทหาร ของอิสราเอลและซีเรียให้อยู่ห่างกัน มิให้กระทบกระทั่งกันอีก

จากข้างต้นย่อมเห็นได้ว่า การปฏิบัติงานของสหประชาชาติเพื่อช่วยรักษาสันติภาพถูกจำกัดอยู่หลายประการ แม้ในเรื่องเงินทอง ค่าใช้จ่ายของคณะผู้สังเกตการณ์ หรือกองกำลัง ซึ่งเป็นจำนวนเงินไม่น้อย ก็ต้องขอเป็นเงินสมทบจากประเทศสมาชิก ซึ่งอาจให้น้อยหรือไม่ให้เลย อ้างว่าไม่เห็นด้วย หรือที่ติดค้างไม่ยอมจ่ายก็มีอยู่หลายประเทศ เรื่องสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ในคณะมนตรีความมั่นคงประเทศมหาอำนาจ 5 ประเทศ มี จีน สหภาพโซเวียต สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร และฝรั่งเศส อาจใช้สิทธิยับยั้ง ทำให้ไม่อาจปฏิบัติการใด ๆ ได้ตามที่ไควมีบัญญัติไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติก็ได้

สำนักแถลงข่าวสหประชาชาติ มิถุนายน 2523

คำถาม

19. เหตุผลอันใดที่นาย กูร์ต วอล ไฮม์ มีความเชื่อว่าสงครามโลกครั้งที่สาม ไม่น่าจะเกิดขึ้น
- เพราะมีองค์การ สหประชาชาติ
 - เพราะทุกประเทศเพิ่งได้รับบทเรียนจากสงครามโลกครั้งที่สอง
 - เพราะปัจจุบันไม่ใช่สมัยล่าอาณานิคม
 - เพราะเรื่องของปากทองมีความสำคัญกว่าสิ่งอื่น
 - เพราะทุกประเทศต่างมีอาวุธสงครามร้ายแรง
20. การสงครามสู้รบกันตามที่ปรากฏอยู่ในหนังสือวรรณคดีเรื่องอิเหนา ตอน กองทัพท้าวกะหมิงกุนหนึ่งตีเมืองกำนาคาหา กับการสงครามสู้รบกันของกลุ่มประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบัน มีอะไรต่างกันอย่างมากที่สุด
- ความเสียหายของทรัพยากร
 - จำนวนทหาร
 - ความเข้มแข็งของกองทัพ
 - ระยะทางในการ เดินทาง
 - การสูญเสียชีวิตและเลือดเนื้อ
21. คำคู่ใดต่อไปนี้ไม่มีผลเกี่ยวข้องตามกันเสมอ
- ชักข้อ - นรอกอง
 - สันติภาพ - ผลประโยชน์
 - อุปสรรค - ความสะอาด
 - สถานการณ์ - สิ่งแวดล้อม
 - สงคราม - ความตาย

"คณะผู้สังเกตการณ์ทางทหาร เช่นที่ประจำอยู่ทางตะวันออกเฉียงกลางหรือแคชเมียร์ เป็นนายทหารไม่ถืออาวุธที่ประเทศสมาชิกจัดส่งมาให้สหประชาชาติตามคำขอของเลขาธิการ มีหน้าที่สังเกตการณ์ และรายงานต่อเลขาธิการเพื่อนำเรื่องเสนอต่อไปเกี่ยวกับความขัดแย้งให้มีการหยุดยิงความขัดแย้ง และเพื่อที่จะให้มีการลงละเมิด"

ข้อตกลงกันหรือไม่ และควรจะทำอะไรบ้างเพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้น"

22. ความสำคัญของข้อความนี้อยู่ที่ตรงใด

- ก. การรักษาผลประโยชน์ของประเทศสมาชิก
- ข. การรักษาสันติภาพ
- ค. ความร่วมมือของสมาชิกขององค์การ
- ง. หน้าที่ขององค์การสหประชาชาติ
- จ. การกิจของกลุ่มประเทศสมาชิก

23. ในสภาพปัจจุบัน ประชากรของโลกมีจำนวนมากขึ้น ท่านคิดว่ามนุษย์น่าจะเปลี่ยนแนวความคิดจากการทำลายล้างผลาญกันและกันหันมาสร้างสรรค์สิ่งใดจึงจะเป็นประโยชน์มากที่สุด

- ก. สร้างคอนโดมิเนียมให้เพียงพอแก่ผู้อยอาศัย
- ข. สร้างถนนให้ทั่วถึงเพื่อสะดวกในการคมนาคม
- ค. หาวิธีทำให้ผลผลิตทางการเกษตรมีเพียงพอสำหรับการบริโภค
- ง. ให้มีไฟฟ้าและน้ำประปาใช้ได้ทั่วถึง
- จ. ผลิตยาคุมกำเนิดให้มากขึ้นพร้อมกับส่งเสริมให้ประชาชนนิยมใช้

บทเสริมทักษะที่ 6

(การศึกษา)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 5 หน้า 38 ในหนังสือชุดวรรณวิจักขณ์ เรื่อง "พระบรมราโชวาท" หลังจากทีครูบรรยายเกี่ยวกับเรื่อง ความห่วงใยที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ มีต่อการศึกษานี้ของพระเจ้าลูกยาเธอพหุสมควรแล้ว จึงใช้บทเสริมทักษะนี้ทำให้เข้าใจถึงความเป็นมาของการศึกษาไทยในสมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 ถึงสมัยรัชกาลที่ 5

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน 3 ด้าน คือ

1. ความเข้าใจศัพท์ ข้อ 24
2. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 26 และ 27
3. ความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 25 และ 28

คำชี้แจง

อ่านเรื่องนี้แล้วตอบคำถามข้อ 24 - 28

การเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาในรัตนโกสินทร์สมัย

ทิพวัน เวศกาวิ

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ ในสมัยรัตนโกสินทร์ จะมีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาอย่างเห็นเด่นชัดที่ทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า และอยู่รอดปลอดภัยได้อย่างไม่น่าเชื่อ เมื่อย้อนไปดูการศึกษาแบบไทยแต่ดั้งเดิม ปรากฏการศึกษา การศึกษาสำหรับเจ้านายในราชวงศ์ การศึกษาเพื่อมวลชน การศึกษาของสตรี และความเจริญทางเทคโนโลยีทางการศึกษาจากยุคเดิมมีวิวัฒนาการมาจนถึงปัจจุบันนี้

ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น การศึกษาก็คงฟื้นฟูให้เป็นแบบอยุธยา แต่การศึกษายังอยู่ในวงจำกัดในหมู่ราชวงศ์ และเจ้านายข้าราชการที่มีฐานะบรรดาศักดิ์สูง เช่น รัชกาลที่ 2 ทรงศึกษาอักษรสมัยกับสมเด็จพระวันรัต (ทองอยู่) วัดบางหว้าใหญ่ (วัดระฆังโฆสิตาราม)

รัชกาลที่ 3 ทรงสนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมของสงฆ์ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้รวบรวมตำราต่าง ๆ มาแก้ไข หรือแต่งวิชาใหม่ มีเรื่องแปล และวรรณกรรมเกิดขึ้นมาก และให้จารึกแผ่นศิลาไว้ในบริเวณวัดพระเชตุพนฯ วัดราชโอรส และวัดสุทัศน์เทพวราราม โดยมุ่งให้เป็นแหล่งศึกษาเล่าเรียนของกุลบุตรทั่วไป

การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเข้าสู่แนวตะวันตกที่มีลักษณะต่างไปจากเดิมที่เรียกว่า (Modernnization) จะมีปรากฏให้เห็นร่องรอยจากการแผ่ศาสนาคริสต์ เริ่มขึ้นจากการที่นักการพิมพ์เข้ามาสู่ประเทศไทยแทนการจารบโนไลดาน หรือเขียนบนสมุดข่อย หมอบรัดเลย์ ได้ตั้งโรงพิมพ์ขึ้นในไทย หล่อตัวพิมพ์ได้ในเมืองไทย เมื่อ พ.ศ. 2384 ส่วนใหญ่พิมพ์คำสอนศาสนา ใช้พิมพ์ทางราชการครั้งเดียวคือใบปลิวห้ามสูบบุหรี่ ใช้นั้นสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงผนวช ได้โปรดให้ซื้อเครื่องพิมพ์มาไว้ที่วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นโรงพิมพ์แห่งแรก พิมพ์หนังสือพุทธศาสนา เราถือว่าการพิมพ์เป็นการเผยแพร่ความรู้ได้รวดเร็ว และถาวร อีกทั้งวิวัฒนาการให้ดีขึ้นในเชิงคุณภาพและปริมาณ หนังสือเรียนภาษาไทยจินตมานี ประถม ก กา ประถมมาลา จึงแพร่ไปให้อ่านโดยทั่ว นับเป็นความก้าวหน้าที่มีผลต่อการศึกษาของไทย เหตุการณ์ที่ปรากฏในรัชกาลที่ 4 ก็คือ พระองค์ทรงศึกษาภาษาอังกฤษ เนื่องจากสมัยรัชกาลที่ 2 ไม่มีใครรู้ภาษาอังกฤษ John Crawford ได้เข้ามาทำหนังสือสัญญากับไทย ในรัชกาลที่ 3 ก็มี Henry Burney เข้ามา หนังสือสัญญาจะต้องทำ 4 ภาษา คือ ไทย อังกฤษ มลายู และเปอร์เซีย รัชกาลที่ 4 ทรงมีสติปัญญาเห็นการไกลว่า ท่อไปภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาสำคัญทางตะวันออกและประเทศไทย

การทำงานของพวกเขาอเมริกันโปรแตสแตนท์ต่อการศึกษาของไทย คือ การนำวิชาสมัยใหม่ต่าง ๆ มาสอน เช่น แม่เหล็กไฟฟ้า ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ของประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศสและสเปน มีผู้นำ 2 คน คือ Rev. Jesse Caswell และ Dr. Dan Beach Bradley สอนพวกผู้ดี ผู้มียศศักดิ์สูง เช่น Caswell ได้ถวายพระอักษรแด่พระจอมเกล้าฯ ขณะทรงผนวช และเรียนร่วมกับภิกษุอื่น ๆ

การศึกษาที่เปลี่ยนแปลงสังคมมาก คือการศึกษาด้านการแพทย์ มีผู้นำคือ Dr. T. Heyward Hays ศัลยแพทย์ และ Dr. George Bradley Mc. Farlan. ^{ผู้รู้} ผู้ต่อมาได้บรรดาศักดิ์เป็น พระอจวิทยาคม ทำหน้าที่เป็นคณะบดีคณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาล

เป็นเจ้าของพจนานุกรมไทยอังกฤษที่มีคุณภาพสูง

จากผลงานเผยแพร่ศาสนาคริสต์เถื่อนของพวกอเมริกันมิชชันนารี จะมีผลกระทบต่อการศึกษาของไทย โดยเฉพาะการศึกษาแบบตะวันตก และอเมริกันในส่วนลึก จะมีการศึกษาของสตรีที่ออกรับราชการ และมีผลทำให้อักษรของไทยที่มี 44 ตัวลดลงเหลือ 42 ตัว การแพทย์จะปฏิรูปสังคมและความเชื่อ สุขภาพ และอนามัยรวมทั้งการศึกษาไปในตัว และข้อสำคัญเป็นการปูพื้นฐานทางการศึกษารูปแบบของอเมริกันที่ต่อมาในการใช้หลักสูตร ปี พ.ศ. 2503

ในระยะเดียวกันที่อเมริกันมิชชันนารีได้เข้ามาแผ่ศาสนาคริสต์เถื่อน ประเทศไทยก็อยู่ในระยะรัชกาลที่ 5 มีพระบรมราโชบายที่ทรงเรียกว่า การรีฟอร์ม (ปฏิรูป) ประเทศให้ทันสมัยด้วยการปรับปรุงระบบการบริหารราชการตามแบบตะวันตก การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้สัมพันธ์กับกระบวนการศึกษาแบบใหม่ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า ฯ ทรงเป็นผู้นำในการจัดตั้งขึ้น เพราะต้องการกำลังคนรู้หนังสือเป็นจำนวนมากเข้ารับราชการ ซึ่งครั้งนั้นผู้รู้หนังสือมีจำกัด จึงต้องคิดแปลงการจัดโรงเรียนแบบตะวันตก โรงเรียนวัดยังมีสำหรับราษฎร สอนหนังสือระดับมูลศึกษา (ชั้นต้น 3 ปี) พระบรมราโชบายในการปลูกฝังอุดมการณ์แห่งชาติมีอยู่ว่า การรับเอาวิทยาศาสตร์ของตะวันตก ต้องเลือกสรรเฉพาะหลักการที่ไม่ขัดแย้งกับวัฒนธรรม ขนบประเพณี ค้ำเกื้ออนิจงามของสังคมไทยที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักอุดมการณ์ธรรมะทางพุทธศาสนา ซึ่งพระราชวิจารณ์ยืนยันว่า หลักธรรมอันเป็นความเชื่อทางพุทธศาสนาในส่วนที่อธิบายเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ และหลักจริยธรรมปฏิบัติ นั้น เป็นส่วนที่ทรงเห็นว่าถูกต้อง และจริงแท้เหมาะสมกับการปฏิบัติยึดถือในสังคมที่ทันสมัย พระองค์ทรงให้ความหมายและความสำคัญของการศึกษาหนังสือว่า เป็นเครื่องทำให้มนุษย์เข้าถึงความรู้และเมื่อรู้หนังสือแล้ว จะได้รับประโยชน์ คือ ใฝ่หาเลี้ยงชีวิตได้โดยสะดวก ฉลาดกว่าพวกไม่รู้หนังสือ รอบรู้ในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งที่ไกลและใกล้ เป็นความเจริญของราษฎร การเรียนหนังสือจึงมีคุณค่าต่อมนุษย์และสังคมได้ 3 ระดับ คือ ต่อตนเอง ต่อบ้านเมือง และต่อศาสนา ในเรื่องความรู้พระองค์ทรงมีความเป็นห่วงอยู่มากกว่า "การเรียนรู้หนังสือมากไม่เป็นการเพียงพอ จะทำให้ผู้นั้นเป็นคนค้อย่างเดียว ด้วยเหตุที่ว่า ความประพฤติดั้งเดิมของผู้นั้น เมื่อได้รู้วิชาแล้ว แค่อบอใจในความประพฤติดั้งเดิม ก็จะพาไปให้ชั่ว ถ้าชอบใจในทางประพฤติดี ก็จะพาให้ดีได้" ดังนั้นจึงทรงย้ำขอบเขตการเรียนรู้เทคนิควิทยาการตะวันตกให้อยู่ในเป้าหมายของกรอบความรู้ทางค่านิยม คือ ภาษาไทย ภูมิศาสตร์ ความรู้เรื่องเมือง

ไทย และที่สำคัญ คือ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม จริยธรรมอันเป็นความรู้ทางหลักธรรมทางพุทธศาสนาเหล่านี้ล้วนสำคัญในแง่ที่เป็น "เค้ามูลสำคัญของความมั่นคงในพระราชอาณาจักร" ในด้านการสอนศีลธรรม ทรงมอบภาระให้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอกรมพระยาวชิรญาณวโรรส ซึ่งทรงดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการคณะสงฆ์ ทรงพระราโชบายให้เห็นว่า "ไฉนมีความวิตกไปว่าเด็กชั้นหลังจะห่างเหินจากศาสนา จนเลยกลายเป็นคนไม่มีธรรมในใจมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้จะถือว่าเหมือนอย่างทุกวันนี้ คนที่ไม่รู้อะไรก็มีมาก ค่อยไปภายนอกถ้าเป็นคนที่ได้เล่าเรียน คงจะประพฤติกวีดีกว่าคนที่ไม่ได้เล่าเรียนนั้นหาถูกไม่ คนที่ไม่มีธรรมะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้ดำเนินตาม คงจะหันไปหาทางทุจริตโดยมาก ถ้าหากฐาน้อยก็โกงไม่คล่อง ถ้ารู้มากก็โกงคล่องขึ้น" จากแนวพระราชดำริทางการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าฯ จะกำหนดความรู้อันเป็นอุดมการณ์แห่งรัฐชาติให้ราษฎร เข้าใจเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนา ในฐานะหลักธรรมจริยาที่กำหนดขนบประเพณีที่งดงามของสังคมไทย และยึดมั่นในองค์พระมหากษัตริย์ในฐานะสถาบันทางการเมืองการปกครองที่มีศักดิ์ยาวนาน ถือเป็นศูนย์รวมศรัทธาของคนในชาติ

การศึกษาสำหรับพระราชโอรส และพระราชธิดาในรัชกาลที่ 5 จะมีส่วนในการทำนุบำรุงประเทศ สำหรับพระราชโอรสนั้น ถ้าทรงมีพระอนามัยสมบูรณ์พอ ส่วนมากจะส่งเข้าไปศึกษาต่อทรงพระเยาว์ในประเทศต่าง ๆ ในยุโรป และอเมริกา เมื่อเสด็จกลับมาจะทรงให้รับราชการตำแหน่งสำคัญ ๆ ส่วนพระราชธิดา ได้ทรงพระอักษรกับครูพิเศษ และทรงหนังสือทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แม้ไม่ได้เสด็จไปศึกษา ณ ต่างประเทศก็มีความรู้มากพอสมควร และทรงมีความสามารถ เช่น สมเด็จพระเจ้าฟ้าวิภาวดีฯ กรมขุนอุทัยเทพรัตนราชกุมารี ทรงทำหน้าที่เลขาธุการส่วนพระองค์ของพระชนก บางพระองค์สนพระทัยในการบ้านการเรือน ศิลปหัตถกรรม ประณีตศิลป์ เช่น การร้อยดอกไม้ เย็บปักถักร้อย ประกอบอาหาร ฯลฯ ทำให้มีผู้ส่งลูกหลานไปในวังเพื่อฝึกมรรยาท และหาความสามารถพิเศษต่าง ๆ เหมือนกับไปเข้า Finishing School และไม่มีพระราชธิดาพระองค์ใดทรงสมรสเลย จึงทรงมีเวลาให้การศึกษากับสตรีได้เต็มที่ "วัง" นับเป็นแหล่งวิทยาการของสตรีชั้นสูงและก็มีโอกาสศึกษาภาษาต่างประเทศด้วย

วารสารจันทร์เกษม ฉบับที่ 167 กรกฎาคม - สิงหาคม 2525

คำถาม

24. การที่กล่าวว่า "การศึกษาดั้งเดิมของไทยเป็นไปในรูปของบวชเรียน"
คำว่า "บวชเรียน" ในที่นี้เป็นเรื่องของผู้ใด

- ก. บวช
- ข. สตรี
- ค. พระ
- ง. เณร
- จ. ผู้ใฝ่ใจในการศึกษาทั่วไป

25. การที่รัชกาลที่ 3 โปรดเกล้าฯ ให้จารึกตำราวิชาการต่าง ๆ ไว้ในแผ่น
ศิลา ณ วัดพระเชตุพนฯ นั้น เป็นผลดีต่อการศึกษาในสมัยนั้นอย่างไร

- ก. เพื่อจะได้ไม่สูญหาย
- ข. เป็นการขยายการศึกษาให้กว้างขวาง
- ค. เป็นศลาวิชา
- ง. เพื่อให้กุลบุตรกุลธิดามีโอกาสศึกษาเล่าเรียนได้ทั่วถึง
- จ. ถูกหมดทุกข้อ

"การที่เรียนรู้หนังสือมาก ไม่เป็นการเพียงพอจะทำให้ผู้นั้นเป็นคนดีอย่างแท้จริง
ด้วยเหตุที่ว่า ความประพฤติพื้นเดิมของผู้นั้นเมื่อได้เรียนรู้วิชาแล้ว แต่ชอบใจในความประพฤติ
ชั่ว ก็จะพาไปให้ชั่ว ถ้าชอบใจในทางประพฤติก็น่าจะให้คิดได้"

26. จากพระราชดำรัสของรัชกาลที่ 5 นี้ พระองค์ได้ทรงเน้นถึงความจริงสิ่งใด

- ก. ผู้ได้รับการศึกษาย่อมเป็นคนดี
- ข. การศึกษาทำให้คนชั่วกลับเป็นคนดี
- ค. การศึกษาไม่ได้ช่วยให้ทุกคนเป็นผู้ประพฤติดีเสมอไป
- ง. การศึกษาช่วยให้คนฉลาดในการแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตน
- จ. การศึกษาอาจทำให้คนดีกลายเป็นคนประพฤติชั่วได้

27. คำกล่าวที่ว่า "การศึกษาของไทยเริ่มแรกมาจากศาสนาพุทธ" ท่านเข้าใจ
อย่างไร

- ก. คำสอนในพุทธศาสนามีมาก่อนการศึกษาอย่างมีแบบแผน
 - ข. หลักธรรมคำสอนในพุทธศาสนาเป็นเรื่องของการให้ความรู้
 - ค. การศึกษาคั้งเดิมของไทยอาศัยพระเป็นครู
 - ง. วัดเป็นสถานศึกษาแห่งแรกของไทย
 - จ. คนไทยเรียนรู้ธรรมเนียมปฏิบัติมาก่อนเข้าเรียนในสถานศึกษา
28. คนไทยที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศตะวันตกมักจะนำเอาวัฒนธรรมต่าง ๆ ของชาตินั้น ๆ มาใช้ ท่านเป็นคนไทยจะมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องนี้
- ก. การรับมาใช้นั้นเป็นการถูกต้องแล้วเพราะได้มาจากประเทศที่เจริญ
 - ข. ไม่ควรรับมาใช้เพราะจะทำให้เสียเอกลักษณ์ของไทย
 - ค. ควรรับเอาแต่สิ่งที่เห็นว่าดีมาปรับปรุงให้เข้ากับวัฒนธรรมไทย
 - ง. ควรรับมาใช้แต่เฉพาะวงการศึกษาเท่านั้น
 - จ. ควรรับมาแต่เฉพาะเรื่องของการแต่งกายอย่างเดียว

บทเสริมทักษะที่ 7
(ประเพณีความเชื่อ)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 6 หน้า 47 ในหนังสือชุดวรรณวิจิตร เรื่อง "ผลพลอยได้จากการออกพรรษา" ใช้เสริมตอนกลางของเนื้อหานี้

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน 3 ด้าน คือ

1. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 33
2. ความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 29, 30 และ 31
3. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อ 32

คำชี้แจง

อ่านเรื่องข้างล่างนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29 - 33

ประเพณีการตักบาตร

แปลก สนธิรักษ์

การตักบาตร คือ เอาข้าว บางทีก็มีกับดักไปใส่บาตรพระเณรเป็นประจำวัน หรือเฉพาะในวันเกิดของตน บางทีก็ใส่เฉพาะวันสำคัญ ๆ เช่น วันพระ 8 ค่ำ 15 ค่ำ วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันมาฆะ วันวิสาขะ วันอาสาฬหะ และวันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น

การตักบาตรนี้ ถือเป็นประเพณีที่พุทธศาสนิกชนควรปฏิบัติเป็นกิจวัตรประจำวันเพราะเท่ากับการให้กำลังแก่พระสงฆ์ สามเณร ได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน และปฏิบัติธรรมวินัย เป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาให้มั่นคงถาวรต่อไป เพราะพระเณรท่านมีหน้าที่ศึกษาเล่าเรียนหาความรู้เพื่อนำไปสั่งสอนประชาชน ท่านไม่ต้องห่วงวุ่นวายในเรื่องท่ามาหากินประกอบอาชีพเหมือนชาวบ้าน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของชาวบ้านที่จะกองบำรุงพระเณรด้วยการทำบุญตักบาตร

เรื่องการทำบุญตักบาตรนี้ ได้มีตั้งแต่สมัยพุทธกาล เมื่อพระองค์ผนวชใหม่ ๆ ยังไม่ได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า ได้เสด็จประทับที่สวนมะม่วงในแคว้นมคธใช้เวลา 7 วัน พระองค์

เสด็จบิณฑบาต ผ่านกรุงราชคฤห์ อันเป็นเมืองหลวงของพระเจ้าพิมพิสาร ชาวเมืองเห็นพระบิณฑบาตเป็นครั้งแรกก็ชวนกันเอาอาหารมาตักบาตรตั้งแต่นั้นมา การตักบาตรจึงเป็นประเพณีมาจนบัดนี้ และเมื่อพระพุทธองค์ตรัสรู้ใหม่ ๆ ประทับอยู่ที่คางไม้เกก มีพ่อค้าสองคนนำข้าวสาคูผง ซึ่งเป็นเสบียงสำหรับเดินทางเข้าไปถวายพระพุทธองค์ ทรงรับไว้ด้วยบาตร นี่ก็เป็นมูลเหตุของการตักบาตรด้วยประการหนึ่ง

บาตรเป็นภาชนะจำเป็นของพระเณร จะขาดเสียมิได้ นับเข้าจำนวนบริวารอันจำเป็นอย่างหนึ่งในบริวาร ๘ ตามปกติพระจะไปอยู่ที่ใดต้องมีบาตรประจำตัวไปด้วย และการออกบิณฑบาตก็ออกในเวลาเช้าตามแบบอย่างพระพุทธองค์ทรงบำเพ็ญเป็นพุทธกิจประจำวันตรงกับที่ว่า ปุพฺพณฺเห บิณฑ ปาตถจ เวลามาเช้าตรู่บิณฑบาต

ตามเรื่องแล้ว พระท่านจะต้องออกบิณฑบาตทุกเช้า เดินเรียงลำดับอาวาสไปตามละแวกบ้าน (หมายถึงพระตามชนบท) เมื่อถึงหมู่บ้านที่ชาวบ้านกำลังรออยู่ พระท่านก็ยืนเรียงเป็นแถว ชาวบ้านก็ตักบาตร แต่ในกรุงเทพฯ พระเณรท่านมักไปตามลำพังของท่าน ไม่ได้เดินเรียงแถวกันไป ทั้งนี้เพราะพระเณรในกรุงเทพฯ แต่ละวัดมีมาก ถ้ามีวโรเรียงแถวอยู่ก็จะไม่สะดวก และผู้ที่นำอาหารมาตักบาตรก็คงจะตักไม่ครบทุกองค์ เมื่อพระเณรท่านต้องออกบิณฑบาตตอนเช้าทุกวัน ชาวบ้านก็ต้องตักบาตรทุกวัน แต่ที่ไม่ได้ตักก็มีมาก บางคนตักบาตรเฉพาะในรอบวันเกิดประจำสัปดาห์ บางคนก็ตักบาตรในรอบวันเกิดประจำปี และมักจะตักบาตรพระจำนวนเท่าอายุ ถ้าเป็นวันสำคัญ ๆ ทางศาสนา ก็จะพากันไปตักบาตรพระตามวัด (หมายถึงชนบท) ในกรุงเทพฯ ไม่สะดวกที่จะไปตักบาตรตามวัด ก็ตักที่หน้าบ้านของตน แต่ในบางคราว เช่นเทศกาลปีใหม่ และตรุษสงกรานต์ มีการตักบาตรตามที่กำหนดไว้ เช่น สนามหลวงหรือในบริเวณใดบริเวณหนึ่งซึ่งแล้วแต่จะนัดหมายกัน นอกจากการตักบาตรตามที่กล่าวมาแล้ว ยังมีการตักบาตรที่มีชื่อเฉพาะอีก เช่น ตักบาตรเทโว ตักบาตรข้าวสาร

ตักบาตรเทโว ทำกันปีละครั้ง มักทำกันในวันแรมค่ำหนึ่ง เดือน ๑๑ ซึ่งถือกันว่าเป็นวันคล้ายวันที่พระพุทธองค์เสด็จจากเทวโลก หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ตักบาตรดาวดึงส์ ตามตำนานกล่าวว่า พระพุทธองค์เสด็จไปจำพรรษาโปรดพระพุทธมารดาที่ดาวดึงส์ แล้วเสด็จลงจากดาวดึงส์ในวันออกพรรษา พิธีที่ทำในวันนั้น ได้อัญเชิญพระพุทธรูปมาประดิษฐานบนล้อ

เลื่อน มีบุหมภและมีบาตรตั้งอยู่บนหน้าพระพุทธรูป มีคนเข็นหรือลากหน้าพระสงฆ์ พวกทนายทนายีกาต่างก็นั่งเรียงรายกันอยู่เป็นแถว ๆ แล้วตักบาตร อาหารที่ตักบาตรกันในวันนั้นมี ข้าว กับ และข้าวต้มมัดได้ ข้าวต้มลูกโยนเป็นต้น โดยมากทำพิธีเหมือนกับพระพุทธรองค์เสด็จจาก เทวโลกจริง ๆ เช่นที่เมืองอุทัยธานี อัญเชิญพระพุทธรูปลงจากเขา และมีพระสงฆ์ตาม ประชาชนรอตักบาตรที่เชิงเขา วัดที่เชิงเขานั้นเรียกว่า "วัดสังกัส" เข้าใจว่า ตั้งชื่อวัดให้ใกล้เคียงกับความจริงกับเรื่องที่พระพุทธรองค์เสด็จลงจากเทวโลก ก็เสด็จประทับที่เมืองสังกัสนคร ในกรุงเทพฯ ก็มีทำกันที่วัดสระเกศ โดยอัญเชิญพระพุทธรูปนำหน้าพระสงฆ์ลงมาจากภูเขาทอง แล้วทนายทนายีกาก็ตั้งแถวกันตักบาตรที่เชิงเขา ทำดังนี้เพื่อให้ใกล้ความจริง ประเพณีตักบาตร เทวนี้ ทำกันอย่างมโหฬารในหมู่บ้านพุทธศาสนิกชน เพราะเป็นเหตุให้เกิดรำลึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในครั้งกระโน้น แล้วเกิดปิธิปราโมทย์ขึ้นในบัดนี้

ตักบาตรข้าวสาร การตักบาตรข้าวสารถือกันเป็นประจำปี มักทำกันในเวลาจวนเช้า พรรษา โดยการจัดอาหารแห้ง เช่น พริก หอม กระเทียม ปลา ตักมาด้วย และแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ กันตามจำนวนพระเณรในวัด ทั้งนี้จะเป็นประเพณีของผู้ที่คิดเห็นว่าการถวายอาหารสุกไม่เป็นของยั่งยืนเก็บไว้นานไม่ได้ เวลาบริบูรณ์ก็เหลือเฟือ เวลาอขัดก็ไม่มีพอฉัน จึงคิดให้เป็นข้าวสารและของแห้ง ๆ เช่น เวลาเมื่อเทศน์ก็มีถวายเข้าไปในสังฆ์ หรือเฉพาะบุคคลก็มี ที่ทำกันจนเป็นประเพณี เช่น ตักบาตรข้าวสารในวันพรรษาก็มี เริ่มทำกันแพร่หลายในรัชกาลที่ 5 ก็มีพระบรมราชาธิบายของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า ฯ ทรงพระราชนิพนธ์ไว้ในพระราชพิธีสิบสองเดือน ทอนว่าด้วยตักบาตรน้ำผึ้งของไทยเรามีประโยชน์ผู้ตักบาตรข้าวสารไม่ได้ ดังนี้ น่าจะมีผู้เห็นชอบตามพระบรมราชาธิบายอันนี้ จึงเปลี่ยนจากการตักบาตรน้ำผึ้งซึ่งเคยทำเป็นประเพณีกันมาแต่ก่อนเป็นตักบาตรข้าวสาร วิธีตักบาตรข้าวสารก็ป่าวร้องหรือแจกฏีกาหรือประกาศคิกไว้ตามวัดที่จะทำพิธี เมื่อถึงเวลาให้ข้าวสารและของแห้ง ๆ มารวมกัน ผู้เป็นหัวหน้าก็ประกาศให้ประชุมกันกล่าวคำถวาย

อนึ่ง ปรากฏหลักฐานเกี่ยวแก่เรื่องนี้เมื่อครั้งพุทธกาลว่า ครั้งหนึ่งพระพุทธรองค์ประทับอยู่ที่เวฬุวันมหาวิหาร คราวนั้นในเมืองราชคฤห์เกิดข้าวยากหมากแพง ประชาชนไม่สามารถจะถวายอาหารแด่ภิกษุสงฆ์ได้ทั่วถึงกันได้ จึงใคร่ถวายไว้เป็นครั้งคราว พระพุทธรองค์จึงทรงอนุญาตให้ถวายได้ตามปรารภนาสืบจนทุกวันนี้ นี่เป็นเรื่องตักบาตรข้าวสาร

คำถาม

29. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ใช่ประเพณีการออกพรรษาของชาวอีสาน

- ก. การไถ่ประทีป
- ข. การเลี้ยงกลอง
- ค. การสรงเสื่อ
- ง. การปล่อยโคม
- จ. การแห่บั้งไฟ

30. อาศัยเหตุผลข้อใดจึงเชื่อว่าการศักบถาทร เป็นประเพณี

- ก. เป็นเรื่องของความเชื่อ
- ข. เป็นเรื่องของการบุญการกุศล
- ค. เป็นเรื่องของการทำความดีที่มีผลต่อจิตใจ
- ง. เป็นธรรมเนียมของชาวพุทธ
- จ. เป็นเรื่องที่ปฏิบัติกันมาแต่ครั้งพุทธกาล

31. ครูเทพ เขียนไว้ว่า

ปานาคิปาตจัก อภัยสัตว์ให้คงครอง

ชีพไว้ไม่ตองจอง เวรซึ่งกันและกันไป

เจตนาของครูเทพก็คือ ต้องการจะสอนเรื่องศีลห้า แต่นาย ก. สืบทราบว่า พระภิกษุ ข. ชอบฉันทะแกงไก่ ดังนั้นนาย ก. จึงฆ่าไก่แล้วถวายพระรูปนั้น ถ้ากฎแห่งกรรมมีและเป็นจริง อาศัยกฎแห่งกรรมนี้เป็นหลักในการวินิจฉัยการกระทำของนาย ก. อย่างทราบว่าเป็นจริง อาศัยกฎแห่งกรรมนี้เป็นหลักในการวินิจฉัยการกระทำของนาย ก. อย่างทราบว่าเป็นจริง ว่า นาย ก. น่าจะได้อะไรจากการกระทำครั้งนี้

- ก. ได้บุญ เพราะบุญเกิดจากการที่ไต่บริจาต
- ข. ไต่บาป เพราะการฆ่าสัตว์นั้นผิดศีล
- ค. ไต่ทั้งบุญและบาป แต่เป็นการไต่ต่างกรรมต่างวาระกัน
- ง. ไต่ความดีความชอบจากพระภิกษุ ข.
- จ. ไต่ชื่อว่าเป็นชาวพุทธโดยแท้เพราะรู้จักทำบุญ

32. วันขึ้นปีใหม่ ชาวพุทธนิยมไปทำบุญตักบาตรด้วยการถวายอาหารนานาชนิด จนกระทั่งพระเณรฉันไม่หมด ทำให้บุญเน่าทิ้งขว้างไปเสียมาก ท่านควร จะเลือกทำบุญอย่างไร จึงจะสอดคล้องกับนโยบายการประหยัดของรัฐบาล
- ก. ตักบาตรเทโว
 - ข. ตักบาตรข้าวสาร
 - ค. ตักบาตรน้ำผึ้ง
 - ง. ตักบาตรควาตึงส์
 - จ. ถวายเงิน
33. พุทธศาสนิกชนมีความเชื่อว่า ในวันตักบาตรเทโว เป็นวันสำคัญเกี่ยวข้องกับ ความเชื่อในทางพุทธศาสนา อยากทราบว่าเกี่ยวข้องกับอย่างไร
- ก. วันที่พระเจ้าเปิดโลก
 - ข. วันปวารณาของสงฆ์
 - ค. วันที่พระพุทธเจ้าเสด็จกลับจากการไปโปรดพุทธมารดา
 - ง. วันที่พระพุทธเจ้าเสด็จกลับจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์
 - จ. ถูกเกือบหมดทุกข้อยกเว้นข้อ ข.

บทเสริมทักษะที่ 8

(ศาสนาพุทธ)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 7 หน้า 54 ในหนังสือสุวรรณวิจักขณ์ เรื่อง "ธรรมาธรรมะ สงคราม" เป็นเรื่องของบุคลาธิษฐาน กล่าวถึงการสู้รบระหว่างธรรมะกับอธรรม ซึ่งเปรียบได้กับความดีและความชั่วที่ฝังตัวอยู่ในจิตของบุคคล เนื้อความมีลักษณะเป็นคำสอนในพระพุทธศาสนา คือ บังคับให้ทำดี ประพฤติกดี ปฏิบัติดี มีจิตใจสูงเปี่ยมด้วยคุณธรรม และถึงพร้อมด้วยกตัญญูทุกเวที ฉะนั้นจึงควรใช้บทเสริมทักษะที่มีชื่อว่า "พุทธศาสนสุภาษิตคำโคลง" เสริมต่อท้ายบทเรียนนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านหลาย ๆ ด้านรวมกันหลังจากที่ได้เสริมทักษะเฉพาะด้านมาบ้างแล้ว ดังนี้

1. ด้านความเข้าใจศัพท์ ข้อ 36 และ 38
2. ด้านความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 37
3. ด้านความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 34 และ 35

คำชี้แจง

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้อ 34 - 38

พุทธศาสนสุภาษิตคำโคลง

พระนิพนธ์ ของ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าสิรินธร เทพรัตนราชสุภา

พรหมมาติ มุตา ปิตโร

1. มารดา บิดานั้น ทานว่า เป็นพรหมของบุตร

อันชนนี้ชนกันนั้น

คือพรหม

บุญลบล้ำอุคม

ประเสริฐแท้

เลียงคู่ชนชุม

เชยบุตร

พรหมวิหารมากแล้ว

กว่าผู้อื่นใด

บุพพา จริยาติ วุจฺจเว

มารคา บิดา ท่านว่า เป็นบุรพาจารย์ของบุตร

2. ท่านสอนบุตรแต่น้อย วัยเยาว์
 แต่บุตรยังอ่อนเขลา จวบรู้
 อบรมวิชาเขว่น ชาญเชี่ยวชาญ
 ทั้งวิธีธรรมสูง โลกได้ปลอศกภัย

อาหุ เนยย ปุตตานํ

มารคา บิดา เป็นที่ควรคำนับของบุตร

3. บุตรควรเคารพน้อม ภักดี
 แสดงกตเวทิต์ มากล้น
 แก่บุพพาจารย์ พรหมท่าน
 บุญคุณพระคุณพัน เปรียบพร้อมมกัตถัญญ

วารสาร พ.ศ.ล. ฉบับที่ 11 สิงหาคม - กันยายน 2525

คำถาม

34. โคลงบทที่ 1 กล่าวในลักษณะใด

- ก. ยกอุทาหรณ์
- ข. เคื่อนให้สังวร
- ค. สรรเสริญ
- ง. อธิบายแจ่มแจ้ง
- จ. เปรียบเปรย

35. โคลงบาทใดของบทที่เท่าไรที่กล่าวถึงมารดาภิคาว่าเป็นครูคนแรกของบุตร
- บาทที่ 1 ของ บทที่ 1
 - บาทที่ 2 ของ บทที่ 2
 - บาทที่ 3 ของ บทที่ 3
 - บาทที่ 1 ของ บทที่ 2
 - บาทที่ 3 ของ บทที่ 1
36. "บุพพอาจารย์" ในบาทที่ 3 ของ โคลงบทที่ 3 หมายถึงใคร
- พระพุทธ
 - พระธรรม
 - พระสงฆ์
 - มารดาภิคา
 - ปู่ย่า ตายาย
37. โคลงทั้งสามบทนี้ มีเนื้อความกล่าวถึงผู้ใด
- บิดากับบุตร
 - มารดาภิคาบุตร
 - มารดาภิคาภิคาบุตร
 - ครูกับศิษย์
 - คนโง่กับคนฉลาด
38. คำในวรรคแรก บาทที่ 2 ของ โคลงบทที่ 1 ที่ว่า "บุญลบล้ำอุ้ม" คำว่า "ลบ" ในที่นี้หมายถึง
- หายไป
 - ตัดออก
 - มากยิ่งขึ้น
 - ไม่มีที่เปรียบ
 - ไม่มีที่ติ

บทเสริมทักษะที่ 9
(สัตว์เลี้ยง)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 8 หน้า 69 ในหนังสือชุดวรรณวิจิตร เรื่อง "มอม" เนื่องจากเนื้อหาเรื่องนี้ เป็นเรื่องที่กล่าวถึงความจงรักภักดีของสุนัข ผู้เขียนได้บรรยายถึงนิสัยอันแท้จริงของสุนัขตัวหนึ่งไว้อย่างละเอียดลออ ฉะนั้นเมื่อนักเรียนได้เรียนเนื้อหาจบลงแล้ว จึงควรใช้บทเสริมทักษะชุดที่ 9 ที่มีชื่อว่า "สุนัขสงคราม" เสริมเนื้อหาเดิมต่อไปอีกทีหนึ่ง ทั้งนี้ นอกจากเนื้อเรื่องจะสอดคล้องกับเนื้อหาเดิมแล้ว ยังเป็นการช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตสัตว์ดังกล่าวนี้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

บทเสริมทักษะชุดนี้ มีความประสงค์เพื่อที่จะส่งเสริมทักษะการอ่านในทุกด้าน คือ

1. ความเข้าใจศัพท์ ข้อ 43
2. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 40
3. ความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 39 และ 42
4. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อ 41

คำชี้แจง

อ่านเรื่องที่ได้อ่านข้างล่างนี้แล้วตอบคำถามข้อ 39 - 43

สุนัขสงคราม

ณ. ภูจิราวงศ์

ในขบวนการสัตว์เลี้ยงทุกชนิด สุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงซึ่งใกล้ชิดมนุษย์ที่สุด เชื่อกันว่า สัตว์เลี้ยงชนิดแรกของมนุษย์ก็คือสุนัขเอง ความจงรักภักดีที่สุนัขมีต่อเจ้าของ เป็นคุณสมบัติที่ทราบกันมานาน สุนัขถูกใช้เป็นประโยชน์เป็นทางการล่าสัตว์ ช่วยคนตาบอดข้ามถนน ใ้บ้าน รักษาความปลอดภัยของทรัพย์สิน และความปลอดภัยของเจ้าของ ฯลฯ แต่เดิมนั้นสุนัขมีประโยชน์เฉพาะส่วนบุคคล ปัจจุบันสุนัขมีความสำคัญในระดับชาติ ช่วยตำรวจ ช่วยทหาร ช่วยจับผู้ร้าย

ที่หลบหนีกการจับกุม ตรวจหายาเสพติด เป็น กัญชา เฮโรอีน ยาของ เช่น กระเป๋าเงิน ที่หลบหาย กองทัพบกและกองทัพอากาศของสหรัฐ ฯ นำเอาสุนัขเข้าช่วยรบในสงครามต่อต้าน ยุทธวิธีกองโจร ปรากฏว่าสุนัขทำหน้าที่ช่วยรบในสงครามโคเค่ มีผลการปฏิบัติงานเด่นหลายต่อ หลายครั้ง

เมื่อไม่นานมานี้ คำหนักูพิงคราชนิเวศน์ จังหวัดเชียงใหม่ พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัว ก็ทรงพระราชทานสุนัขสงครามสำหรับทหาร ซึ่งปฏิบัติการอยู่แถวชายแดนภาคเหนือ กอง ทัพไทยเริ่มโครงการสุนัขสงครามขึ้นจากการคัดเลือก เลี้ยงดู และฝึกสุนัขตามหลักวิชาการ เพื่อนำไปทำหน้าที่ช่วยรบในหน่วยทหาร โดยเฉพาะทหารที่ปฏิบัติการอยู่ชายแดน

การมีเครื่องเรดาร์ไว้ตรวจตราความเคลื่อนไหวของเครื่องบิน และจรวดบนท้องฟ้า มีเครื่องวัดความสั่นสะเทือน ตรวจจับการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ มีคลื่นโซนาตรวจหาเรือดำ น้ำ มีอุปกรณ์และสัญญาณเตือนภัย มีเครื่องตรวจหาอาวุธ ฯลฯ แต่ยังไม่มียุทธวิธีที่มี ประสิทธิภาพดีพอที่จะบอกได้ว่า มีศัตรูซ่อนอยู่เพื่อคอยโจมตีอยู่หลังเนินหรือพุ่มไม้ ไม่มีเครื่อง มืออะไรที่จะบอกได้ว่า ทางเบื้องหน้าที่กำลังเดินไปมีกับดัก มีหลุมขบถ คนยังไม่อาจผลิต อุปกรณ์ช่วยรบที่มีคุณภาพเท่าเทียมกับคุณสมบัติบางประการที่มีอยู่ในตัวสุนัข

หูของสุนัข มีประสิทธิภาพสูงกว่าคน หูคนอาจรับฟังเสียงที่มีช่วงคลื่นความถี่ระหว่าง 20-20,000 ครั้งต่อวินาที แต่หูของสุนัขอาจรับฟังเสียงที่มีคลื่นความถี่ได้สูงถึง 100,000 ครั้ง ต่อวินาที ในช่วงคลื่นความถี่ระหว่าง 16,000-20,000 ครั้งต่อวินาที หูของคนจะรับฟังได้ไม่ ชัดเจน ใคยินบ้าง ไม่ไคยินบ้าง แต่หูของสุนัขรับฟังเสียงที่มีความถี่สูงกว่านี้ไคอย่างชัดเจน เชื่อกันว่า การหอนของสุนัขในเวลาค่ำคืนซึ่งเจียบสังคเพราะสุนัขไคยินคลื่นเสียงบางอย่างที่รบกวนโสตประสาทของสุนัข

จมูกของสุนัข มีสัมผัสทางกลิ่นดีเป็นพิเศษ เส้นประสาทที่ใช้สัมผัสกลิ่น และส่วนสมอง ที่รับทราบเกี่ยวกับกลิ่นมีวิวัฒนาการดี เช่นเดียวกับสัตว์ป่า ซึ่งจำเป็นตองมีประสาทสัมผัสระบบใด ระบบหนึ่ง หรือหลายระบบที่ว่องไวเพื่อการดำรงชีวิต หาอาหาร และการหลบภัย จมูกของ สุนัขอาจไคกลิ่นซึ่งแสนจะเจือจางไคโดยจมูกคนไม่อาจไคกลิ่นเลย แล้วอาศัยกลิ่นและรอยไปจน พบต้นตอ ซ้ำสุนัขยังมีความจำเกี่ยวกับกลิ่นไคแม่นยำ จากกลิ่นของคนแล้วอาจแยกแยะว่าเป็นใคร จากกลิ่นคนป็น จากกลิ่นยาเสพติด และกลิ่นของสิ่งต่าง ๆ เมื่อไคพบไคดมซ้ำในครั้งต่อไปสุนัขจะจำ

ได้ และแยกแยะออกได้ว่าเป็นกลิ่นของใครหรือของอะไร นอกจากที่กล่าวมานี้ สุนัขยังมีสัมผัสที่หก มีสัญชาตญาณแห่งการระวังภัย สัญชาตญาณซึ่งอาจทราบถึงสิ่งแวดล้อมอันผิดปกติได้ในระดับหนึ่ง ถึงแม้จะเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความผิดปกติเพียงเล็กน้อยยากที่คนจะสังเกตเห็น คุณสมบัติประการนี้ เป็นคุณสมบัติซึ่งไม่อาจสร้างอุปกรณ์ใดขึ้นใช้ทดแทนได้ ด้วยคุณสมบัติหลายประการนี้ สุนัขจึงถูกนำมาใช้มาบิณฑบาตในสงคราม สุนัขสงครามจะได้รับการฝึกหัดเป็นอย่างดี ฝึกให้รู้จักฟังคำสั่ง ฝึกให้รู้จักวิธีการจูโจม กัดท้าวร้ายศัตรู กัดที่คอหอย หรือกัดที่บริเวณคอของร่างกาย ฝึกให้รู้จักวิธีการส่งสัญญาณโดยการใช้ปากกับกริยาหรือเสียง ปกติสุนัขสงครามมันถูกฝึกให้ส่งสัญญาณโดยใช้อากัปกิริยามากกว่าการใช้เสียง การใช้เสียงเห่าจะทำให้ศัตรูรู้ตัวเตรียมสู้หรือหลบหนี

สุนัขสงครามแต่ละตัวจะถูกฝึกให้ทำหน้าที่แต่ละอย่าง ทหารใช้สุนัขทำหน้าที่เฉพาะอย่างตามที่สุนัขได้รับการฝึกมา ซึ่งแบ่งตามหน้าที่ได้สองพวกใหญ่ ๆ ด้วยกัน

พวกที่อยู่ปกติอยู่กับที่ ได้แก่สุนัขยาม (Sentry dog) ใช้สำหรับเฝ้าหน่วยทหาร โรงเก็บเครื่องบิน คลังน้ำมัน คลังอาวุธ เครื่องสื่อสาร เครื่องวิทยุ เครื่องเรดาร์ และเฝ้าอุปกรณ์ต่าง ๆ สุนัขพวกนี้คุมมาก ต้องมีทหารคอยควบคุมอยู่ตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่

อีกพวกหนึ่งเป็นพวกไม่อยู่นิ่งกับที่ แบ่งออกเป็น สุนัขสะกดรอยตาม (Tracking dog) สุนัขยามสายตรวจ (Patrol dog) สุนัขลาดตระเวน (Scout dog) ศัตรูผู้ที่ทำการรบแบบกองโจร จะจูโจมที่ ยิ่งแล้วนี่ ขณะนี้อาจวางกับดัก วางระเบิดสักการติดตาม การตามล่าจึงต้องทำอย่างระมัดระวัง สุนัขแกะรอยจะเป็นผู้นำในการตามล่า คอยบอกทหารที่ติดตามล่าว่ามีกับดักอะไรอยู่บ้าง ตามทางที่กล่าวถึงแล้ว นอกจากนั้นตำรวจก็มีสุนัขแกะรอยใช้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ด้วยกัน

สุนัขยามสายตรวจทำหน้าที่คล้ายสุนัขยาม ถูกฝึกให้คุเหมือนกันแต่ไม่อยู่กับที่ เฝ้าตามเส้นทางที่กำหนด หรือผู้ควบคุมสั่งให้เดิน

สุนัขสงครามที่ฝึกยากที่สุดเห็นจะได้แก่สุนัขลาดตระเวน ซึ่งจะทำหน้าที่ตรวจหาวัตถุระเบิด กับระเบิด หาวาอาวุธ หาแหล่งซ่อนของศัตรู ค้นหาอุโมงค์ใต้ดินอันเป็นแหล่งซ่อนสมกำลังพลเสบียงอาหาร และหาอาวุธยุทธโธปกรณ์ รวมทั้งการค้นหายาเสพติดภายในหน่วยทหารเอง เพื่อป้องกันไม่ให้ประสิทธิภาพในการรบของทหารถูกบั่นทอนด้วยอำนาจของยาเสพติด

เป็นมิกลีนกินเป็น กับคักมิกลีนมิกลีนตัวผู้วางกับ คินที่ถูกขูดแล้วกลบ มิกลีนต่างจากผิวหน้าคิน แหล่งขุมซ่อน ที่อยู่อาศัย อุโมงค์มิกลีนคน กลิ่นของไข่และของที่เก็บไว้ กลิ่นเป็นสื่อผ่านทางของสุนัขลาทกระเบน

ข้าศึกอาจลอบรอมรอย ทำลายหลักฐาน ซ่อนอาวุธ ผังระเบิดเอาคินกลบ เอาใบไม้ใบหญ้าวางคลุมแบบเนียน ข้าศึกอาจขุมอยู่ตามพุ่มไม้ คันทา หลังโซคหิน หลังเนินคิน ฯลฯ แต่ข้าศึกไม่อาจห้ามตัวเองไม่ให้มิกลีนตัว ไม่อาจจะขจัดคินปิ่นที่ปิ่นและกลิ่นเครื่องอุปกรณ์การรบ

ปิ่นและวัตถุระเบิดที่ฝังไว้ใต้คินไม่ใช่ของยากที่จะค้นหา แม้แต่ข้าศึกที่ค้ำอยู่ในน้ำก็โดยไม่มีอวัยวะส่วนใดโผล่พ้นน้ำ ไข่ปลิงงูที่มิกถูกลองอมไว้ในปาก โผล่ปลายอีกข้างหนึ่งไว้เหนือผิวน้ำ คักขุมโจมตีกองทหารที่ผ่านมา สุนัขก็อาจทราบได้ด้วยจมูก หู และสัญชาตญาณแห่งการระแวดระวัง สายพันธุ์สุนัขมีลักษณะต่างกัน คุณสมบัติต่างกันในแต่ละพันธุ์ บางพันธุ์มีประโยชน์เพียงเลี้ยงไว้เป็นเพื่อน เลี้ยงไว้คุ้ยเขี่ยเช่นพวกมิกกึ่งซึ่งเป็นพันธุ์ที่กำลังนิยมเลี้ยงกันมาก ส่วนอัลเชเชียน (German Shepherd) มีความฉลาดเป็นเยี่ยมในขบวนสุนัขด้วยกัน และยังมีที่จงมูกด้วย การเลือกสุนัขเพื่อใช้ทำหน้าที่ทหารต้องคัด ต้องเลือก ใช้ให้เหมาะกับคุณลักษณะและคุณสมบัติความสายพันธุ์

แต่ละสายพันธุ์สุนัขที่มีลักษณะดี อาจมีลักษณะเสียแฝงอยู่ สุนัขพันธุ์อัลเชเชียนมักจะพบบ่อยมีการหลุกเลื่อนของข้อต่อบริเวณหัวกระดูกขาหลังต่อกับแหล่งเชิงกราน เป็นลักษณะทางกรรมพันธุ์ ก่อนนำไปใช้ฝึกหรือผสมพันธุ์ ต้องตรวจ ต้อง X-ray ถ้าสัตว์แพทย์พบลักษณะดังกล่าวต้องคัดออก ไม่นำไปฝึกหรือผสมพันธุ์

สุนัขสงครามต้องแข็งแรง มีความฉับไว ถ้ากำลังวิ่ง กำลังจู่โจมศัตรู ข้อต่อเกิดหลุกสุนัขตัวนั้นจะเป็นสุนัขที่ไร้ประโยชน์ไปทันที กลับกลายเป็นภาระของทหารที่ควบคุม ต้องคอยดูแลและนำกลับ นอกจากจะแข็งแรงและฉับไว ยังต้องมีความอดทนต่อสภาพแวดล้อมความทุรกันการ โรคภัยไข้เจ็บ แต่มักปรากฏว่าสุนัขพันธุ์แท้จากต่างประเทศทนกับโรคเมืองไทยไม่ได้ป่วยด้วยโรคพยาธิหัวใจ โรคไข้หัด โรคกลัวน้ำ โรคจากเชื้อโปรโตซัว ฯลฯ ซึ่งยังไม่มีวิธีใดดีไปกว่าการคอยตรวจสอบร่างกายสุนัข ฉีดเซรัม ฉีดวัคซีนป้องกันเท่าที่จะทำได้ตามหลักวิชาการ

การรบสมัยก่อนมักถามชื่อถามแซ่กันก่อนจะร้าวอาวุธ เข้าฟาดฟันกัน เมื่อแม่ทัพแพ้หรือหนี

ทหารก็วิ่งหนีด้วย นิยมสู้กันซึ่งหน้า อย่างมากก็ใช้อุปายศึกลั่นค่ายปล้นเมือง การรบแบบกองโจรปัจจุบันไม่มีการเลือกวิธีการ วิธีไหนฆ่าได้ก็ฆ่าเลย

ประโยชน์สำคัญของสุนัขสงครามอยู่ที่ประหยัคชีวิตทหาร สุนัขหนึ่งตัวอาจประหยัคชีวิตทหารได้นับร้อยนับพัน คอยบอก คอยเตือนภัยเพื่อให้ทหารรู้ตัว เตรียมตัว เตรียมรับและแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันเวลาที่

วิทยาสาร ฉบับที่ 4 กรกฎาคม 2520

คำถาม

39. คำคล้องจองในข้อต่อไปนี้ ข้อใดเป็นความจริงซึ่งตรงกับความเชื่อของคนไทย
- สุนัขรักเจ้าของ
 - คิงคองรักป่า
 - การรักรัง
 - ช้างรักงา
 - ปลารักน้ำ
40. ถ้าท่านจะตั้งชื่อเรื่องใหม่ให้คลุมเนื้อความในเรื่องทั้งหมดแล้วควรจะชื่อว่าอย่างไร
- สุนัขกับการทำสงคราม
 - ลักษณะเด่นของสุนัข
 - สุนัขกับความสามารถพิเศษ
 - ความสามารถพิเศษของสุนัข
 - สุนัขสัตว์แสนรู้
41. ถ้าท่านยอมรับว่า "คนดีเพราะทำดี คนชั่วเพราะทำชั่ว" แล้ว ขณะเดียวกัน มีชายคนหนึ่งกำลังโกรธเคืองผู้บังคับบัญชาของท่าน แต่กลับมาประณามท่านว่า "เจ้าสุนัขชั่วสัตย์" ท่านจะมีวิธีพูดหรือแสดงอาการอย่างไรจึงจะทำให้ชายนั้นลดความกราดเกรี้ยวลงได้บ้าง

- ก. ทำไม เมาว่ากันอย่างนี้ กระหึบเท้าแล้วคว่ำมีด
- ข. ผมคิดว่าควรจะเป็นบิดาของคุณมากกว่า วีนี่
- ค. คุณ ! คุณ ! เข้าใจผิดเสียแล้ว ! กัดฟันแน่นแล้วขยับเท้า
- ง. โค้งศีรษะแล้วเชิญให้นั่งอย่างนอบน้อม
- จ. อืม ! อืม ! ทำท่าอึ้งหึง ? แล้ววีนรี เข้าไปสอย่างสุนัขบ้า

42. คนจำนวนมากเชื่อกันว่า ถ้าสุนัขเห่าหอนในเวลาค่ำคืนก็เพราะมันได้ยิน และเห็นผีมา ความเข้าใจเช่นนั้นควยเหตุเพราะมีความเชื่อในทางใด

- ก. เพทวงศศาสตร์
- ข. โสยศาสตร์
- ค. วิทยาศาสตร์
- ง. สัตวศาสตร์
- จ. นิรุกติศาสตร์

43. ที่กล่าวว่า "ในขบวนสัตว์เลี้ยงทุกชนิด สุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงที่ใกล้ชิดมนุษย์ที่สุด" คำว่า "ใกล้ชิด" ในที่นี้มีความหมายอย่างไร

- ก. ฝึกหัดง่าย
- ข. ชอบตามเจ้าของ
- ค. ชอบอยู่ใกล้ผู้เลี้ยงดู
- ง. เคยกับผู้เลี้ยง
- จ. เชื่อง

บทเสริมทักษะที่ 10
(ประเพณีความเชื่อ)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 10 หน้า 89 ในหนังสือชุดวรรณวิจักขณ์ เรื่อง "นิราศพระบาท" เนื่องจากเนื้อหาในบทนั้นนอกจากจะเป็นลักษณะ นิราศ ที่เกี่ยวกับเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ อันเป็นแบบฉบับของเรื่องประเภทนิราศทั่ว ๆ ไปแล้ว แต่มีสิ่งที่เด่นที่สุดแฝงอยู่ในเรื่องนี้คือ ประเพณีและความเชื่อของคนไทยที่ปฏิบัติยึดถือกันมาช้านาน เช่น การเดินทางไปนมัสการพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรอบรู้และเข้าใจถึงประเพณีความเชื่อที่เป็นเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งของคนไทย ฉะนั้นเมื่อนักเรียนเรียนเรื่องนี้จบลงแล้ว ครูจึงควรเสริมทักษะการอ่านด้วยบทเสริมทักษะชุดที่ 10 นี้ ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นการย้ำให้มีความรู้และเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทยเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน 2 ด้าน คือ

1. ความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 44, 45 และ 46
2. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อ 47 และ 48

คำชี้แจง

อ่านเรื่องข้างล่างนี้แล้วตอบคำถามข้อ 44 - 48

สังกรานต์

วิภา

กล่าวกันว่า คนไทยเรามีนิสัยรักความสนุกสนาน จะเห็นได้จากประเพณีต่าง ๆ ที่มักจะแทรกการละเล่นเอาไว้เสมอ เช่น ประเพณีแห่ขบวนไฟ ประเพณีลอยกระทง ประเพณีแข่งเรือ เป็นต้น ประเพณีเหล่านี้ให้ความสนุกสนานรื่นเริงแก่ผู้มาร่วมงานในรูปของการจัดขบวนแห่ ขบวนเด็กเหิง การประกวดประชันขันแข่งในด้านความงาม และการประชันดุ๊กไก่ แต่ก็นิสัยรักความสนุกสนานอย่างเกินขอบเขตของคนไทยรุ่นหลังที่กำลังจะทำลายประเพณีที่ดีงามบาง

อย่างของบรรพชนไปอย่างไม่รู้ตัว ทั่วอย่างเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็คือ ประเพณีสงกรานต์

เมื่อพูดถึงประเพณีสงกรานต์ เด็กไทยทุกวันนี้จะนึกถึงปืนฉีดน้ำที่พ่อค้าหัวใสประดิษฐ์ออกมาล่อใจในรูปต่าง ๆ กัน เด็กวัยรุ่นก็นึกถึงความสนุกสนานในการสาดน้ำใส่ผู้อื่นที่เดินผ่านไปมาอย่างไม่สนใจว่าเขาจะเต็มใจหรือไม่ เพราะวันสงกรานต์สำหรับเขาก็คือวันที่จะเปียกโชกหรือทำให้ผู้อื่นเปียกปอนไปโดยไม่ผิดกฎหมายนั่นเอง

ก่อนที่จะพูดถึงประเพณีสงกรานต์ในความหมาย ความเป็นมา และวิธีการปฏิบัติของคนรุ่นคุณทวด คุณปู่ คุณย่า ก็อยากจะเล่าเรื่องราวของสงกรานต์เพื่อประดับความรู้ความเพลิดเพลิน หรือเป็นนิทานสำหรับลูกหลานก่อนนอน

เล่ากันต่อ ๆ กันมาว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเศรษฐีคนหนึ่งไม่มีบุตร เมื่อถึงวันนักขัตฤกษ์สงกรานต์ จึงพาบริวารไปยังต้นไทรอันเป็นที่อยู่ของฝูงนกทั้งปวงริมฝั่งน้ำ จึงเอาข้าวสารลี้ยงน้ำเจ๊กครั้งแล้วหุงชันบูชาพระไทร ประโคนพิณพาทย์ ทั้งอธิษฐานขอบุตร พระไทรมีความกรุณาจึงเหาะไปเฝ้าพระอินทร์ขอมบุตรให้เศรษฐี พระอินทร์จึงให้ธรรมบาลเทวบุตรมาจุติในครรภ์ภรรยาของเศรษฐี เมื่อคลอดแล้วจึงได้ชื่อว่า ธรรมบาลกุมาร ปลูกปราสาทเจ๊กชั้นให้อยู่ใต้ต้นไทรริมฝั่งน้ำนั้น กุมารเจริญขึ้นก็รู้ภาษามาก และเรียนไตรเพทจบเมื่ออายุเจ๊กขวบ ได้เป็นอาจารย์บอกมงคลต่าง ๆ แก่มนุษย์ทั้งปวง เมื่อกบิลพรหมทราบจึงลงมาถามปัญหาธรรมบาลกุมาร 3 ข้อ ดังนี้ เขาราคืออยู่ที่ใด เทียงราคืออยู่ที่ใด คำราคืออยู่ที่ใด โดยมีสัญญาว่า ถ้าตอบปัญหาได้จะตัดศีรษะบูชา แต่ถ้าตอบไม่ได้ก็จะตัดศีรษะธรรมบาลเสียโดยให้เวลา 7 วันในการหาคำตอบ ล่วงเลยมาแล้วหกวันก็ยังหาคำตอบไม่ได้ ธรรมบาลกุมารก็คิดที่จะหาที่ซ่อนตัวหลบหนีความตาย จึงลงจากปราสาทมานั่งใต้ต้นตาล บนต้นตาลมีนกอินทรีสองตัวเมื่อยอาศัยอยู่ ครั้นเวลาค่ำนางนกอินทรีก็ถามสามีว่า วันพรุ่งนี้ท่านจะไปหาอาหารที่ใด สามีก็ตอบว่า จะกินศพธรรมบาลกุมาร ซึ่งจะถูกท้าวกบิลพรหมฆ่าเพราะตอบปัญหาไม่ได้ นางนกจึงถามปัญหานี้ว่ามีคำตอบอย่างไร สามีจึงตอบว่า เขาราคืออยู่ที่หน้า มนุษย์จึงเอาน้ำล้างหน้า เทียงราคืออยู่ที่อก มนุษย์จึงเอาเครื่องหอมประพรมที่อก คำราคืออยู่ที่เท้า มนุษย์จึงเอาน้ำล้างเท้า ธรรมบาลกุมารได้ยินดังนั้นจึงกลับไปปราสาท และในวันรุ่งขึ้นก็สามารถตอบปัญหาของท้าวกบิลพรหมได้ถูกต้อง ท้าวกบิลพรหมจึงตรัสเรียกเทวธิดาทั้งเจ๊กมาพร้อมกันและบอกว่า เราจะตัดศีรษะบูชา ธรรมบาลกุมาร ถ้าตั้งไว้ที่พื้นดินไฟก็จะไหม้โลก ถ้าตั้งไว้ในอากาศฝนก็จะแล้ง ถ้าตั้งไว้ใน

มหาสมุทรน้ำก็จะแห้ง จึงให้ธิดาทั้งเจ็ดนำพานมารองรับศิระ แล้วแต่ทักนิธาวรรตรอบเขาพระ
สุเมรุ แล้วธิดาเจ็ดประภัสฐานไว้โฉมตลิ่งคำขวัญดีเขาไกรลาส นางเทพธิดาทั้งเจ็ดก็มัลลเปลี่ยน
กัน ธิดาพระเศียรพระบิดาออกแห่ประทักนิธารอบเขาพระสุเมรุทุก ๆ ปี เราเรียกเทพธิดาทั้งเจ็ด
ว่า นางสงกรานต์

ความเป็นมาของวันสงกรานต์สำหรับคนไทยในอดีต ก็คือวันขึ้นปีใหม่ นั่นเอง สมัยก่อน
คนไทยส่วนใหญ่ยังมีอาชีพทางเกษตรกรรม ทำไร่ ทำนา ในช่วงนี้เป็นระยะเวลาที่เก็บเกี่ยว
ข้าวได้สิ้นสุดลง จึงเป็นเวลาพักผ่อน ทางราชการจึงได้กำหนดให้วันขึ้นศักราชใหม่คือ วันที่
15 เมษายน ส่วนการฉลองได้เริ่มกันตั้งแต่ วันที่ 13-15 เมษายน มีการทำขนมประเภทข้าว
เหนียวแคง กะละแม ขนมกวน เพื่อนำไปทำบุญและแจกจ่ายเพื่อนบ้าน ผู้เฒ่าผู้แก่ หนุ่มสาว
และเด็กต่างก็พากันนั่งหมั่มชุดใหม่ ตกแต่งเครื่องประดับประดาประชันความงามกัน ทำความ
สะอาดบ้านเรือนและสงฆ์พระพุทธรูป เข้าวัดทำบุญตักบาตร ชนทนายเข้าวัด (เข้าให้
โชคและสุภาพดี) ปลอยนก ปลอยปลา เสริจลินจากการทำบุญก็ไปเคารพผู้ใหญ่

เนื่องจากเทศกาลสงกรานต์ซึ่งอยู่ในช่วงเดือนเมษายน เป็นเดือนที่มีอากาศร้อน
และสมัยก่อนยังไม่มีเครื่องทำความเย็นประเภทเครื่องปรับอากาศ พัดลม หรือน้ำแข็ง ดังเช่น
ปัจจุบัน คนสมัยก่อนจึงใช้ขันเงินใส่น้ำเย็นผสมน้ำอบไทย หรือน้ำปรุงดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมมารด
หรือมาสาดให้แก้กัน น้ำความเย็นและความชื่นใจให้แก่ผู้รับ มีการอวยชัยให้พรและขอโทษขอ
โทษกันก่อนที่จะรดหรือสาดน้ำกัน จึงนิยมรดหรือสาดกันในหมู่ที่เคารพนับถือหรือญาติมิตรสนิท
เพื่อนฝูง สำหรับหนุ่มสาวนี้เป็นโอกาสเหมาะที่จะได้ทำความรู้จักมักคุ้นกันโดยมีน้ำเป็นสื่อสัมพันธ์

ย้อนมาสู่การฉลองเทศกาลสงกรานต์ในปัจจุบัน ทุกภาคยังมีการฟื้นฟูประเพณีอยู่
แต่ภาคเหนือเป็นภาคที่รักษาดั้งเดิมไว้ได้ดีที่สุด โดยเฉพาะในจังหวัดเชียงใหม่ ในแต่ละปี
จึงมีผู้คนจากจังหวัดต่าง ๆ หลั่งไหลไปร่วมสนุกกับการสาดน้ำด้วยอย่างแน่นหนา นอกจากนี้
แต่ละท้องถิ่น ได้เพิ่มความสนุกสนานอีกครั้นด้วยการจัดประกวดนางสาวงามที่เรียกกันว่า
ประกวดเทพีสงกรานต์ บางแห่งยังมีการละเล่นต่าง ๆ อาทิ เช่น ในจังหวัดพระประแดง มี
การเล่นทอยสับบ้า ร่วมอยู่ เป็นต้น แต่น่าเสียดายที่การสาดน้ำได้กันทุกวันนี้ มิใช่ เป็นการแสดง
ออกถึงการเคารพนับถือหรือด้วยไมตรีจิตที่ดีงาม กลับเป็นการสาดน้ำแบบพรว่ำเพื่อด้วยความคึก
คะนอง มิได้คำนึงถึงความเสียหายของบุคคลอื่น ไม่เลือกว่าบุคคลนั้นตนรู้จักหรือไม่ ไม่มีการ

อวยชัยให้พรหรือขอโทษขออนุญาตก่อนที่จะรดน้ำให้กัน ยิ่งกว่านั้นน้ำที่ใช้รดหรือสาดใส่กัน ไม่เพียงแต่จะไม่มีกลิ่นหอมของน้ำอบหรือน้ำปรุงแล้ว บางรายยังใช้น้ำสกปรกหรือน้ำผสมแป้งอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อความสนุกของเขาที่จะได้เห็นผู้อื่นเป็นตัวละคร ดังนั้นเทศกาลสงกรานต์ที่มีการรดน้ำเพื่อความสามัคคีตามประเพณีจึงมักเข้มงวด เช่นสมัยก่อน จึงเป็นเทศกาลเลือกที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องทำงานหนักทุกปี

อย่างไรก็ตาม ประเพณีสงกรานต์ มิใช่เทศกาลของการสาดน้ำดังที่เด็กรุ่นหลังส่วนใหญ่เข้าใจกัน พ่อแม่ ครูบาอาจารย์และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจึงควรมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้และเป็นแบบอย่างที่ดีถูกต้อง เพื่อให้วัฒนธรรมที่ดีงามนี้อยู่คู่ชาติต่อไป

วารสารการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ฉบับที่ 20 พฤษภาคม 2524

คำถาม

44. ประเพณีการรดน้ำในวันสงกรานต์ มีจุดประสงค์เพื่อให้เหมาะสมกับฤดูกาลอย่างไร
 - ก. เพื่อให้เกิดความสามัคคี
 - ข. เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน
 - ค. เพื่อแสดงถึงความเคารพนับถือ
 - ง. เพื่อให้คลายร้อน
 - จ. เพื่อให้มีความออกทน
45. ผู้ทำลายประเพณีดั้งเดิมควรได้ชื่อว่าได้ทำลายสิ่งใดด้วย
 - ก. ชาติ
 - ข. ศาสนา
 - ค. วัฒนธรรม
 - ง. ความเชื่อ
 - จ. ความสามัคคี

46. สังเกตจากประเพณีในวันสงกรานต์พบว่า คนไทยมีนิสัยรักสนุก ท่านคิดว่า ความสนุกดังกล่าวนี้ แสดงออกให้เห็นในลักษณะใดมากที่สุด
- การพูด
 - ท่าทาง
 - ข้าวร้องและพ้อนรำ
 - การหยอกกล้อ
 - การเล่น
47. ท่านคิดว่า ในการประกวดนางสงกรานต์นั้น คุณสมบัติที่นอกเหนือไปจาก ความงามของเรือนร่างแล้ว แท้จริงควรคำนึงถึงสิ่งใดเป็นประการสำคัญที่สุด จึงจะสอดคล้องต่อความประวัติกความเป็นมาของนางสงกรานต์
- กิริยามรรยาท
 - การศึกษา
 - อุปนิสัยใจคอ
 - คุณธรรมความดี
 - เชื้อชาติ สัญชาติ และวงศ์ตระกูล
48. ถ้า บิดา-มารดา ปู่ย่า-ตายาย ลุงป้า-น้าอา ครูอาจารย์ และผู้บังคับบัญชาของท่านยังมีชีวิตอยู่ในวันสงกรานต์ปีนี้ ท่านจะแสดงการเคารพวักวัก การร่อนน้ำมงคลใดก่อน
- บิดา-มารดา
 - ครูอาจารย์
 - ปู่ย่า-ตายาย
 - ลุงป้า-น้าอา
 - ผู้บังคับบัญชา

บทเสริมทักษะที่ 11

(ศาสนาพุทธ)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 10 หน้า 146 ในหนังสือชุดทักษะพัฒนา เรื่อง "การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง" ในหัวข้อที่ว่าด้วยการอ่านเพื่อพัฒนาค่านคุณธรรม เนื้อหาในบทเรียนนี้ เป็นสิ่งที่ครูจะต้องอธิบายถึงลักษณะของหนังสือประเภทที่ให้คุณค่าในค่านคุณธรรมเสียก่อน แล้วจึงใช้บทเสริมทักษะการอ่านชุดนี้มาใช้เสริมอีกทีหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อประสงค์จะให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงเรื่องคุณธรรมที่พึงควรมีประจำใจเพิ่มมากขึ้นก่อนที่จะเรียนเนื้อหาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเฉพาะด้านความเข้าใจศัพท์

คำชี้แจง

อ่านนิทานคำกลอนข้างล่างนี้แล้วตอบคำถามข้อ 49 - 52

ความหลง

คนวัด

@ ยังมีกวางตัวใหญ่อยู่โพรเขี้ยว
 นึกกระหายหมายจะดื่มให้ปลื้มใจ
 ก็ชอบจิตพิศุภที่รู้จัก
 เป็นกึ่งก้านงามมองไม่หมดมองมัว
 ยิ่งมองห้วยยิ่งเห็นเป็นสง่า
 ไม่มีกึ่งก้านเหมือนกานเกลดา
 มันชอบเขาเผ้านิยมไม่ชมซา
 ต้องใช้ชาวึงกระโจนเสี่ยงโครมคราม
 แค่เขางามไม่พ้นเงาวัลย์เกี่ยว
 ตกเป็นเหยื่อเสียหิวจะฉิวใคร

เดินท่องเที่ยวไปถึงบึงน้ำใส
 มองลงไปเห็นแต่เงาเขาของตัว
 มันน่ารักทั้งคู้อยู่บนหัว
 เปรียบของวัวของควายแล้วอายเรา
 ครั้นดูขามคดียังไม่มีเขา
 ทั้งสี่เท้าทำทุกข์สุทรมาน
 เห็นเลื่อมมาแต่ไกลหัวใจหวาม
 เสือกก็ตามอยู่ห่างหนทางไกล
 ขาที่เรียวหยุดนึ่งวิ่งไม่ไหว
 นี่แหละภัยจากอารมณ์ที่งอนงาม

ชัยพฤกษ์ ฉบับที่ 27 ตุลาคม 2525

คำถาม

49. "มันนำรักทั้งคู่อยู่บนหัว" คำว่า "มัน" ในที่นี้หมายถึงอะไร
- หูก
 - ตา
 - จมูก
 - ปาก
 - เขา
50. คำว่า "หูก" เป็นลักษณะของอะไร
- ชาว์
 - ซากวาง
 - ชาควาย
 - เขาวั
 - เขาควาย
51. คำในข้อใดที่ใช้คู่กับคำว่า "น้ำ" แล้วให้ความหมายอย่างเดียวกับเรื่อง
- หมึก
 - ตา
 - คำ
 - กระหาย
 - ลูก
52. "นี่แหละภัยจากอารมณ์ที่องงาม" คำว่า "อารมณ์" หมายถึงอะไร
- จมูกควาย
 - ซากวาง
 - ซากวาง
 - หูกควาย
 - หางวาง

บทเสริมทักษะที่ 12

(การสงคราม)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 10 หน้า 147 ในหนังสือชุดทักษะพัฒนา เรื่อง "การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง" ในหัวข้อที่ว่าด้วยการอ่านเพื่อพัฒนาในด้านความรู้ ใช้บทเสริมทักษะชุดนี้เสริมท้ายบทเรียนหลังจากที่นักเรียนมีความเข้าใจถึงการอ่านประเภทนั้นแล้ว

วัตถุประสงค์

✓ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเฉพาะด้านความคิดเชิงสร้างสรรค์

คำชี้แจง

อ่านเรื่องที่อยู่อ้างล่างนี้ให้ละเอียดแล้วพิจารณาตอบคำถามข้อ 53 - 56 (7)

หมุนตามโลก

ไตรภพ

ภัยจากการสังหารหมู่ 1,500 ศพในกรุงเบรุต คงจะยังยุติไม่ได้ง่าย ๆ ชาวโลกต่างพากันลุกฮือ ประณามความป่าเถื่อนทมิฬทารุณครั้งนี้ไม่หยุดยั้ง โดยเฉพาะยิวเป็นเป้าหมายหลักที่จะกินอย่างไรก็ไม่หลุดไปจากความรับผิดชอบได้ ในเมื่อยิวให้หลักประกันก่อนกองกำลังสามชาติสหรัฐ ฯ ฝรั่งเศส กับอิสราเอล จะถอนออกว่าจะคุ้มครองความปลอดภัยทุกอย่างที่ดีที่สุด และแล้วยิวก็เข้ารายล้อมค่ายผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ด้วยรถถังจำนวนมาก คนในไม่ให้ออก คนนอกอื่น ๆ ไม่ให้เข้า แต่ยอมให้พวกฝ่ายขวาชาวคริสต์คืออาวูรยิวครบครันบุกเข้าไปกวาดล้างทำลายพวกปาเลสไตน์ฝ่ายซ้ายที่ยังฝ่าฝืนพวกกองกำลังคิกอาวูรปาเลสไตน์ การกระทำของยิวคราวนี้ มีลักษณะคล้ายจางวาน หรือสังคนของชนเข้าไประหว่างหมู่ชาวปาเลสไตน์ที่ไม่มีทางสู้

มีการวางแผนล่วงหน้าฆ่าหมู่อย่างเห็นได้ชัดเพราะได้จัดส่งรถถัง รถถังดิน โถดิน กลบดินตามหลังกองกำลังฝ่ายขวา เข้าสู่ค่ายบริเวณมูฮายปาเลสไตน์ พวกลงมือฆ่าก็ยิงกราดมิได้เลือกลูกเล็กเด็กแดง ผู้เฒ่าผู้แก่ และสตรี บางครอบครัวตายเหี้ยนไม่มีเหลือแม่แก่หมาที่เฝ้าบ้าน เรียกว่ายิวทำลายหลักฐานไม่ให้เหลือพยานใด ๆ นอกจากนี้ก็มีการตอนเอาตัวไปสอบสวน

หรือจะเอาไปยิงทิ้งที่อื่นต่อไปก็ไม่รู้จนบัดนี้ การบุกสังหารหมู่นั้นแม้พวกตามออกหุ้ไม่ค่อยก็ยังกล่าว
ชัดเจนว่า เป็นฝีมือสังหารของพวกยิวแน่ ๆ ยิงนกนัคเคียวไคไปหลายตัว คือใช้ชาวเลมานอน
เช่นฆ่ากันเอง อาหรับเชือกอาหรับ ยิวยิมย่องมองใส่เพราะศึกใกล้ตัวออกไป การหลอกล่อให้ชาติ
อื่นพิฆาตฆ่าพันกันเอง เป็นกลยุทธ์ทางการเมืองรูปหนึ่ง แต่การใช้หรือมีส่วนรับผิดชอบให้มีการฆ่า
หมู่มุคนที่เคียวตายนับพัน ๆ ศพอย่างในเบรุต เป็นสิ่งที่ชาวโลกรับไม่ได้ แม้แต่คนยิวเองก็แสนจะ
ละอายใจถึงขนาดเดินออกมาประท้วงนับได้กว่า 4 แสนคน เรียกร้องให้รัฐบาลอียิปต์ของนาย
เบกันลาออกด่วน เป็นขบวนการคนต้านชาวยิวที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก แสดงออกว่าคนยิวที่เคยถูกสัง
หารหมู่มาแล้วครั้งนาซีเยอรมันไม่ต้องการให้ผู้นำของตนก่อกรรมทำเข็ญอย่างนั้นกับชาติอื่น

ชาวยิวได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เฉลียวฉลาดเป็นผู้นำในกิจการต่าง ๆ มากมาย หากใช้
การสู้รบเป็นไปในรูปแบบธรรมดาคงจะไม่มีใครคิดแข่งค่ายิว แต่การกระทำที่ผ่านมามันสุดแสนที่
ชาวโลกจะทนไหว มหามิตรของชาวยิวเองคือสหรัฐ ฯ ยังทนไม่ไหว ลงมติต้านยิวในยูเอ็นและ
เรียกร้องให้ถอนทัพออกจากเบรุตกลับจากสนามบินเลมานอนทันที มิฉะนั้นกองทัพสหรัฐ ฯ จะไม่
เข้าไปช่วยรักษาความสงบในเบรุตเค็ชชาก อีก็ทั้งสหรัฐ ฯ ยังอาจพิจารณาตัดความช่วยเหลือ
ด้านอาวุธแก่ยิวต่อไปด้วย

ล่าสุดนายเบกันต้องยอมให้มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนฆ่าโหด 1,500 ศพ และเร่ง
ให้ทัพยิวออกจากเบรุตกลับสนามบินอย่างด่วนจี๋เพราะทนความบีบคั้นรอบค้ำไม่ไหว หากนายเบกัน
มีสติจริง ๆ ทางการเมืองควรจะรีบลาออกได้แล้ว ภาพพจน์ของยิวยังพอจะดีขึ้นบ้าง แต่ถ้ายัง
ซุ่มหวงเก้าอี้ต่อไป ยิวก็น่าจะถูกเป็นเป้าถูกโจมตีไปอีกนาน

เบกันสิ้นสุกความคือร้ายเสียเถอะ...ยิวตกต่ำที่สุดในสายตาศาชาวโลกเพราะท่านแท้ ๆ

เคลนิวิล์ ฉบับที่ 12060 กันยายน 2525

53. การกระทำของยิวที่เป็นผลต่อการสังหารหมู่ชาวยิวเบรุตครั้งนี้ ท่านคิดว่าควร
จะเรียกว่าเป็นการกระทำแบบใด
- เผด็จการ
 - สังคมนิยม
 - ลวงแผน
 - ไร้อุณชกรรม
 - ชมเชยผู้ไม่มีทางสู้
54. ทั้ง ๆ ที่อเมริกาเป็นมิตรกับยิว แต่ก็ยังทนดูความโหดร้ายของยิวไม่ไหว
ท่านคิดว่า อเมริกาควรดำเนินนโยบายทางการเมืองอย่างไรต่อคุณธี
จึงจะได้อธิบายว่าเป็นมิตรประเทศที่วางตัวเป็นกลางอย่างแท้จริง
- วางตัวเฉย ๆ
 - ชดเชยค่าเสียหายให้แก่ชาวปาเลสไตน์
 - หามปรามทั้งสองฝ่ายให้เลิกการสู้รบกัน
 - เข้าควบคุมสถานการณ์เอง
 - ขอร้องยิวเลิกการทารุณชาวปาเลสไตน์
55. การที่ยิวไม่ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับอเมริกา ฝรั่งเศส และอิตาลี
ว่าจะไม่ทำร้ายชาวปาเลสไตน์นั้น ท่านคิดว่ายิวทำผิดศีลห้าข้อใด
- ศีลข้อที่ 1
 - ศีลข้อที่ 2
 - ศีลข้อที่ 3
 - ศีลข้อที่ 4
 - ศีลข้อที่ 5
56. ในการสังหารหมู่ 1,500 ศพในกรุงเบรุตครั้งนี้ ท่านคิดว่าสหประชาชาติ
ควรจะปฏิบัติการณ์อย่างไรต่อคุณธี
- ประท้วงการกระทำของยิว
 - ช่วยเหลือทางการทหารแก่ชาวปาเลสไตน์
 - หาทางสงบศึกโดยเร็วที่สุด
 - ขอร้องประเทศสมาชิกเลิกคบค้ากับยิว
 - ขอให้ประเทศสมาชิกคัดค้านพันธมิตรไมตรีทางการทูตกับยิว

บทเสริมทักษะที่ 14
(สุขภาพอนามัย)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 10 หน้า 149 ในหนังสือชุดทักษะพัฒนา เรื่อง "การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง" ในหัวข้อที่ว่าด้วยการอ่านเพื่อพัฒนาในด้านความรู้ทางสุขภาพอนามัย ในบทเรียนนี้จะมีตัวอย่างของบทความที่ให้ความรู้ในด้านสุขภาพอนามัย เมื่อนักเรียนได้อ่านตัวอย่างที่มีอยู่ในเรื่องและได้อภิปรายกันพอควรแล้วจึงใช้บทเสริมทักษะชุดนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน 4 ด้าน ดังนี้

1. ความเข้าใจศัพท์ ข้อ 60
2. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 58 และ 61
3. ความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 59
4. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อ 57

คำชี้แจง

อ่านเรื่องข้างล่างแล้วตอบคำถามข้อ 57 - 61

การระวังรักษาสุขภาพครอบครัวของท่าน

นักเขียนนิรนาม

ครอบครัวของมนุษย์มีศัตรู ศัตรูใหญ่ ๆ เช่น ภู เลื้อ เป็นศัตรูที่เรามองเห็นได้ทันที เรื่องนี้ไม่เป็นปัญหายุ่งยากสำหรับเรา นอกจากในท้องถิ่นบางแห่ง เรายังมีศัตรูอีกมากมายที่ยังเป็นอันตราย และที่เราต้องเป็นกังวลถึงมากกว่าศัตรูเหล่านี้ ศัตรูที่เล็ดจมนเรามองไม่เห็น ถ้าไม่ใช้กลองจุลทัศน์ส่องดู ศัตรูเหล่านี้คือสิ่งที่เราเรียกว่า จุลินทรีย์ เชื้อเหล่านี้อยู่กับเราแทบทุกหนทุกแห่งที่เราไป ไม่ว่าเราจะไปอาศัยอยู่ในเมืองหรือออกไปในชนบท เชื้อจุลินทรีย์หลายอย่างไม่เป็นภัยอันตรายต่อร่างกายของมนุษย์ แต่บางชนิดเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง

เชื้อโรคส่วนมากมีขนาดเล็กมาก แท้ที่จริงท่านจะต้องเอาเชื้อโรคหลายพันตัวมาต่อกัน

เข้าจึงจะได้เส้นยาว 1 นิ้ว เชื้อโรคที่เล็กที่สุดที่เรียกว่าเชื้อไวรัสนั้น เล็กมากจนเราไม่สามารถจะใช้กล้องจุลทรรศน์อย่างธรรมดาที่ใช้กันในสำนักงานของแพทย์ส่องให้เห็นได้ เราต้องใช้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนสำหรับส่องดูเชื้อไวรัสเหล่านี้ แต่โรคที่เกิดจากเชื้อไวรัส เช่น โรคโปลิโอ และไข้ทรพิษเป็นโรคร้ายแรงที่สุดในการบรรเทาโรคร้ายทั้งหลายที่มนุษย์รู้จัก

เชื้อโรคอยู่รอบ ๆ เรา

มีเชื้อโรคอยู่รอบตัวเรา ในอากาศที่เราหายใจ และมักอยู่ในน้ำที่เราดื่ม เชื้อโรคชอบซ่อนเข้าไปอยู่ในอาหารของเรา เพราะเราไม่ระมัดระวัง ในเวลาที่เราจัดปรุงอาหารนั้น คนครัวและคนอื่น ๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปรุงอาหารมักจะเป็นผู้นำเชื้อโรคมาสู่อาหาร และแพร่เชื้อโรคเหล่านั้นให้ติดต่อกับคนอื่น ๆ ในชุมชนทำให้พากันเจ็บป่วยเป็นโรคร้ายแรง ฉะนั้นคนที่ปรุงอาหารสำหรับครอบครัวของท่านทุก ๆ วัน จึงควรจะเป็นผู้ระมัดระวังรักษาความสะอาดอย่างเคร่งครัดที่สุด

เชื้อโรคส่วนมากจะเจริญในที่อบอุ่นและชื้น เช่นที่รอยย่นตามผิวหนัง ฝ่ามือ รอบ ๆ ทวารหนัก และบริเวณรอบ ๆ อวัยวะสืบพันธุ์ สิ่งที่สำคัญ เราต้องล้างมือบ่อย ๆ และอาบน้ำให้สะอาดทุกวัน การทำเช่นนี้จะช่วยป้องกันไม่ให้ติดโรคที่ร้ายแรง และเราควรจะรักษาฟัน และเหงือกให้สะอาดด้วยการแปรงฟันอย่างระมัดระวังวันละ 2 หรือ 3 ครั้งทุก ๆ วัน

แสงแดดช่วยฆ่าเชื้อโรคได้เร็ว

เชื้อโรคเกือบทุกชนิดตายโดยเร็วเมื่อถูกแสงแดด ไม่มีสิ่งใดที่มีอำนาจมากยิ่งกว่าแสงแดดในการกำจัดเชื้อโรค แม้บ้านที่ฉ่ำคราครอบรอบ จะคอยดูแลให้มีอากาศถ่ายเทเข้าออกได้ภายในบ้าน และควรเปิดห้องให้แสงแดดส่องผ่านห้องทุก ๆ ห้อง เชื้อโรคเป็นเชื้อที่มักจะพบบ่อยในฝุ่นละออง ความฉ่ำ การที่มีเชื้อโรคบนถนนก็เพราะมีผู้ฉ่ำน้ำลายหรือทำอะไรรึอื่น ๆ จนกลายเป็นนิสัยเคยชินซึ่งเป็นการแพร่เชื้อโรค เชื้อเหล่านี้เป็นศัตรูที่ร้ายกาจของมนุษย์ และมักจะติดเท้าเท้าของเราเข้าไปในบ้านโดยบังเอิญ เชื้อโรคเหล่านี้มีอันตรายมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็กที่คลานบนพื้น

ควรกวาดพื้นให้สะอาดทุกวัน ทุก ๆ คนที่มาในบ้านของท่านนำเชื้อโรคติดเท้าและเสื้อผ้าของเขาเข้ามาด้วย ที่มือของเขาจะมีเชื้อโรคติดอยู่ เมื่อเขาจับฉ่ำอะไร ๆ เชื้อโรคก็ติดมือมา และทุก ๆ คนที่เขาจับมือฉ่ำก็จะได้รับถ่ายทอดเชื้อเหล่านั้นไป เชื้อโรคเหล่านี้ส่วนมากจะไม่ใช่

อันตราย แต่มีบางอย่างที่ทำให้เกิดโรคร้ายได้ ถ้าหากมันมีโอกาสเข้ามาสู่ร่างกายเรา ความสะอาดเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการรักษาสุขภาพของร่างกาย มือสะอาด ร่างกายสะอาด เป็นรากฐานของอารยธรรม

สัตว์ต่าง ๆ แพร่เชื้อโรค

เชื้อโรคอาจจะเข้ามาสู่บ้านเรือนของท่านได้โดยวิธีอื่น ๆ อีก เช่น อาจติดมากับเท้า และร่างกายของสัตว์เลี้ยงของท่าน บางครั้งหนูอาจแพร่เชื้อโรคร้ายได้ เช่น เชื้อกาฬโรค ไข้ไทฟัส และโรคอื่น ๆ อีกหลายอย่าง แมลงวันมีอันตรายมาก เพราะมันมีเชื้อโรคมามากมาย เกาะกักอยู่ที่เท้าและตาของสัตว์ของมัน เช่น เชื้อไข้รากสาด บิด ท้องร่วง และโรคลำไส้อื่น ๆ แม้กระทั่งนกที่บินมาจากส่วนหนึ่งของประเทศไปยังอีกส่วนหนึ่ง ก็อาจแพร่เชื้อโรคและเชื้อไวรัสที่ทำให้เกิดโรคระบาดร้ายแรงได้

เชื้อโรคเป็นสิ่งที่คุกคามชีวิตมนุษย์ เมื่อมีเหตุถูกเงินเกิดขึ้น เช่น เกิดแผ่นดินไหว หรือภัยพิบัติอื่น ๆ สิ่งแรกที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเป็นห่วงคือการรักษา และเก็บน้ำที่ดื่มไว้สำหรับประชาชน การกำจัดขยะมูลฝอยและของโสโครกอื่น ๆ ทุก ๆ คนจำเป็นจะต้องระวังในเรื่องนี้ ถ้าเราจะรักษาร่างกายให้แข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ไม่ว่าเราจะเผชิญต่อเหตุร้ายหรือค่าเงินชีวิตความปกติ เราก็คงเอาใจใส่ต่อการรักษาสุขภาพร่างกายของเรา ต้องรับผิดชอบต่อสุขภาพร่างกายของเราเอง

การกำจัดสิ่งโสโครก

การกำจัดสิ่งโสโครกของร่างกายเป็นกฎที่สำคัญข้อหนึ่งในการรักษาอนามัย ที่ใดมีคนอาศัยอยู่ทีนนัย่อมมีแมลงวัน แมลงวันเกิดจากสิ่งโสโครกและอุจจาระ ทุกวันนี้ผู้ที่อยู่ตามชนบทหลายแห่งโชคที่ที่น้ำประปาไหลอยู่ในบ้าน มีส้วมชักโครกใช้แทนส้วมแบบเก่า แต่สิ่งโสโครกที่ขับถ่ายออกมานั้นไปทางไหนและมีอะไร เกิดขึ้นกับมัน ยังคงเป็นปัญหายุ่งยากอยู่และเป็นอันตรายต่อชุมชนอย่างแท้จริง

บางคนเทสิ่งโสโครกลงในลำธารหรือลงในแม่น้ำใกล้ ๆ บ้านเพื่อจะขจัดสิ่งโสโครกให้หมดไป นับว่าเป็นความเข้าใจผิด มีบ่อยครั้งที่คนทั้งเมืองป่วยเจ็บเพราะดื่มน้ำที่มีเชื้อโรคติดอยู่ที่ไหลมาจากบ้านของคนที่อยู่ทางคั่นน้ำ ไม่ควรใช้น้ำที่ไหลมาจากในเมืองหรือหมู่บ้านอื่น แม้จะได้เดินทางผ่านน้ำตกและแม่น้ำที่ไหลเชี่ยวมาเป็นระยะไกลก็ตาม แต่ก็อาจจะยังมีเชื้อโรคที่

ยังมีชีวิตคงเหลืออยู่บ้าง ท่านไม่ควรจะทิ้งสิ่งโสโครกลงในลำธารหรือแม่น้ำใกล้บ้าน แล้วทำ
ลิมเสีย เพราะคนที่อยู่ออกไปไกลหลาย ๆ ไม้อาจเจ็บป่วยด้วยความประมาทของท่าน ถ้าท่าน
ไม่แน่ใจว่าน้ำที่ท่านใช้สะอาดหรือไม่ ควรค้นหาน้ำที่ท่านและครอบครัวของท่านดื่ม

ทุก ๆ ครอบครัวที่ท่านเห็นว่าอาศัยอยู่ในชนบท ควรจะมีวิธีกำจัดสิ่งโสโครกที่ถูกทิ้ง
วิธีนี้คือการให้ถังรองรับและกักขังสิ่งโสโครกไว้ แล้วปล่อยให้แบคทีเรียทำลายสิ่งโสโครกนั้นให้
เน่าเปื่อยหมดไป วิธีนี้พลเมืองในประเทศอินเดียใช้สำหรับกำจัดสิ่งโสโครกเมื่อหลายร้อยปีมา
แล้ว และพวกวิศวกรในปัจจุบันได้ปรับปรุงแก้ไขการกำจัดสิ่งโสโครกให้ดีขึ้น แต่ทุกวันนี้ วิธีใช้
ถึงกระถางกำจัดสิ่งโสโครกก็ยังเป็นไปเหมือนสมัยโบราณ

การกำจัดสิ่งโสโครกด้วยวิธีอื่น

ถ้าท่านไม่มีน้ำประปาใช้ในบ้านของท่าน ท่านต้องใช้วิธีอื่นสำหรับกำจัดของเสียจากร่าง
กาย การใช้ส้วมแบบใหม่เป็นวิธีที่ดีที่สุด แต่วิธีนี้ต้องใช้เงินมาก บางครอบครัวในชนบทยังคง
ต้องใช้ส้วมแบบเก่าอยู่คือสร้างเป็นเพิงเล็ก ๆ ครอบหลุมที่ขุดไว้ในพื้นดิน หลุมนี้ควรขุดให้ลึก
อย่างน้อยที่สุด 6 ฟุต ไม่ควรขุดบ่อส้วมน้ำใกล้ ๆ บ่อน้ำใช้ในบ้านหรือใกล้แหล่งน้ำสำหรับดื่ม
ส่วนที่สร้างขึ้นนี้ ควรให้มีอากาศถ่ายเทเข้าออกได้สะดวก และมีลวดตาข่ายกันแมลงวันตอมทุก ๆ
2-3 วันควรใช้ยาขับกลิ่นเหม็นในส้วมเพื่อไม่ให้มีกลิ่นเหม็น และป้องกันแมลงวัน อย่าปล่อยให้
คนหรือสัตว์เข้ามาทำสกปรกในบริเวณรอบ ๆ บ้านของท่าน เพราะลูก ๆ ของท่านอาจจะได้รับ
อันตราย

การดำเนินชีวิตด้วยความสะอาด เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการป้องกันโรคทุก ๆ แห่งที่ผู้
อาศัยอยู่ในท้องถิ่นปฏิบัติตามกฎอนามัย ประชาชนจะมีร่างกายแข็งแรงและสุขภาพสมบูรณ์ เมื่อ
ผู้ที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามกฎอนามัย สุขภาพของครอบครัวและชาติก็เสื่อมโทรม แต่ละ
ครอบครัวจะต้องรับผิดชอบในการป้องกันโรคเอง และควรจะแนะนำให้เพื่อนบ้านของเราเข้าใจ
ถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตอย่างสะอาด เพื่อบ้านเรือนของเราจะเป็นสถานที่ ๆ ปลอดภัย
และมีความสุข

วารสารกานัน - ผู้ใหญ่บ้าน ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2517

คำถาม

57. การกำจัดเชื้อโรคในห้องนอนอย่างง่ายและประหยัดคือ
- เก็บกวาดและถูบ่อย ๆ
 - ใช้ยาฆ่าเชื้อโรคฉีดหรือพ่นทุกวัน
 - ไม่ปล่อยให้หนูหรือแมลงอาศัยอยู่ในห้อง
 - ไม่ควรนำอาหารเข้าไปรับประทานในห้อง
 - เปิดประตูหน้าต่างให้แสงแดดผ่านอยู่เสมอ
58. ที่กล่าวว่า "มือสะอาด ร่างกายสะอาด เป็นรากฐานแห่งอารยธรรม" ข้อความนี้มีความหมายว่าอย่างไร
- ความสะอาดเป็นพื้นฐานของความเจริญ
 - คนสะอาดเป็นลักษณะของผู้เจริญ
 - ผู้มีการศึกษาย่อมรักความสะอาด
 - ความสะอาดเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้ดี
 - คนที่ย่อมมีความสะอาด
59. จุดประสงค์ของการแปรงฟันในข้อใดที่เป็นผลดีต่อปากฟันเป็นประการแรก
- เพื่อไม่ให้ปากมีกลิ่นเหม็น
 - เพื่อขจัดเชื้อโรคภายในปาก
 - เพื่อไม่ให้ฟันผุ
 - เพื่อทำให้ฟันขาว
 - เพื่อให้เหงือกและฟันแข็งแรง
60. คำพูดที่ว่า "จิตอันผ่องใสอยู่ในกายอันสมบูรณ์" คำว่า "สมบูรณ์" ในที่นี้มีความหมายอย่างไร
- ร่างกายไม่สกปรก
 - แต่งกายสะอาดเรียบร้อย
 - สุขภาพทางกายก็ไม่มีโรค
 - เหงือกฟันแข็งแรง
 - ร่างกายแข็งแรงใหญ่โต

61. "ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ" คำกล่าวนี้มีลักษณะไปในทางใด

- ก. คำสอน
- ข. คำตักเตือน
- ค. คำบอกเล่า
- ง. คำชี้แจง
- จ. คำเปรียบเปรย

บทเสริมทักษะที่ 14
(วิทยาศาสตร์)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 10 หน้า 147 ในหนังสือชุดทักษะพัฒนา เรื่อง "การอ่านเพื่อพัฒนาตนเองในชั้นความรู้" ในตอนที่กล่าวถึงข่าวที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ เรื่อง "เชื้อเพลิงแข็งจากวัสดุที่เหลือใช้" ซึ่งเป็นตัวอย่างของเรื่องนี้แล้ว จึงควรใช้บทเสริมทักษะที่มีชื่อว่า "การบริการไปรษณีย์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักธุรกิจคอมพิวเตอร์" เสริมต่อจากเรื่องที่เรียนมาแล้ว

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านทุกด้าน คือ

1. ความเข้าใจศัพท์ ข้อ 63
2. ความเข้าใจเนื้อเรื่อง ข้อ 64
3. ความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 65
4. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อ 62 และ 66

คำชี้แจง

อ่านเรื่องให้เข้าใจแล้วตอบคำถามข้อ 62 - 66

บริการไปรษณีย์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักธุรกิจคอมพิวเตอร์

ดร.นิตยา กาญจนวรรณ

แปลจากเรื่อง Computer main service for computer firm

บริการไปรษณีย์แบบอิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์ มีใช้ว่าจะใช้ได้กันทุกคน มันออกแบบมาสำหรับนักธุรกิจหรือบุคคลที่มีคอมพิวเตอร์ใช้ และมีความจำเป็นที่จะต้องส่งจดหมายอย่างน้อยครั้งละ 200 ฉบับ สำหรับคนทั่ว ๆ ไปแล้ว จำนวนดังกล่าวนี้ว่าเป็นรายการส่งบัตรคริสต์มาสสายใหญ่ทีเดียว

มันจะทำงานกันนี้คือ สมมุติให้บริษัทก๊อชวาเป็นบริษัททวงหนี้แห่งหนึ่งซึ่งมีความจำเป็น

ต้องส่งใบเก็บเงินไปยังลูกค้ามากกว่า 200 ราย ก่อนที่จะมี อี-คอม ก็อทธาจะต้องแต่งจดหมายขึ้นเสียก่อน โดยใช้เวิร์คโฟรเซสเซอร์พิมพ์จดหมายขึ้นมาหลาย ๆ ฉบับ จัดการสอดจดหมายเข้าซอง จ่าหน้าซอง ชั่งน้ำหนักเพื่อหัดดวงตราไปรษณียากรแล้วก็นำไปส่งที่ทำการไปรษณีย์

เมื่อมี อี-คอม แล้ว ก็อทธาก็จะพิมพ์จดหมายและรายการจ่าหน้าของลงบนเครื่องรับส่งข้อมูล (เครื่องเทอร์มินัล) แล้วส่งข้อความไปยังคอมพิวเตอร์ของที่ทำการไปรษณีย์ที่ซึ่งมันจะเก็บบันทึกอยู่บนแถบบันทึก เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์จะนำแถบบันทึกไปเข้าเครื่องอีกเครื่องหนึ่งซึ่งจะจัดการพิมพ์จดหมายและจ่าหน้าซองให้ นอกจากนี้เครื่องก็ยังจัดการพับจดหมาย สอดจดหมายเข้าซอง และหัดดวงตราไปรษณียากรให้ด้วย จากนั้นก็พร้อมที่จะส่งออกไปได้

ราคารี ? 26 เซ็นต์ ต่อจดหมายหนึ่งหน้า และอีกนิกเกิลหนึ่งสำหรับหน้าสอง

เฟรค โรเมโร หัวหน้าฝ่ายขายและบริการของ อี-คอม ในนิวยอร์กกล่าวว่าวงการธุรกิจกำลังสนใจบริการนี้เป็นอย่างมาก เพราะมันถูก สะดวก และรวดเร็ว

"ปกติบริษัทจะต้องใช้เวลา 2 หรือ 3 วัน หรือมากกว่านั้นเพื่อที่จะถ่ายหัดข้อมูลลงบนกระดาษ" โรเมโรกล่าว "แต่ถ้าใช้ อี-คอม จะทำได้เสร็จในวันเดียว"

Future Vol. 4 September 1982 ISSN 0125 -- 5665

คำถาม

62. ถ้ามีการไปรษณีย์เช่นเรื่องที่อ่านมานี้อยู่ในเมืองไทย ท่านคิดว่าน่าจะเหมาะกับงานเช่นไร

- ก. งานของเอกชนกับเอกชน
- ข. งานของรัฐบาลกับเอกชน
- ค. งานของบริษัทต่างประเทศในเมืองไทย
- ง. งานของรัฐบาลไทยกับต่างประเทศ
- จ. งานทั่ว ๆ ไปในเมืองไทย

"ราชา ? 26 เซ็นต์ต่อจดหมายขนาดหนึ่งหน้า และอีกนิกเกิลหนึ่งสำหรับหน้าของ"

63. คำที่ขีดเส้นใต้ข้างบนนี้เป็นคำพูดเช่นไร

- ก. เป็นคำชู้
- ข. เป็นคำประชด
- ค. เป็นคำตอบ
- ง. เป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ
- จ. เป็นคำที่ไม่มีมีความหมายแต่อย่างไร

"สำหรับคนทั่ว ๆ ไปแล้ว จำนวนดังกล่าวนับว่าเป็นรายการส่งบัตรคริสต์มาสรายใหญ่ทีเดียว"

64. ข้อความนี้พูดถึงเรื่องอะไร

- ก. การส่งจดหมายที่มีจำนวนมาก
- ข. การส่งจดหมายในวันสำคัญ
- ค. การส่งจดหมายของคนทั่วไป
- ง. การส่งจดหมายของชาวตะวันตก
- จ. การส่งจดหมายข้ามประเทศ

65. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ใช่ความแตกต่างของบริการไปรษณีย์ในเรื่องที่อ่านกับบริการไปรษณีย์ในเมืองไทย

- ก. การใช้บริการ
- ข. ความสะดวกรวดเร็ว
- ค. จำนวนสิ่งของที่ส่ง
- ง. การรับส่ง
- จ. จุดมุ่งหมาย

66. ถ้ามนุษย์สามารถสร้างเครื่องอำนวยความสะดวกที่มีประสิทธิภาพสูงกับงาน
ทำชนิดในข้อต่อไปนี้ ท่านจะเลือกเครื่องอำนวยความสะดวกที่สร้างขึ้นม
ใช้กับงานสิ่งใดก่อนจึงจะได้ชื่อว่าท่านมีความห่วงใยในการพัฒนาประเทศ
ทางด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน

ก. งานด้านทรัพยากรธรณี

ข. งานด้านการเกษตร

ค. งานอุตสาหกรรม

ง. งานด้านการพาณิชย์

จ. งานด้านการคมนาคมและขนส่ง

บทเสริมทักษะที่ 15
(เกร็ดและความรู้ในวรรณคดี)

เวลา 10 นาที

วิธีใช้

ใช้กับบทเรียนที่ 10 หน้า 152 เรื่อง "การอ่านเพื่อพัฒนาตนเองในค่านิยม" ในหัวข้อที่ว่าด้วยการพัฒนาในค่านิยม อันชั่วโม่ง ครูควรอธิบายถึงลักษณะของหนังสือที่ช่วยพัฒนาอารมณ์ทั่ว ๆ ไป ต่อจากนั้นจึงควรใช้บทเสริมทักษะชุดที่ 15 ซึ่งว่าด้วยบทกวีนิพนธ์เด่น ๆ ของนักเขียนมีจวบจนหลาย ๆ ตอนมาเปรียบเทียบกัน บทใด ตอนใด ของใคร อ่านแล้วให้อารมณ์และความรู้สึกไปในทางใด

อนึ่ง เกี่ยวกับการสอนอ่านบทกวีนิพนธ์ที่จะให้เกิดอารมณ์ร่วมคล้อยตามไปกับสารของผู้เขียนเจตนาถ่ายทอดออกมา นั้น ครูผู้สอนไม่ควรเน้นเรื่องคำศัพท์ให้มากนัก ควรให้นักเรียนอ่านให้มีจังหวะ และอ่านอย่างมีสมาธิ พยายามฝึกให้นักเรียนได้รู้จักสร้างจินตนาการ (Imagination) จนเกิดภาพในจิต (Image) ได้ดี การสอนอ่านที่ช่วยส่งเสริมทางค่านิยมนี้ ครูจะต้องเป็นผู้มีความรอบรู้ในเชิงศิลปะอยู่บ้าง ถ้านักเรียนสามารถอ่านบทกวีนิพนธ์ที่บรรยายถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วเกิดมโนภาพปรากฏเป็นภาพในจิต (Image) ได้ นั่นคือครูผู้สอนควรจะมีใจได้แล้วว่าได้ประสบความสำเร็จสมเจตนาแล้ว

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน 2 ด้าน คือ

1. ความคิดเชิงวิจารณ์ ข้อ 67, 68, 69 และ 71
2. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ ข้อ 70

คำชี้แจง

อ่านบทกวีนิพนธ์ทั้ง 5 ตอนข้างล่างนี้แล้วพยายามสร้างจินตนาการ (Imagination) ในแต่ละตอนให้เกิดเป็นมโนภาพเหมือนกับการมองเห็นภาพในกรอบรูป พยายามฝึกให้ได้ว่าในการอ่านบทกวีนิพนธ์แต่ละตอนก็คือการมองดูภาพแต่ละรูปนั่นเอง ต่อไปนี้ขอให้นักเรียนอ่านบทกวีนิพนธ์ทั้งหมดแล้วตอบคำถามข้อ 67 - 71

บนพรหมใบไม้

*

** ไม้ซ้อ้อเอี้ยคเบี้ยคออก
 สมลอคไล้เลี้ยวเรียวไม้
 ออกแอกแอกออกคยอกไกว
 แพบใบไ้่น้ำดำคล่อง

*

** กระเฟ้อมพลีพลิวปลิวกว้าง
 เรอวางร้างปล่อยดอยด่อง
 บนแพบใบไม้ไ้ของ
 แสงทองส่องทาบฉาบมา

*

** ลีวเดือนเลื่อนฉิวฉิวน้ำ
 ระน่ำใบไม้ฉวา
 นกน้อยจับจับลิบลดา
 วายฟ้าพ้องคว้างห่างไป

*

*

*

*

*

*

*

จาก คำหยาก ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ในสายลมหนาว

จักจั่นจ๊ะจ๋อยเร่ยร้อง	ซบกรงค่ากลอนอ่อนหวาน
เรไรร้ายกาพย์ซบกันท์	บรรสานซอไฉ่สายลม
ระบำโบกพู่ระยับ	พ้องรับเงารายไม้ร่ม
คอกม่วงไม้ป่าอาคม	พริ้มเพราบนพรหมสัสม

* * *

ธิดาคอกไม้ยายแย้ม	ซอแซ่มซอโบไหวหวาน
น้ำค้างเคลือบแก้ววาม	หยอกล้อพ้อถามน้ำซัก
วงน้ำฉ่ำสายพราวพลั่ว	เพียงคิ้วคนผู้รู้จัก
แย้มยวนชวนหมายทายหัก	พยับยั่วยิ้มเย็นใจ

* * *

สายลมบอกเล่าราวเรื่อง	ผันเฟื่องถึงฟ้าพราเส
กรองเมฆหอม่านป่านโย	ห่มให้นางฟ้าคาว
แกล่อ่อนกินอุ่นกรุ่นอบ	กระหลบลมแผ่วแผ่วหนาว
สกลชื่นคืนวันนานยาว	เหมือนข่าวความรักจักมา

จาก เพียงความเคลื่อนไหว ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

บางตอนจากตำนานภูกระดึง

* ภูกระดึงถึงเมฆขาว	วิเวกราวชั้นฟ้ามหาสถาน
สูงแสนแมนแมนวิมาน	ฤๅส่วนแก้วอุทยานคาวกิงส์
* ภูกระดึงทะลุถึงฝันว่าชั้นฟ้า	เมฆลอยมาห่มกายคล้ายสวรรค์
สนป่าพฤกษาคาววัลย์	เฝ้ายวนป่วนเป็นวิญญาน
* เนินส้างสลัซับซอน	หญาอ่อนชะอ่อนใจไหวสะท้อน
เงอมชะโงกโตรกเหวธาร	ปานวิมานนฤมิตวิจิตรจริง
* น้ำค้างคาลากาณคินคินชาติ	อากาศสะอาดบริสุทธิ์ยิ่ง
ยะเยือกหนาวราวจะทิ้ง	มีงขวัญผิงเส้นหาอาลัย
* รินรินธารมาเขาชะหิน	กระแสน้ำซู่ทั้งแก้วนลิกใส
หวิวหวิวลมผิวเพลงขลุ่ยไพร	ไหวไหวไม้ระย้าสตามาลัย
* คงสนสวยควยสรวงสร้าง	พรางปุยเมฆนวลชวนฝันหวาน
จอมมองหลงไหลไปช้านาน	เกือบถูประหารด้วยอารมณ์
* งามคอกหญาป่าน่าทาทาย	ให้เทพเจ้าเก็บแซมผม
เกรงอีกทีกอกนินรุพรหม	รบทวนบรมญาณบารมี
* งามป่าซอนป่าชฎอัศจรรย์	เบญจพรรณเขียวระยับสลับสี
โรยคอกใบไหลลอยวารี	มีชื่อว่าเกทรายดากรรม
* เวลาช้ากว่าโกฏปี	ล้างธุลีทรายขาวสะอาดล้ำ
ทุกทุกเม็ดทรายกินเก็บงำ	ล่านำปรัชญาคำควรเมือง
* น้ำจะม้วยด้วยภูกระดึง	ก้าวหนึ่งก็ถึงฟ้าฟุ้งเฟื่อง
ทองเพียวอาบแสงรุ่งเรือง	ให้ล้อเลื่องรมนัยโลกนเอย

ปราสาทพระเทพนิกร

104*. ลมร่ำค่าขับเคาะ	คดอเสียง
กระตึงกังสการเรียง	รอบรอย
โพธิ์ทองมองทาบเพียง	โพธิ์ทิพย์
ลิบลิบระยาหอย	แห่งหวงพิหารหา
105*. พระปรารักษ์พรารภาพัน	ปูนเขียน
เจ็ทกระจิงฉงเจียร	เจวักพ้อน
นพศูลสายฟ้าเนวียน	วรฉัตร
ชวยขอฟ้าช้อน	ฉวีรุ่งรวินาย
106*. พรายพาคมาคมุขล้วน	หลั่นสด
ใบระกาทายชนค	นาคสะกุง
หนานันแย่งกันชค	ชมวกเทพ
บุษบกสามฉัตรคุง	ครอบไว้วางวง
107*. ฉจงจารพิจิตรแย้ม	ประจำยาม
ประดับประดาคาม	คอกแก้ว
พนมนั่งคั่นางคราม	คักคอก
ชนคชนคม่วงแพรว	เพริศพริ้งชมภู
108*. เชิงประทุแต่งตุ้ม	สลักลาย
แก้วกระจกชี่ฉาย	ฉัตรชั้น
บานทวารพาคหันลาย	ลงรัก
ปลิวปลาบเปลวทองกัน	แกะไม้แถมมณี

109.* ลีลาศรอยบาทเปื่อง	บันได
นาคแผ่พังพานไสว	สว่างแก้ว
ห้าหัวระเหิดไฟ	จิตรเพริศ
ระหว่างเสาจรัลแพรว	พลึงเพียงเพดาน
110.* กระหังอันละคันแต่ง	ตะลึงงาม
อุบะนุชบทาม	ทาบพลิว
ขอชอยจะอยตาม	เต็มรอบ
มุนยอทอดทองรีว	รองเรื่อเรื่ออุไร
111.* ไชยประทีปแก้วนอง	พรายแสง
วางระยะกำแพง	พรางแว่น
สวยสีสอคแซมแกง	เหลื่องเคน
เขี้ยวขาบตะขบแน่น	พั่งน้ามถีนาย

จากเรื่อง ชักม้าชมเมือง ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

บทเพลงแห่งไผ่ไผ่

	กวีนิพนธ์*
1. หอมดอกไม้ไผ่กลิ่นมารินว่า	จงชื่นฉ่ำ แยกกลิ่นให้สิ้นหงอย
หัวใจเราจะเริ่มเคลิ้มเคลิ้มคล้อย	จงค่อยค่อยเกิดความรักว่างชื่นกลางใจ
2. เราจะไปสู่อาณาจักรนั้น	ซึ่งคืนวันจะพร่าพร่างสว่างไสว
ไม่มีหนาวไม่มีร้อนแทรกซ้อนไว้	ความเป็นไปปรากฏอย่างงดงาม
3. สายลมเย็นจะระบักพัดแผ่วพริ้ว	หวิคหวิคหวิบรลงเป็นเพลงหวาน
เพลงซึ่งเราจะต้องร้องคลอตาม	เพลงแห่งความรักหวานชานฉ่ำ
4. ซึ่งบรรยายถึงความงามสงบ	เมื่อตะวันชิงพลบหลบแสงสี
หม่นก่นอวยว้ายพามาฉิมพลี	เคล้าคู่ที่ห้วงหวงในรวงรัง
5. ธารสีทองล่องไหลไปสู่ฟ้า	ระริกละล้าระร่าล่อออเซาะฝั่ง
ลิวลิวไปลิวไปไม่หยุดยั้ง	พร้อมเสียงสิ่งอำลามาแผ่วเบา
6. คงจะบอกถ้อยคำให้สำนึก	ให้รู้สีกอนาคความซลาเซลา
สายน้ำนั้นไม่ผิดชีวิตเรา	เริ่มแต่เยาว์แล้วไม่หวานหวานกลับคืน
7. ความเป็นมาเป็นไปในชีวิต	จะมีฤทธิ์ร้ายเหลือเมื่อยามคืน
เมื่อหลับแล้วความหลับจะกลับคืน	สิ่งอื่นอื่นสิ่งใดจะไม่มี
8. กามกิเลสในดวงจิตถูกปิดห้าม	มีแต่ความว่างเปล่าเข้าแทนที่
หากดวงจิตคิดไผ่ในสิ่งดี	ฝันก็สิ่งงามคล้อยตามกัน
9. ถ้าเธอไม่เบียดเบียนใครให้ทุกข์ร้อน	จะเป็นพรน้ำสู่ประคูดัน
ธารสีทองที่ ร้อยไหลในฝันนั้น	คือทางอันสงบสุขปราศทุกข์ภัย
10. เราจะก้าวต่อไปในฝันนี้	ขณะที่จิตดับด้วยหลับไหล
โดยความรักเรียกเราเราจะไป	ก่อนไผ่ไผ่หล่นคว้างร้างโรยรา

* ชาวกรุง ปีที่ 22 เล่มที่ 12 กันยายน 2516

ข้อสอบแนะ

กวีนิพนธ์ 5 บทนี้ เปรียบเหมือนภาพ 5 ภาพอันมีขนาดใหญ่และเล็กต่างกัน ถ้าท่านอ่านกวีนิพนธ์เหล่านี้ด้วยอารมณ์อิสระแล้ว ท่านจะตอบคำถามได้ทุกข้อ

คำถาม

67. กวีนิพนธ์บทใดอ่านแล้วให้ความรู้สึกเหมือนเห็นธรรมชาติในยามเช้า
 - ก. บนพรหมไวยไฉ่
 - ข. ในสายลมหนาว
 - ค. บางตอนจากลำนน้ำภูกระดัง
 - ง. ปราสาทพระเทพนิคร
 - จ. บทเพลงแห่งใบไม้
68. ท่านเป็นนักเรียนช่าง ย่อมมีความเข้าใจในเชิงศิลปะ ท่านจะตัดสินใจได้ไหมว่า กวีนิพนธ์บทใดใน 5 บทนี้ มีองค์ประกอบทางศิลปะที่เน้นให้เกิดภาพในจิต (Image) ใ้ได้อย่างชัดเจน
 - ก. บนพรหมไวยไฉ่
 - ข. ในสายลมหนาว
 - ค. บางตอนจากลำนน้ำภูกระดัง
 - ง. ปราสาทพระเทพนิคร
 - จ. บทเพลงแห่งใบไม้
69. อิทธิพลของกวีนิพนธ์บทใดที่สามารถปลุกอารมณ์ให้โลกแล่น เกิดความตื่นตาตื่นใจเคลิบเคลิ้มราวกับได้ท่องเที่ยวไปในแดนเนรมิตร
 - ก. บนพรหมไวยไฉ่
 - ข. ในสายลมหนาว
 - ค. บางตอนจากลำนน้ำภูกระดัง
 - ง. ปราสาทพระเทพนิคร
 - จ. บทเพลงแห่งใบไม้

70. กวีนิพนธ์บทโคลงสมควรทำกรอบห้องรองรับเพื่อให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่กวีบรรยาย

- ก. บนพรมใบไม้
- ข. ในสายลมหนาว
- ค. บางตอนจากลำนน้ำภูกระดัง
- ง. ปราสาทพระเทพบิดร
- จ. บทเพลงแห่งใบไม้

71. องค์ประกอบของกวีนิพนธ์บทโคลงที่ชวนให้เกิดจินตนาการกว้างไกล ฝากแผ่
ไว้ด้วยอารมณ์รัก จากไปด้วยอารมณ์เศร้า เปลี่ยนแปล่าและว่าเหวใจเป็น
ที่สุด

- ก. บนพรมใบไม้
- ข. ในสายลมหนาว
- ค. บางตอนจากลำนน้ำภูกระดัง
- ง. ปราสาทพระเทพบิดร
- จ. บทเพลงแห่งใบไม้

เฉลยบท เสริมทักษะ

บทเสริมทักษะที่ 1 *

- ข้อ 1. ค
- ข้อ 2. จ
- ข้อ 3. จ
- ข้อ 4. ข

บทเสริมทักษะที่ 2 *

- ข้อ 5. ง
- ข้อ 6. ค
- ข้อ 7. จ
- ข้อ 8. ง

บทเสริมทักษะที่ 3

- ข้อ 9. จ
- ข้อ 10. ง
- ข้อ 11. ง
- ข้อ 12. ก
- ข้อ 13. ข

บทเสริมทักษะที่ 4

- ข้อ 14. ค
- ข้อ 15. ค
- ข้อ 16. จ
- ข้อ 17. จ
- ข้อ 18. ก

บทเสริมทักษะที่ 5

- ข้อ 19. ข
- ข้อ 20. ข
- ข้อ 21. จ
- ข้อ 22. ก
- ข้อ 23. ค

บทเสริมทักษะที่ 6

- ข้อ 24. ก
- ข้อ 25. จ
- ข้อ 26. ค
- ข้อ 27. ง
- ข้อ 28. ค

บทเสริมทักษะที่ 7

- ข้อ 29. จ
- ข้อ 30. จ
- ข้อ 31. ค
- ข้อ 32. ข
- ข้อ 33. จ

บทเสริมทักษะที่ 8

- ข้อ 34. ค
- ข้อ 35. ข
- ข้อ 36. ง
- ข้อ 37. ค
- ข้อ 38. ค

บทเสริมทักษะที่ 9

- ข้อ 39. ก
- ข้อ 40. ง
- ข้อ 41. ง
- ข้อ 42. ข
- ข้อ 43. ง

บทเสริมทักษะที่ 10

- ข้อ 44. ง
- ข้อ 45. ค
- ข้อ 46. จ
- ข้อ 47. ง
- ข้อ 48. ก

บทเสริมทักษะที่ 11 *

- ข้อ 49. จ
- ข้อ 50. ข
- ข้อ 51. ง
- ข้อ 52. ข

บทเสริมทักษะที่ 12 *

- ข้อ 53. ง
- ข้อ 54. จ
- ข้อ 55. ง
- ข้อ 56. จ

บทเสริมทักษะที่ 13

- ข้อ 57. จ
- ข้อ 58. ก
- ข้อ 59. ข
- ข้อ 60. ค
- ข้อ 61. ค

บทเสริมทักษะที่ 14

- ข้อ 62. ข
- ข้อ 63. ง
- ข้อ 64. ก
- ข้อ 65. จ
- ข้อ 66. ข

บทเสริมทักษะที่ 15

- ข้อ 67. ข
- ข้อ 68. ก
- ข้อ 69. ค
- ข้อ 70. ง
- ข้อ 71. ก

* บทเสริมทักษะการอ่านเฉพาะคำนี้มี 4 ข้อ ได้แก่บทเสริมที่ 1, 2, 11, และ 12

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย โดยการใช้และไม่ใช้บทเสริมทักษะ
ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัยเทคนิคหาสารคาม

บทคัดย่อ

ของ

สนธิ กิ่งทวี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2526

การศึกษาค้นคว้ามีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน กับที่เรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอนว่าแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย แล้วแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งเรียนโดยใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน จำนวน 30 คน โดยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยบทเสริมทักษะ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐานความสามารถในการอ่านของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอน มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้บทเสริมทักษะประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน

A COMPARISON OF READING ABILITY IN THE THAI LANGUAGE
OF MATHAYOM IV STUDENTS, MAHASARAKHAM TECHNICAL COLLEGE,
BY USING AND NOT USING ADDITIONAL EXERCISES

AN ABSTRACT
BY
SANIT TUNGTAVEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1983

The aim of this study was to find out whether there was any difference in reading ability in Thai between Mathayom 4 students given additional skill-development exercises and those not given additional ones.

The subjects of this study were a sample of 60 students drawn randomly from Mathayom 4 students of Building Construction Division at Mahasarakham Technical College. Thirty subjects were assigned to the experimental group whereas the other 30 were assigned to the controlled group. Each group was given 15 lessons in 15 hours in the second semester of the academic year 2525

The instruments in this study were (1) the additional exercises developed by the experimenter and (2) the standardized reading test constructed by the Educational and Psychological Test Bureau at the Srinakharinwirot University.

The t-test was used in the analysis of the data. There was a significant difference in reading ability in Thai between the two groups. The experimental group scored higher on reading test than the controlled one. The post-test reading scores for the two groups were higher than the pre-test reading scores.